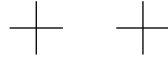

S o s y a l i z m İ ç i n

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

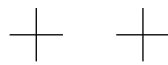
M.Kodu: 192837

Sayı: 2007/12 • 30 Mart 2007 • 50 YKr

**Kontrgerilla katliamınının 30. yılında
Taksim yasağını kırmak için,
Birleşik, kitleesel ve
devrimci 1 Mayıs için ileri!**

CMYK

İÇİNDEKİLER

Birleşik, kitlesel ve devrimci 1 Mayıs için ileri!	3
Sermaye devleti kendini tahkim ediyor . 4	
Düzen siyaseti keskin bir çatışmanın arifesinde!	5
Sermayenin sinsi tuzağı...	
İMF'ye verilen sözün gerekleri yerine getiriliyor... Sağlıkta yıkım politikaları derinleştiriliyor.	6
Sömürü ve soygun bütçesine karşı kamu emekçileri 14 Aralık'ta iş bırakıyor... Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun deklarasyonu...	7
Dink cinayetinde yeni ipuçları da devlete uzanıyor	8
Hüsnü Mübarek-Necdet Sezer buluşması...	9
Newroz Türkiye'nin dört bir yanında coşkuyla kutlandı...	10-11
Gençlik'ten Newroz kutlamaları...	12
İşçi-emekçi hareketinden...	13-14
"GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?" Sempozyumu 3. hazırlık toplantısı...	15
Neofaşist çete ile bölgedeki işbirlikçileri seferber durumda... Ortadoğu'yu "GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?" Sempozyumu ve İstanbul TMMOB yöneticilerinin tutumu üzerine kamuoyuna zorunlu bir açıklama... (Orta sayfa).	16-18
İstanbul İşçi Kurultayı: İddialı, etkili ve başarılı bir kampanya çalışması örneği... "Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz!"	19-20
Dünyanın bütün dillerini konuşma ve halkların kardeşliği mücadelesini büyütme çağrısı...	21
"Ulusal sorun, halkların kardeşliği ve enternasyonalizm" paneli başarıyla gerçekleştirildi!	22
Gençliğin geleceksizlik sorunu saldırılarla yeni bir boyut kazanıyor! . .	23
Dünyadan	24-25
Sınıf hareketi	27
Devrimci yurtsever gençlik, durumu, görev ve sorumlulukları / IV...	28-29
Bültenlerden...	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2007/12 ● 30 Mart 2007

Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: kb1@tnn.net

Web: <http://www.kizilbayrak.de>

<http://www.kizilbayrak.org>

<http://www.kizilbayrak.com>

Baskı: Gün Matbaacılık

İSTANBUL

Tel: 0 (212) 426 63 30

Genel Dağıtım:

YAYSAT

Kızıl Bayrak'tan

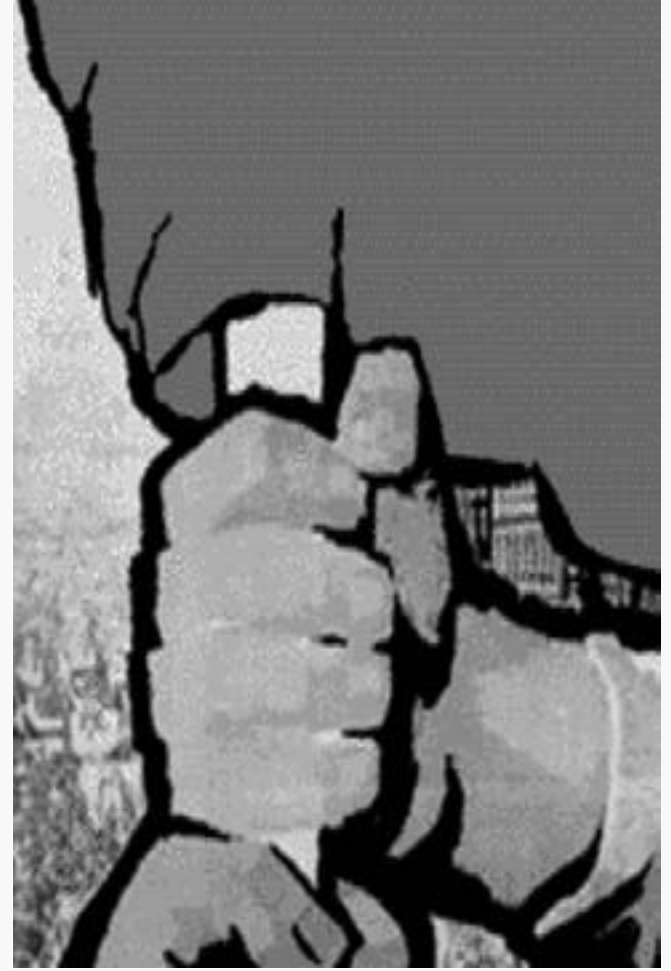
İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşırken, dünyada ve ülkemizdeki gelişmeler, bu yıl, dünya işçilerinin birlik, mücadele ve dayanışma ihtiyacının daha da arttığını, daha yakıcı hale geldiğini gösteriyor.

Sadece, emperyalist-kapitalist sermayenin işçi sınıfı ve emekçi kitlelere yönelik, yoğunlaşan iktisadi, sosyal, siyasal saldırıları değil; sadece emperyalist devletlerin mazlum halklara yönelik askeri saldırıları da değil; sermaye düzeninin bizatihi varlığı dahi işçi sınıfının tarihi görevlerine daha fazla işaret etmektedir.

Sermaye düzeni ve devletleri, işçi sınıfını işsizlik, açlık ve sefaletin pençesinde yıkıma sürüklemekle yetinmiyor, ezilen halkları savaş ve işgal yıkımlarıyla teslim almaya çalışıyor. Tüm dünya halklarını, tüm insanlığı, dahası havası, suyu, toprağıyla, yaşadığımız yer küreyi hızla yokoluşa sürükleyen varlık ve iktidarını sürdürmekte direniyor.

Evet, gelinen noktada artık emperyalist-kapitalist düzenin eylemlerinin de ötesinde varlığı insanlık için tehdit haline gelmiştir. Küresel kirlenme, küresel ısınma, kuraklık, susuzluk gibi temel küresel tehditlerin tek adresi, azami sömürü/azami kâr üzerine kurulu kapitalist-emperyalist sistemdir. Ve çok iyi bilindiği gibi, bu sömürü sisteminin insanlığı sürüklediği yıkım sadece yukarıda sayılan maddi sorunlarla sınırlı da değildir. İnsanlık, bu sistem tarafından aynı zamanda bir sosyal yozlaşma ve çürüme bataklığına da hızla sürüklenmektedir.

Sistemin saldırıları tüm insanlığa yöneldiğine göre, çözümün de tüm insanlık tarafından aranması ve bulunması gerektiği düşünülebilir. Ve bu düşünce, işçi sınıfının tarihsel misyonunun artık anlamını yitirdiği sonucuna götürebilir. Sermaye ile birlikte yarattığı sorunların da küreselleştiği bir evrede, çözümün de küresel bir direnişte aranması mantığa aykırı olmamakla birlikte, maddi gerçekler, küresel bir direnişin dahi örgütlenmesi için, halen, işçi sınıfının örgütlü kalkışma ihtiyacına işaret ediyor. Sistemden zarar gören herkesin -işçi ve emekçiler dışta tutulduğunda, aynı zamanda sistemden de yararlanan kişilerin bile- harekete

geçirilebilmesi, kurulu sistemle sömürü dışında hiçbir ilişkisi bulunmayan işçi sınıfının gerçekleştirebileceği bir eylem olabilir.

Türkiye işçi sınıfı, 2007 1 Mayıs'ına, Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun çağrı metninde ortaya koyduğu taleplerin yanında, bu küresel ve tarihsel görevleri çerçevesinde de yaklaşmalı, ülkenin dört bir yanında gerçekleştireceği 1 Mayıs eylemlerini, hak ve taleplerini yüksek perdeden isteyeceği platformlar olarak değerlendirmelidir.

İşçi sınıfı ve emekçi kitlelerin 1 Mayıs'ta ortaya koyacağı tutum, son aylarda iyice kuvvetlendirilmeye çalışılan ırkçı-şoven rüzgarları kırmada da etkili olacaktır.

Parti
değerlendirmeleri-1

Parti
değerlendirmeleri-2

Kitapçı ve bayiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Kontrgerilla katliamının 30. yılında Taksim yasağı kırılmalıdır!..

Birleşik, kitleesel ve devrimci 1 Mayıs için ileri!

Yeni bir 1 Mayıs'ı karşılamaya hazırlanıyoruz. İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs diş diş mücadelelerle, kanla, bedellerle yaratılmış ve tarihe kazınmış temel önemde bir gündür. Temelinde işçi sınıfının bütün bir tarihsel mücadele geleneği, birikimi ve deneyimi yatmaktadır. 1 Mayıs, modern burjuva toplumunun iki karşıt sınıfının, proletarya ile burjuvazinin temel ve güncel sorunlar üzerinden karşı karşıya geldiği, o günkü durumlarına ve güçlerine göre birbirlerini sınadıkları, bir anlamda hesaplaştıkları bir mücadele günüdür. Onun özel bir takvim günü üzerinden simgelenen gerçek tarihsel, sınıfsal ve siyasal özü ve anlamı budur, buradadır.

1 Mayıs anlamını, salt bir güne sıkışan özel bir eylemde değil, fakat zaten kesintisiz olarak sürmekte olan bir sınıfsal mücadelenin, dönemin temel ve güncel sorunları üzerinden yoğunlaştırılmasında, ve elbette sonunda militan bir gösteriyle taçlandırılmasında bulur. Her 1 Mayıs'ın kendine özgü gündemi ve çağrısı da buna göre şekillenir. Bu yıl bu çağrı; sürmekte olan emperyalist saldırganlığa ve savaşa, faşist ve şovenist kudurganlığa, sosyal yıkım saldırılarına karşı mücadeleyi yükseltme ve 1 Mayıs alanlarına taşımada ifadesini bulmaktadır. 1 Mayıs, bu ekseninde sürmekte olan siyasal çalışma ve mücadelenin büyütülmesine ve yeni bir düzeye taşınmasına vesile olabilmelidir. Bu başarılabilirdiği ölçüde başarılı bir 1 Mayıs döneminden ve eyleminden söz edilebilecektir. 1 Mayıs'ın sınıf mücadelesini geliştirmede ve büyütmede anlamını bulan evrensel devrimci çağrısının güncel anlamına da buradan bakmak gerekir.

Sınıf ve kitle hareketindeki belirgin zayıflık, işçi sınıfı kitlelerindeki dağınıklık ve örgütsüzlük ile güvensiz ruhali, sınıf ve kitle hareketinin halihazırdaki tablosunu özetlemektedir. 1 Mayıs'ın devrimci çağrısına yanıt vermek, bunu kırmaya yönelik olarak sürmekte olan devrimci faaliyeti bu dönem özel tarzda yoğunlaştırabilmek demektir aynı zamanda. Bu tür bir müdahalenin yol ve yöntemlerini geliştirmek, imkan ve zeminlerini güçlendirmek günün öncelikli görevidir.

Tarihsel amacına ve sınıfsal içeriğine uygun bir 1 Mayıs, işçi ve emekçilerin alanları kuşatması, baskı ve yasakları aşması anlamına da gelmektedir. Bunun başarısı da aynı şekilde işçi ve emekçi kitlelere yönelik etkin ve yaygın bir çalışmanın yürütülmesi demektir. Emperyalist savaş ve saldırganlıkta Türkiye'ye biçilen yeni misyon, bu çerçevede ABD ile sürmekte olan pazarlıklar, derinleşen uşaklık ve kölelik ilişkileri, trmandırılan şovenizm ve devlet terörü, sınıfa yönelik sosyal yıkım saldırıları, kölece yaşam ve çalışma koşulları, tüm bunlar birarada sınıf ve emekçi kitlelere güçlü ve etkili bir çalışmayla gidebilmenin, onları mücadeleye ve 1 Mayıs alanlarına güvenle çağırabilmenin son derece önemli imkanlarıdır komünistlerin ve devrimcilerin elinde. Aynı şekilde bütün bunlar bu 1 Mayıs'a yönelik ön hazırlık sürecine ayrı bir anlam ve önem kazandırmaktadır. Emperyalizmin ve sermayenin saldırılarına verilecek en iyi yanıt, 1 Mayıs'ın güncel çağrısına uygun yaygın ve etkili bir ön çalışmayı

örebilmektir. 2007 1 Mayıs gösterilerinin ve kutlamalarının militan bir atmosferde geçmesi, sınıf hareketinin tıkanan mücadele kanallarının açılabilmesi, güçlü, etkili ve yaygın bir çalışmaya duyulan ihtiyacı daha da artırmaktadır.

Bilindiği gibi bu yılın 1 Mayıs'ı 1977 1 Mayıs katliamının 30. yıldönümüne denk gelmektedir. 1977 1 Mayıs'ında 500 bin işçi ve emekçi büyük bir coşkuyla ve militan bir ruhla Taksim Meydanı'nı doldurmuş, sermaye devleti ise buna kirli tarihine yaraşır kanlı bir yanıt vermiş, gerçekleştirdiği iğrenç katliamda 37 işçi ve emekçi yaşamını yitirmişti. Sınıf ve kitle hareketinin bastırılması ve devrimci hareketin ezilmesi amacına yönelik faşist 12 Eylül darbesinin yolu bu türden kontrgerilla katliamları ile döşenmişti.

Devletin faşist katliam geleneğinde ayrı bir yere ve öneme sahip olan '77 1 Mayıs katliamının 30. yılına denk gelen bu yılki 1 Mayıs'a da bunun gerektirdiği bir bilinç ve sorumlulukla yaklaşmak gerekmektedir. Bu 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkabilmek, Taksim'i yeniden işçi sınıfının 1 Mayıs alanı haline getirebilmek de bu bilinç ve sorumluluğun bir parçasıdır. 1 Mayıs çalışmaları çerçevesinde emekçi kitlelere giderken katliamcı devletten hesap sorma bilincini geliştirmek, sınıf kitlelerinde dumura uğratılan tarih bilincini tazelemek, devletin baskı, yasak ve terörüne karşı militan bir ruh aşımak, 2007 1 Mayıs'ının güncel çağrıları arasındadır. İşçileri ve emekçileri, Taksim'de kanı akıtılan sınıf kardeşlerinin devrimci anılarına saygı ve sahip çıkış için de 1 Mayıs'ta Taksim alanına çıkmaya çağırılmamız.

DİSK'in Başkanlar Kurulu'nda aldığı 2007 1 Mayıs'ının Taksim'de kutlanması yönündeki kararı olumludur ve desteklenmesi gerekmektedir. Fakat

sendika bürokrasisinin ve bu çerçevede DİSK yönetiminin sicili her türlü güvensizliği fazlasıyla hak etmektedir. Bu kararı desteklemek ile gerçekleşmesini sendika bürokrasisinden beklemek tümüyle iki ayrı şeydir. Elbette DİSK yönetimi, alınan ve kamuoyuna açıklanan bu önemli kararın arkasında durmaya ve gereklerini yerine getirmeye her yolla zorlanmalıdır. Fakat işte bunun da en temel koşulu, Taksim'de 1 Mayıs'ı, işçi ve emekçileri yönelik etkili bir devrimci çalışma ile bizzat hazırlamak ve bunun kendisini de, DİSK yönetimi üzerinde hem cesaretlendirici ve hem de zorlayıcı bir etken olarak kullanabilmektir.

1 Mayıs'ın tarihsel devrimci anlamına ve sınıfsal özüne uygun bir biçimde Taksim'de kutlanabilmesi, emekçi kitleler içerisinde 1 Mayıs'ı ve güncel çağrısını etkili bir biçimde yaygınlaştırmaktan, tarihsel anlamını işlemekten ve mücadele taleplerini yükseltmekten geçmektedir. Sınıf kitlelerinin gündemine girmemiş, devletin çizdiği sınırlara hapsolmuş, sendikal bürokrasinin denetiminde geçen bir 1 Mayıs, nerede kutlanırsa kutlansın, içi boşaltılmış, devrimci içeriği karartılmış, tarihsel anlamından uzaklaşmış bir 1 Mayıs demektir.

'77 katliamının 30. yıldönümünde yüzü emekçi kitlelere dönük yaygın, etkin, etkili ve güçlü bir 1 Mayıs'ın örgütlenmesi çabasına tüm ilerici, devrimci güçlerle birlikte bugünden başlanması birleşik, kitleesel, devrimci bir 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasının da asgari koşuludur. Böylesi bir irade ve pratik çabanın birleşik olarak ortaya konulması durumunda, 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanması ve böylece 30 yılı bulan devlet yasağının son bulması da olanaklı olacaktır.

Sermaye devleti kendini tahkim ediyor

Faşist devletin tahkimatı, Türkiye'nin egemenleri için hep öncelikli bir konu olageldi. Kolluk güçlerine, bunların kullanabileceği teknolojiye her zaman büyük bütçeler ayrıldı. Zaten burjuva yasalar, Cumhuriyetin ilk yıllarından beri devlet terörünün rahatça uygulanabilmesine olanak verecek şekilde hazırlanmış, 12 Eylül darbesi ile de koyu bir faşist zihniyetin tüm burjuva hukukuna egemen olması sağlanmıştı. Bu kadarı yetmiyor olacak ki, polislerin isteği üzerine hiçbir masraftan kaçmayarak yeni araçlar temin ediliyor. Teknolojinin en son ürünleri, "teröre karşı mücadele" propagandası eşliğinde, tam anlamıyla terör aygıtına dönüşmüş bulunan sermaye devletinin tahkimatı için kullanılıyor.

Emekçilere dönük baskı ve terör yoğunlaştıkça, düzenin kolluk güçlerinin de hem sayısı hem de kullandıkları araç gereç açısından takviyesi kaçınılmaz oluyor. *Radikal* gazetesinin verdiği bir haber de bu tespitimizi doğruluyor. Bu gazetenin "eylemcilere müjde; artık sadece bayılacaksınız" başlığıyla verdiği habere göre; çevik kuvvet polisleri için plastik mermi ve boyalı mermi atan silahlar alınması planlanıyor, her birinin piyasa değeri 2 bin 500 dolar olan bu tüfekler plastik ya da boyalı mermi atabiliyor, plastik mermiler kısa süreli bayılmaya yol açabiliyor.

Gazete haberin devamında "silahların Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Birleşmiş Milletler'in, Avrupa'daki sivil toplum örgütlerinin silahların yasaklanması talebini reddettiği"ne de dikkat çekiyor. Kuşkusuz bunda şaşılacak bir şey yok. Bu durum, 11 Eylül'den bu yana dünya çapında artan siyasal gericilik, faşist yasa ve uygulamalar, ırkçılığın, dini- etnik ayrımların, düşmanlıkların körüklenmesi, egemenlerin korkusunun ve kendi düzenlerini tehdit edebilecek her türden muhalefet hareketine karşı şimdiden önlem almaya başladıklarının bir işaretidir.

Egemenlerin iktidar ve zor aygıtlarının tahkimat çabaları, salt teknolojik araçları bu yönde kullanmaktan ibaret değil. İşin diğer cephesinde hukuki siyasal zemindeki düzenlemeler ve uygulamalar var. Demokratik hak ve özgürlükler, bugün dünya çapında yaygınlık ve hız kazanmış bir saldırı ve gasp hareketi ile yüzyüze. Elbette bu alandaki saldırılar öteden beri süregelen, fakat 11 Eylül olayı, bu saldırıya açık bir ivme kazandırdı. BM ve AİHM'in söz konusu silahlara onay vermiş olmasına da bu gözle bakmak gerekir. Açık ki, işçi sınıfının uluslararası hareketi henüz kapitalist düzeni tehdit edecek düzeye ulaşmamış olsa da, dün yaşadıkları bugün burjuvaziyi tedirgin etmeye yetiyor. Burjuvazi, işçi sınıfının ve ezilen halkların birikmiş öfkesi devrimci bir kanala akmaya başladığında neler olabileceğini geçmiş deneyimlerinden iyi bildiğinden, şimdiden hazırlığa başlamıştır.

Kuşkusuz, kapitalist devletin baskı ve terörü tahkim geleneği sadece yaşadığımız topraklarla sınırlı değildir. Başta demokrasi havariliğinden ödün vermeyen emperyalist devletler olmak üzere, tüm burjuva devletler için durum aynıdır. Sınıflı toplumların bir ürünü olan devlet, tarihin her döneminde egemen sınıfın toplumun geri kalanı üzerindeki tahakkümünü kurmasını ve sürdürmesini sağlayan bir baskı ve zor aracı olmuştur. Bunun için sahip olduğu düzenli ordu, polis, mahkemeler, hapishaneler gibi kurumlar devletin asli ve vazgeçilmez unsurlarıdır. Bu anlamıyla devlet, aslında örgütlü şiddet tekelidir. Modern çağın kapitalist devletleri, her açıdan olduğu gibi, şiddetin ve zorun toplumun sindirilmesi amacıyla kullanılması

yönünden de kendinden önceki örneklerle göre çok daha gelişkin ve karmaşık aygıtlara sahiptir. Burjuvazi, iktidarını korumak uğruna bu aygıtları kullanmaktan ve gerektiğinde en insanlık dışı yöntemlerle en kanlı katliamlara girişmekten hiçbir zaman geri durmamıştır. Sınıflar mücadelesinin yükseldiği, kapitalist düzenin iktisadi ve siyasi açıdan zora girdiği olağanüstü dönemlerde ise burjuvazi, elinin altında tuttuğu bu baskı aygıtlarına yenilerini ekleyerek, dahası her türden faşist ve gerici örgütlenmeleri de devreye sokarak, iktidarını ve düzenini korumak için işçi sınıfına ve devrimci harekete açıktan savaş ilan eder. Olağan zamanlarda ise, aynı saldırıları daha örtülü bir biçimde gerçekleştirir.

Kuşkusuz Türk devleti de, özünde diğer burjuva devletlerden farklı değildir. Fakat emperyalizm çağında, üstelik de ilk işçi iktidarı olan Sovyetler Birliği'nin yanı sıra başında kurulması, kuruluş sürecinden itibaren Osmanlı'nın ceberut mirasını devralan sivil-asker bürokrasinin siyasette belirleyici bir ağırlığa sahip olması onun daha anti-demokratik, militarist ve gerici temelde şekillenmesini sağlamıştır. Ayrıca tüm bunlara '60'lı yıllardan bugüne burjuvazinin yüreğine korku salan, önu faşist askeri darbelerle kesilen devrimci yükselişleri de eklemek gerekir.

Sermaye devletinin daha fazla militarizme ve şiddet aygıtını yetkinleştirmeye yönelmesinde, yukarıda değindiğimiz yapısal ve tarihsel nedenlerin yanısıra bugünkü konjonktür de önemli bir rol oynamaktadır. Bugün bir yandan emperyalistler arası hegemonya mücadelesinin alttan alta kızışmasının bir ürünü olan BOP'ta Türkiye'ye biçilen misyon, öte yandan geleneksel iç ve dış politikalar gelinen noktada onu bir hayli zorlamaktadır. Bunların başlıcaları, komünist basınımda döne döne vurgulandığı gibi, imha ve inkara dayalı Kürt sorunu, Ermeni soykırımı, Kıbrıs sorunu vb. olduğu biliniyor. Kuşkusuz ki tabloya işsizlik, yoksulluk, konut ve ağır vergiler gibi toplumsal sorunların cenderesinde bunalmış, gelecekte umudunu kesmiş işçi ve emekçilerin alttan alta biriken öfkesinin hissettirdiği korkuyu eklemeliyiz. Öyle ki bu durum, bir "iç tehdit unsuru"

olarak sermaye devletinin zirvesi olan MGK toplantılarında bir gündem başlığı olarak yerini korumaktadır.

Radikal gazetesine, aynı haberde polise verilmesi düşünülen sözkonusu silahın "en çok protestocuları ilgilendirdiği"ni söylüyor. O, "Bu saldırı, tüm işçi ve emekçilere değil, devrimci ve muhalif kesimdir" demeye getiriyor. Oysa bu, gerçeği ifade etmemektedir. Elbette burjuvazi işçi ve emekçilere yönelik başlattığı saldırılarda öncelikli olarak devrimcileri ve muhalif unsurları hedef alır. Hatırlanacağı gibi, 12 Eylül'de de öncelikli olarak devrimciler işkenceden geçirilmiş, zindanlara konulmuş ve ensonu katledilmişlerdir. Ama saldırı bununla sınırlı kalmamış, 24 Ocak Kararları'nı yaşama geçirmek için grevler yasaklanmış, her türden hak arama eylemine saldırılmış, çok sayıda işçi-emekçi işkenceden geçirilip, bir kısmı zindana atılmıştır. 12 Eylül'den bugüne dek de sermaye devleti öncelikle devrimcilere saldırdı. Ama her saldırısında hedef tahtasına çakılan asıl olarak işçi ve emekçiler oldular. Böylece işçi ve emekçiler sindirilip susturulmaya çalışıldı.

Bugünkü koşullarda yeni silahlarla militarizmi ve devletin şiddet aygıtını tahkim ederek başta devrimciler ve muhalif unsurlar olmak üzere işçi ve emekçilerin sindirilip susturulması, sermaye sınıfı açısından daha bir önem kazanıyor. Ve bu koşullar sermayeye yeni imkanlar sunuyor. Dolayısıyla, içerde terör dışarıda savaş, sermaye için vazgeçilemez bir yöntem. Ancak sindirilmiş bir toplumda sermaye, savaşın ve krizin faturasını emekçilere ödettirmeyi başarabilir.

Dolayısıyla, işçi ve emekçiler açısından gerekli olan suskun bir ortam değil, sermaye iktidarını sarsacak fırtınalardır. Bunu ise, ancak devrimci öncüsü ile buluşabilen bir işçi-emekçi hareketi başarabilir. Sermaye devletinin sahip olduğu her türden açık ve gizli baskı aygıtından, işçi sınıfına ve ezilen halklara uyguladığı şiddet ve terör eylemlerinden, katliamlardan, savaşlardan ve çatışmalardan kurtulmanın tek yolu, sermaye devletinin kendisini ortadan kaldırmaktır.

Düzen siyaseti keskin bir çatışmanın arifesinde!

Cumhurbaşkanlığı seçimlerine sayılı günler kala, düzen siyasetindeki gerilim de her geçen gün artıyor. Her an alevlenmesi muhtemel olan bu gerilim bugün için daha çok ikinci ya da üçüncü dereceden aktörler aracılığıyla dışa vuruluyor. Fakat görünen o ki, AKP'nin Cumhurbaşkanlığı konusunda kendi tercihlerinde (özelde Erdoğan) ısrar ettiği takdirde silahlar çekilecek ve çok daha doğrudan bir çatışma içerisine girilebilecek. Bunun işaretleri bugünden verilmektedir.

Bugün için mecliste CHP, medyada Cumhuriyet gazetesi ve Kanaltürk televizyonu, sokakta ADD'nin başını çektiği "ulusalcı güçler" AKP'ye yönelik oldukça sert ve dozu giderek de artan bir mücadele yürütüyorlar. Bu sert mücadele sadece protesto mahiyetindeki eylemlerle sınırlı da kalmıyor. Erdoğan'ın cumhurbaşkanlığı adaylığında ısrar etmesi halinde fiziki müdahalelerde bulunulacağı biçiminde tehditler savruluyor. Bununla, ordunun her ne olursa olsun duruma müdahale edeceği, izin vermeyeceği anlatılmak isteniyor.

Doğrusu, düzen siyasetindeki bu bölünmenin çatışmalı bir hal kazanması uzak bir ihtimal değil. Eğer AKP ve arkasındaki güçler Erdoğan'ın adaylığında ısrarı sürdürür ve sonuna kadar gitme yönünde bir kararlılık gösterirlerse, ordu merkezli düzen güçleri, tarihte sıklıkla tanık olunan türden kirli ve kanlı provokasyonlara başvurmaktan kaçınmayacaklardır. Danıştay gibi kanlı provokasyonlar, olabileceklerin muhtevasına ışık tutmaktadır. Sonuçta, kendisini devletin kurucu, koruyucu ve kollayıcı gücü olarak lanse eden ordu, sahip olduğu konumu zayıflatacak böyle bir girişim karşısında tüm kozlarını oynayacak, cephaneliğindeki her türden silahı kullanmaktan çekinmeyecektir.

Zaten CHP'nin meclis meydanında yürüttüğü "göğüs göğse" muhalefete her gün tanık olunmaktadır. Cumhuriyet gazetesi ve Kanaltürk TV ise yürüyen mücadelenin militan propaganda aygıtları olarak etkili biçimde kullanılmaktadır. Diğer taraftan, genel başkanlığını yakın zamanda emekli olan Şeref Eruygur adındaki orgeneralin yaptığı ADD ise sokağı hareketlendirmeye çalışmaktadır. Bu amaçla örgütlenen bir dizi eylemin yanında ADD, Cumhurbaşkanlığı seçimlerine endekslili bir eylem takvimi çıkarmış bulunmaktadır. Bu takvimde şu an somut olarak tarihi ve yeri belli olan bir eylem kararı netleştirilmiştir. Eylem 14 Nisan'da, yani Cumhurbaşkanı adaylığı için resmi başvuru süresinin başladığı 16 Nisan'dan iki gün önce Ankara merkezli olarak yapılacak. Bir gövde gösterisine dönüştürülmek istenen bu eylemle AKP yönetimine açık bir gözdağı verilmesi planlanıyor.

ADD yönetimi bu eyleme yönelik hazırlıklarını tam bir seferberlik havasında sürdürüyor. Öyle ki, yerel şubelerine eyleme yoğun bir hazırlık yapmak için derhal kollarını sıvamalarını buyuran talimatlar yollanmış durumda. Diğer taraftan, bu eylem, AKP karşısında bir toplumsal cephenin şekillendirilmesi için kullanılmaya da çalışılıyor. Örneğin bu amaçla yürütülen çalışmalarda öne çıkan ODTÜ Mezunları Derneği adındaki kuruluş tarafından 500'den fazla dernek ve kişiye ADD'nin eylemine destek vermeye çağırılan davetiyeler gönderildiği ortaya çıktı. Bu davetiyelerde, "Cumhurbaşkanlığı seçimlerine karşı en büyük tepki içerikli etkinlik" olarak gösterilen eyleme

katılmanın bir borç olduğu belirtilerek, AKP karşıtı büyük bir cephe oluşturmak üzere muhataplar göreve davet ediliyor.

Bu eylemden bağımsız olarak AKP karşısında oluşturulmaya çalışılan cephenin bileşenleri her geçen gün daha da netleşiyor. Öyle ki, gün geçmiyor ki bir sendika, kitle örgütü ya da kuruluşun AKP'ye ayağını denk alması yönünde bir açıklama gelmesin. Peşi sıra ortaya konulan bu tutumlar, hep benzer sözcüklerle ortaya konuluyor; AKP eğer bildiğini okursa bunun sonunda büyük bir bedel ödemek zorunda kalır. En iyisi yol yakinken bu sevdadan vazgeçip devletin yerleşik geleneklerine uygun bir adayda karar kılın vb.

Elbette diğer taraftan bazı güçler de AKP'nin safında konumlanmış durumdadır. Bu güçler de demokrasi havariliği yapmakta ve Erdoğan'ın adaylığını bir demokrasi sınavı gibi sunmaktadırlar.

Bugün için işçi ve emekçi kitleler bu iki kutup arasında sıkıştırılmış bulunmakta, sanki birinden birini seçmek zorundaymış gibi, bu iki kutuptan birinden yana saf tutmak zorunda bırakılmaktadır. Sendika bürokratlarına bırakılsa, emekçilerin safı bellidir; zira bu ağa takımı çoktan saflarını belirlemişlerdir ve lanetli bir dille emekçileri bu saflara çağırılmaktadırlar. Bu hain takımı, işçi sınıfının o kadar ciddi sorunları varken, dahası işçi sınıfı bugün gerici çıkarları uğruna çatışan düzen güçlerinin elbirliği halinde ezilip, hakları büyük ölçüde gasp edilirken susuyorken, şimdi kalkmış durumdan vazife çıkarıp düzenin iç dalaşına işçi sınıfını alet etmek istiyorlar. Bu durum sendika ağalara açısından tam bir iki yüzlülük örneği olduğu gibi, onların karakterlerini de iyi yansıtmaktadır. Zira, düzen güçlerinin iç çatışmasında konumlanıp bir takım görevler üstlenen bu hainler, düzenin sadık uşağı ve çoğu da onun kadrolu maşalarıdır.

İşçi sınıfı ve emekçiler bu hainlerin tutumuna ortak olmamalı, yalanlarına kanmamalıdır. Onların bu yalanlarına kanarak düzen içi çatışmalarda saf tutmanın işçi sınıfına bir yararı yoktur. Dahası köleliğinin sağlamlaştırılması dışında bir sonucu da olamaz. Öyle ki, 28 Şubat '97 tarihiyle anılan, ordunun o dönemin hükümeti şahsında çektiği "balans ayarı" sürecinde de TİSK ile el ele veren Türk-İş ve DİSK yönetimleri bu türden bir uğursuz rolü oynamışlardır. İşçi sınıfı bu kirli işbirliğinin sonrasında

Bugün için mecliste CHP, medyada Cumhuriyet gazetesi ve Kanaltürk televizyonu, sokakta ADD'nin başını çektiği "ulusalcı güçler" AKP'ye yönelik oldukça sert ve dozu giderek de artan bir mücadele yürütüyorlar. Bu sert mücadele sadece protesto mahiyetindeki eylemlerle sınırlı da kalmıyor. Erdoğan'ın cumhurbaşkanlığı adaylığında ısrar etmesi halinde fiziki müdahalelerde bulunulacağı biçiminde tehditler savruluyor. Bununla, ordunun her ne olursa olsun duruma müdahale edeceği, izin vermeyeceği anlatılmak isteniyor.

nice haklarını kaybetti; öncelikle mezarda emeklilik yasası geçirildi, akabinde kölelik yasası hazırlandı ve krizin faturaları işçi ve emekçilere kolaylıkla ödetildi.

Bunun dışında bir ihtimal de söz konusu olamaz. Zira bu düzen esasta sermaye ve emek olmak üzere çıkarları birbirine zıt iki düşman kutba bölünmüştür. Bugün kavgalı görünen güçler, özelde ordu ve AKP, esasta sermaye cephesinin emekçilere yönelik saldırılarının hayata geçirilmesinde kullandığı iki temel unsurdur. Dahası ordu emekçilere yönelik her saldırının arkasında olduğu gibi, bu düzenin kurucusu, kollayıcısı ve temel yönetici gücü olarak 12 Eylül'de olduğu üzere işçi sınıfı ve emekçilere kan kusturacak bir zalimlikle davranabilmektedir. Dolayısıyla, bu kavgada yer almak, işçi sınıfını arkadan hançerlemek dışında bir anlam taşımamaktadır.

İşçi sınıfı, düzenin bu iç dalaşına boğulmak yerine tüm ilgi ve enerjisini bu kölelik düzenini yıkacak bir mücadelenin örgütlenmesine yoğunlaştırmalıdır. Bu yolda güncel görev, 1 Mayıs'tır. İşçi sınıfı 1 Mayıs'ta sermaye dünyasına karşı kavgaya bayrağını yükselterek kendi sözünü söylemeli, kendi yönünü çizmelidir. Çünkü işçi sınıfının sermayeyi ordusuyla, düzen partileriyle ve diğer güçleriyle birlikte bir bütün olarak karşısına almaktan başka bir kurtuluş seçeneği bulunmamaktadır. İşçi sınıfı için onurlu bir gelecek buradadır.

İMF'ye verilen sözün gerekleri yerine getiriliyor...

Sağlıkta yıkım politikaları derinleştiriliyor

Gözden geçirme görüşmeleri için bir süredir Türkiye'de olan İMF heyeti geçtiğimiz hafta gitti. Heyetin ayrıldığı gün Hazine tarafından yapılan açıklama görüşme sürecinde olup bitenlerle ilgili bazı fikirler veriyordu. Buna göre İMF'nin üzerinde önemli durduğu sosyal yıkım yasınının meclisten geçirilmesi hükümetin isteği üzerine seçim sonrasına bırakılmıştı. Hükümet de buna karşılık olarak İMF'ye bütçede yer alan 2007 harcama hedeflerini tutturma sözü vermişti. Bunun anlamı, oluşan bütçe açığının çeşitli yöntemlerle işçi ve emekçilerin sırtına yükleneceğiydi. İMF heyetinin gidişini takip eden günlerde yapılan açıklamalar ve basına yansıyan çeşitli bilgiler bu konunun daha da netleşmesini sağladı.

İMF heyetinin gidişinden bir gün sonra basın toplantısı düzenleyen Devlet Bakanı Ali Babacan, "Sosyal Güvenlik Reformu"nun seçim sonrasına ertelendiğini, birçok konuda hükümet ve İMF arasında görüş birliğinin olduğunu, sadece "KİT'lerin mali dengesi" konusunda bir görüş farkı bulunduğunu açıkladı.

Ali Babacan'ın açıklamasının toplamından anlaşıldığı kadarıyla, hükümet ile İMF'nin "görüş birliği" içinde oldukları konuların başında bütçe açıkları geliyordu. Başta sağlık harcamaları olmak üzere bir dizi alanda harcama sınırları aşıldığı için tasarruf tedbirleri alınmasına karar verilmişti. İMF'ye göre Gayri Safi Milli Hasıla'nın yüzde 0.6'sı kadar bir tasarruf ihtiyacı söz konusuydu ve bu da 4 milyar YTL'ye yakın bir miktar demektir. Kısacası İMF yetkilileri hükümete, bakın sosyal güvenlik yasını seçim sonrasına bırakmanıza ses çıkartmayacağız, ama şu açığı kapatmak için hemen bir tedbir paketini uygulamaya sokmak zorundasınız demişler, hükümet de bunu emir kabul edip derhal gereklerini yerine getirmeye koyulmuştu.

Sağlık harcamalarına yeni tirpan

Ali Babacan bu açığın nasıl kapatılacağı konusunda gazetecilerin sorularına "Vergi artışı, acı tedbirler yok. Bütçemizde şu anda tespit ettiğimiz, harcanmayacağı kesinleşen kalemlerden oluşacak tedbirler. Tasarruf tedbiri" şeklinde bir yanıt verdi.

Fakat Hazine cephesinden basına yansıyan bilgiler konunun Ali Babacan'ın göstermeye çalıştığı gibi önemsiz bazı konularda alınacak tasarruf tedbirlerinden ibaret olmadığını göstermektedir. Bilgiler, İMF'nin istediği tasarruf tedbirlerinin esas olarak sosyal güvenlik kurumlarının sağlık harcamalarında yeni kısıtlamaları içerdiğini ortaya koymaktadır. Hazine'nin hazırlığı, hastanelerin sosyal güvenlik kurumlarına gönderdiği faturaların sıkı kontrolü ve kimi ilaç ve hizmetlerinin bedellerinin ödenmemesi yönündedir. Gazetelere konuşan Maliye Bakanlığı'ndan bir yetkili ise sağlık harcamalarının kısıtlamasına dönük tedbirlerin fatura kontrolüyle sınırlı kalmayacağını, doktorların yazacağı ilaç sayısının sınırlanabileceğini, referans ilaç uygulamasının yeni başka ilaçları da kapsayacak şekilde genişletilip daha sıkı uygulanması yoluna gidilebileceğini ifade etmektedir.

Her ne kadar Ali Babacan ve diğer hükümet yetkilileri sağlık hizmetlerinin kalitesinden taviz verilmeyeceğini söyleseler de görünen köy kılavuz istemez. Piyasa koşullarında sağlık hizmetlerinin niteliği ve kalitesi, doğrudan doğruya bu işe harcanan

para miktarı ile doğru orantılıdır. "Paran kadar sağlık hizmeti" felsefesiyle son yıllarda sağlık alanında yaratılan yıkım sonucunda hizmetin kalitesi harcanan paranın miktarına sıkı sıkıya bağlı hale gelmiştir.

Sonuç olarak İMF ve hükümet bütçe açıklarını kapatmak için bir kez daha gözlerini işçi ve emekçilerin yararlandığı sağlık hizmetlerine dikmiştir. Sermaye, işçinin ve emekçinin sağlığı için harcanan parayı gereksiz masraf olarak gördüğü için olacak, tasarruf tedbiri denildiğinde hükümetin aklına son yıllarda ilk önce sağlık harcamalarının kısılması gelmektedir. Durum bir kez daha bunu göstermektedir.

KİT pazarlığı Mayıs'ta sonuçlanacak

Hükümet ile İMF arasındaki gözden geçirme görüşmeleri resmen sonuçlanmadı. İMF heyeti görüşmeler resmen sonuçlandırılmadan, daha sonra yeniden gelmek üzere Türkiye'den ayrıldı. Gözden geçirme görüşmelerinin Mayıs ayında, yani Cumhurbaşkanlığı seçiminin ardından sonuca bağlanması kararlaştırıldı.

Bu bir tikanmadan ziyade hükümetin zaman kazanmak istemesinden, İMF'nin de buna imkan tanımasından kaynaklanıyor. Hükümet özellikle de KİT'leri ilgilendiren konularda belli bir sıkışma yaşıyor ve zaman kazanma derdinde. Ali Babacan'ın da belirttiği gibi İMF heyeti geçici işçilerin kadroya alınmasına, emekli maaşları konusunda yapılan ayarlamalara itiraz ediyor. KİT ürünlerine bir an önce zam yapılması konusunda da bastırıyor. Hükümet ise tüm bu konularda, seçimleri de düşünerek, işi ağırdan almaya çalışıyor.

KİT ürünlerine zam konusunda en sıkıntılı başlık elektrik fiyatları. Hükümet bir yandan toplumda tepki göreceği için, bir yandan da sanayi üretimi bundan olumsuz etkileneceği için elektrikte zamma çok gönüllü değil. Hele de seçimden önce buna kolay kolay yanaşmayacakları da biliniyor. İMF'nin derdi ise elektrige zam yapılmamasından doğan görev açıklarından ziyade, enerji özelleştirmelerinin geleceği. Çünkü enerji sektöründeki özelleştirme yağmasından aslan payını kapmak isteyen büyük patronların en büyük beklentisi elektrik fiyatlarının yükseltilmesi. Hükümet de elektrik fiyatlarına yüklü bir zam yapmadan bu sektördeki özelleştirmelerin yağmacı patronları tatmin etmeyeceğini biliyor.

Neticede hükümet elektrik zammı konusunda

arada kalmış durumda. Fakat gene de hiç değilse Cumhurbaşkanı seçiminin aradan çıkmasını, hatta mümkünse bu işin genel seçimler sonrasına kadar sürüncemede kalmasını istiyor. Bunun mümkün olup olmayacağını ise gözden geçirme görüşmelerinin devamı gösterecek. Şayet İMF, hükümetin uygulayacağı tasarruf tedbirlerinden ve diğer saldırı politikalarından hoşnut kalırsa, Mayıs ayındaki görüşmelerde elektrik zammının da seçim sonrasına sarkıtılmasına onay verecek. Eğer tersi bir durum söz konusuysa, hükümete hem elektrik hem de diğer KİT ürünlerine zam konusunda daha ciddi bir basınç uygulanacak.

Emekçinin cebinden 4 milyar YTL daha çıkacak

Ayrıntılar nasıl şekillenir şimdiden kesin bir şey yok. Kesin olan tek şey, İMF'nin emirleri gereği gündeme getirilen tasarruf tedbirlerinin uygulanması sonucunda işçi ve emekçilerin cebinden yaklaşık 4 milyar YTL daha çalınacak. Bütçe açığını yamayacak 4 milyar YTL uğruna hastane kapılarındaki kuyruklar daha da uzayacak. Doktorlar sosyal güvenlik kurumlarından gelen hastalarına ilaç yazarken pek çok engelle daha karşılaşacaklar. Mesele doktorun ilaç yazmasıyla da bitmeyecek. Şayet devlet faturayı onaylamamışsa hastalar ne ilaç alabilecekler ne de hizmetlerden faydalanabilecekler.

Bütün bunlar yaklaşık bir yıldır sağlık sisteminde yaşanan büyük yıkımın daha da boyutlanacağını, işçi ve emekçilerin sağlık hizmetlerine ulaşmak için çektiği sıkıntıların daha da artacağını ortaya koymaktadır. İMF ve hükümet, işçi ve emekçilere bir kez daha, paran kadar sağlık hizmeti, eğer paran yoksa o zaman öl, demektedir.

Gözden geçirme görüşmelerinin Mayıs ayında devam edilecek bölümünde bu sömürü ve yıkım politikaları daha da kesin bir hal alacaktır. İşçi sınıfı ve emekçiler hükümete meydanın boş olmadığını göstermek için, İMF-TÜSİAD yıkım politikalarına karşı seslerini yükseltmek için 2007 1 Mayıs'ını bir fırsat olarak görmeli ve kullanmalıdır. Başka şeyler yanında 2007 1 Mayıs'ı sömürü ve yıkım politikalarına karşı alanlara çıkıldığı, militan sınıf mücadelesinin yükseltildiği bir gün haline getirilmelidir.

Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun deklarasyonu...

Taksim'de birleşik, kitlesele, devrimci bir 1 Mayıs!

2007 1 Mayıs'ı yaklaşımaktadır. Emperyalist işgalin ve saldırganlığın arttığı, milyonlarca işçi ve emekçiye kölelik ve sefalet koşullarının dayatıldığı, ırkçı, şovenist histeri dalgasının tırmandırıldığı, tüm bunlara devletin baskı, yasak ve terörünün eşlik ettiği bir dönemde 1 Mayıs'ı karşılıyoruz. Böylesi bir dönemde bu saldırılara karşı tarihsel ve güncel anlamına uygun birleşik, kitlesele, devrimci bir 1 Mayıs'ın örgütlenmesi hayati önem taşımaktadır.

Bilindiği gibi 2007 1 Mayıs'ı sınıf mücadelesi tarihimizin önemli bir günü olan 1 Mayıs '77 katliamının 30. yılına denk gelmektedir. 37 insanımızın katledildiği ve o günden bugüne devletin katliam geleneğinin bir simgesi haline gelen '77 Taksim 1 Mayıs katliamının yıldönümü önümüzdeki 1 Mayıs'a tarihsel bir anlam yüklemektedir.

Bu anlam ile birlikte düşünüldüğünde, 2007 1 Mayıs'ının birleşik, kitlesele, devrimci bir tarzda Taksim'de kutlanması bir gerekliliktir. Nitekim kısa bir zaman dilimi içerisinde DİSK Başkanlar Kurulu ve bazı kurumlar da bu yönde bir karar almıştır. Bu kararlar olumludur. Diğer sendika konfederasyonları da bu yönde karar almalıdır.

Mevcut şartlar içerisinde işçi ve emekçilere kapatılan Taksim Meydanı'nda tarihsel ve güncel anlamına uygun bir 1 Mayıs eyleminin gerçekleşmesi herşeyden önce devrimci kurumların, sendika ve kitle örgütlerinin ortak bir irade göstermesine, daha bugünden biraraya gelerek etkin ve yaygın bir ön hazırlık çalışması yapmasına, en geniş kitleleri böylesi 1 Mayıs'a hazırlayarak devletin bu noktada oluşturacağı engelleri aşmasına bağlıdır.

Bizler 2007 1 Mayıs'ının emperyalist saldırganlığa, sosyal yıkım saldırılarına, neo-liberal politikalara, Kürt ulusuna yönelik imha ve inkar uygulamalarına, ırkçılığa ve şovenizme, devlet terörüne yanıt olacak bir tarzda tarihsel ve güncel anlamına uygun olarak Taksim'de kutlanmasını hedeflemekteyiz.

2007 1 Mayıs'ının yukarıda çizilen çerçevede **“77 katliamının hesabını sormak için, Taksim'de 1 Mayıs yasağına son vermek için, birleşik, kitlesele, devrimci 1 Mayıs'ı Taksim'de birlikte örgütlemek için”** tüm devrimci yapıları, sendika ve kitle örgütlerini güçlerini birleştirmeye, biraraya gelmeye çağırıyoruz.

Devrimci 1 Mayıs Platformu*(Alinteri,*

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Demokratik Haklar Platformu, Devrimci Hareket, Emekçi Hareket Partisi, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Halk Kültür Merkezleri, Kaldıraç, Köz, Odak, Partizan, Proleter Devrimci Duruş, Yeni Dünya İçin Çağrı)

Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun çağırısı...

“77 katliamının hesabını sormak, Taksim'de 1 Mayıs yasağına son vermek için birleşik, kitlesele, devrimci 1 Mayıs'ı Taksim'de örgütleyelim!”

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşırken biraraya gelen Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşenleri, 24 Mart günü düzenledikleri basın açıklamasıyla, ortak deklarasyon metinlerini sundular.

Emperyalist saldırganlığa, ırkçılığa, şovenizme, sosyal yıkım saldırılarına, Kürt halkına yönelik imha ve inkar saldırılarına, devlet terörüne karşı işçi sınıfı ve emekçileri mücadeleye çağırarak Platform bileşenleri '77 katliamının 30. yılında birleşik, kitlesele, devrimci 1 Mayıs'ı Taksim Meydanı'nda örgütlenme çağırısı yaptılar. İşçi ve emekçilere yasaklı olan Taksim Meydanı'nın 1 Mayıs alanı olduğunu vurguladılar.

Toplantılarına devam eden ve içinde **Alinteri, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Demokratik Haklar Platformu, Devrimci Hareket, Emekçi Hareket Partisi, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Halk Kültür Merkezleri, Kaldıraç, Köz, Odak, Partizan, Proleter Devrimci Duruş, Yeni Dünya İçin Çağrı**'nın bulunduğu Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşenleri, saldırılara karşı '77 katliamının hesabını sormak için, Taksim'de 1 Mayıs yasağına son vermek için, birleşik, kitlesele, devrimci 1 Mayıs'ı Taksim'de birlikte örgütlemek için gösterdikleri emek ve çabaya devam edeceklerini ilan ettiler.

Taksim Tramvay durağında saat 15:00'te biraraya gelen Platform bileşenleri **“Katliamın 30. yıldönümünde Taksim'de 1 Mayıs yasağına son!/Devrimci 1 Mayıs Platformu”** imzalı pankart ile **“Yaşasın birleşik, kitlesele, devrimci 1 Mayıs!”**, **“Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!”**, **“Taksim'de 1 Mayıs yasağına son!”** ve **“Yaşasın devrimci dayanışma!”** yazılı dövizler açtılar.

Deklarasyon metninden önce kısa bir konuşma yapan Hasibe Çoban şunları söyledi: **“İşçilerin birlik,**

mücadele, kavga günü 1 Mayıs yaklaşırken, Devrimci 1 Mayıs Platformu olarak bir kez daha toplandık. Bizlerin de 1 Mayıs konusunda söyleyecek sözümüz var. Taksim'de toplandık, çünkü Taksim 1 Mayıs alanıdır. 1 Mayıs alanıdır, kanımız döküldüğü için 1 Mayıs alanıdır. Bu yıl '77 Taksim katliamının 30. yıldönümü. 500 bin emekçi vardı '77'de Taksim'de. Orada kanımız döküldü, bunun hesabını sormak için Taksim'de 1 Mayıs diyoruz. Taksim Meydanı birçok kutlamaya, eğlenceye açılıyor bugün. Ama emekçilere, işçilere, halka kapalı. Biz Taksim Meydanı'ndaki yasağın son bulması için 1 Mayıs alanı olmalıdır diyoruz. Bu yıl da yine birleşik, kitlesele, devrimci bir 1 Mayıs'ı bütün güçlerle birlikte Taksim'de öreceğimize, 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanacağına inanıyoruz. Bunun için mücadelemizi sürdüreceğiz.”

Daha sonra Platformun ortak deklarasyon metnini okuyan Şafak Özdoğan, saldırılara değindi ve şunları söyledi: **“Mevcut şartlar içerisinde işçi ve emekçilere kapatılan Taksim Meydanı'nda tarihsel ve güncel anlamına uygun bir 1 Mayıs eyleminin gerçekleşmesi, her şeyden önce devrimci kurumların sendika ve kitle örgütlerinin ortak bir irade göstermesine, daha bugünden bir araya gelerek etkin ve yaygın bir ön hazırlık çalışması yapılmasına, en geniş kitleleri böylece 1 Mayıs'a hazırlayarak devletin bu noktada oluşturacağı engelleri aşmasına bağlıdır.”**

Eylemde **“77 katliamının hesabını soracağız!”**, **“Yaşasın devrimci dayanışma!”**, **“Yaşasın birleşik, kitlesele, devrimci 1 Mayıs!”**, **“Taksim'de 1 Mayıs yasağına son!”**, **“Zafer direnen emekçinin olacak!”** sloganları atıldı.

Eyleme Divriği Kültür Derneği de destek verdi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Dink cinayetinde yeni ipuçları da devlete uzanıyor

Hrant Dink'e kurduğu tuzak, gelinen noktada katil devletin kendisi için tuzağa dönüştü. Cinayete ilişkin tüm ipuçları devlete uzandıkça ipler ayağına dolanıyor. Çırpındıkça daha çok bağlanıyor. Artık bu suçu üzerinden atma imkanlarını tümünden yitirmiş bulunuyor.

Oysa başta ne güzel kurgulamışlardı temsili. Katil kahraman rolündeki Ogün Samast'ın derhal 'yakalanması'ndan tutun da, kimi polis ve jandarma görevlileri tarafından kahramanca karşılanmasına kadar, olay baştan ayağa 'milli duygularla işlenmiş', 'örgüt bağlantısı olmayan', 'bireysel' bir suçtu. İçerden bir takım koruma/kayıрма girişimlerine rağmen Türk polisi suçu bağışlamamış, suçluyu anında yakalamıştı!..

Biz devrimcilerin teşhir etmesini bile gerektirmeyecek denli açık bir devlet komplosuydu ortadaki. Bu yüzden, devlet cephesinden sunulan bu ilk senaryoya, üç-beş fanatik devletçi ve çok milliyetçi cephe dışında kimse inanmadı. İnanmadığını daha ilk günlerde, örneğin Dink'in 'cenaze yürüyüş ve mitingi'nde ortaya koydu. Dink'e bu sahiplenme, çocuk yaştaki bir tetikçi ve onun cinayete azmettiren milli duyguları yüzünden olmadı kuşkusuz. Onbinlerce İstanbulluyu sokaklara döken, Susurluk benzeri bir devlet suçuyla karşı karşıya bulunmaktı. Milliyetçi cephe sonrasında 'Hepimiz Ermeniyiz!' sloganına taktı ama, eylemde 'katil devlet' şiarıyla ortaya konan tepki ve bilinç, aslında birincisinden daha baskındı. Sırf bu yüzden olsa gerek, 'Hepimiz Ermeniyiz!'e yönelik tepkiler öne çıkarılmak

suretiyle, 'katil devlet!' bilinç ve suçlaması gizlenmeye çalışıldı.

Ama nereye kadar? Düzen medyasında bile cinayete ilişkin soruların ardı arkası kesilmezken, devlet cephesinde alelacele 'aydınlandığı' ilan edilen cinayetle ilgili gözaltı, sorgulama, tutuklama, bilgi sızdırma/inkar etme telaşı süregiderken, gerçekler daha fazla gizlenebilir mi?

Bunu Susurluk'ta da izledik aslında. 'Kaza'yla ortaya çıkanlar korundu, aklandı. Devletin gizli-kirli faaliyet gösterdiği nihayet kabul edildi, ama bu kabul bir hak gibi savunabilmek için oldu. Susurluk perdesi böylece kapatıldı. Şimdi, Dink olayında sıkıştıkları nokta, ortada bir aydının ölü bedeninin yatıyor olmasıdır. Olayı kapatmaya yönelik tüm çabalar, üstüne çekilmeye çalışılan tüm perdeler, kitlelerin gözünü daha fazla açmakta, cinayet soruşturmasındaki her yeni aşama, 'katil devlet' figürünü daha da netleştirmektedir.

Dink cinayetiyle ilgili son sorgulamalar, Trabzon'dan getirilen 10 kişi içindi. BBP Trabzon İl

Başkanı'nın da içinde bulunduğu bu 10 kişi, bu faşist partinin baştan itibaren inkar ettiği ilişkiyi de yeniden teyit etmiş oldu. Diğer yandan, 'tetikçi ve azmettirici' iddialarıyla yakalanıp teşhir edilenlerin, sadece BBP ile değil, İl Emniyeti ve Jandarması ile de 'sıkı' bir irtibat halinde olduğu bilgileri ortada dolaşırken, BBP'ye yönelik bu sorgulamaların devletin resmi kurumlarıyla olan ilişkileri gizleme amacı mı taşıdığı sorusu da ortada duruyor.

Bugün Dink cinayetini planlamaktan tutuklanan Erhan Tuncel, 2004'te Trabzon'da McDonalds'ı bombalama eyleminin de planlayıcısı ve patlayıcının hazırlayıcısı olduğu halde soruşturma dosyasından çıkarılıp, 'istihbarat elemanı' olarak Emniyet'te 'istihdam' edilmiş. Tuncel'i Emniyet'e öneren KTÜ'den bir öğretim görevlisi, işe alan da dönemin İl Emniyet Müdürü Ramazan Akyürek'miş. Şimdi bu aynı 'emniyet görevlisi'nin, kendisine 'reis' diyen Yasin Hayal ve arkadaşlarıyla da Dink cinayetini planladığı söyleniyor. Gerçi Emniyet Tuncel'in görevine cinayetten önce son verildiğini iddia ediyor ama, bir başka iddiaya göre bu 'işten çıkarma'nın nedeni, Tuncel'in aynı zamanda Jitem için de çalışıyor olmasıdır. Jandarma hesabına çalışmakla ilgili bir başka iddia da, tetikçi Ogün için dolaşüyor ortalıkta.

Dink cinayetinin azmettiricisi olduğu savıyla tutuklanan Yasin Hayal'in eniştesi Coşkun İğci, polis sorgusunda, JİTEM'e bağlı iki kişiye 'cinayet hazırlıkları konusunda bilgi verdiğini' iddia etmiş. İğci'nin sözünü ettiği JİTEM mensuplarının kimliği açıklanmadan, Jandarma Genel Komutanlığı'nın 'yalanlama'sı açıklandı. Komutanlık, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderdiği yazıda, "İğci elemanımız değil" diyormuş. Bilgi vermek için ille de 'eleman' olması gerekmiyor, gönüllü de çalışabilir. Mesele, bilgi verdi mi vermedi mi, bu konuda bir açıklama bulunmuyor. Ogün'ün 'eleman' olup olmadığına dair bir açıklama ise henüz basına sızdırılmış değil.

Son olarak, hem eleman olarak çalıştırılıp hem suçlu gibi yakalanıp içeri atılanlardan Emniyet'e yönelik suçlamalara göz atacak olursak; azmettiricilerden Yasin Hayal, Trabzon Terörle Mücadele Şube Müdürü Yahya Öztürk'ün, Erhan Tuncel'i çağırdığını, "Bu bayrak yere düştü, bayrağı kaldırmak Erhan ve Yasin'e düşmüş görevdir" dediğini söylemiş. Ve elbette bu da Trabzon Emniyet Müdürlüğü ile adıyla suçlanan Öztürk tarafından hiç zaman kaybetmeden yalanlanmış bulunuyor.

Kıscası, ipucu hangi kurumun hangi birimine uzandıysa, oradan bir yalanlama geliyor. Fakat kimseler oraları sorguşturmuyor, iddiaların arkasını aramıyor. Artık, son derece örgütlü işlendiği aşikar olmuş Dink cinayetinin tamamıyla aydınlatılabilmesi için gereken hiçbir adım atılmıyor. Gerçi, günışığı altında işlenmiş bu cinayet asla karanlıkta kalmadı. İpuçları daha ilk günden ve apaçık biçimde devlete uzanıyordu. Hala da uzanmaya, ve devletin ayağına dolanmaya devam ediyor. Devlet tarafından açığa çıkarılmayan, çıkarılmak istenmeyen, ve asla çıkarılmayacak olan, sadece, devlet görevlisi örgüt elemanlarının kimlikleridir. Şemdinli benzeri suçüstüler gerçekleşmediği sürece, kitlelerin, bu tür kontrgerilla elemanlarının kimlik bilgilerine ulaşma imkanı yoktur.

BÜ: "Karanlığı sorguluyoruz"

Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri tarafından örgütlenen "Karanlığı sorguluyoruz" kampanyası çeşitli eylem ve etkinliklerle devam ediyor. Bu hafta başından itibaren uygulanmaya başlayan etkinlik programı çerçevesinde 22 Mart günü panel gerçekleştirildi. Ardından basın açıklaması yapıldı.

"Dil Aktivizmi" başlığı ile düzenlenen panel açılış konuşması ile başladı. Konuşmada "Karanlığı sorguluyoruz" kampanyasının amacı anlatıldı. Türkiye'de yaşayan halklara, özellikle Kürt halkına yönelik artan baskılara değinildi. Avukat Sami Tan'ın Kürtçe konuşmasıyla devam eden panel, Kürt dilinin tarihçesi ve Kürt halkının yaşadığı çok yönlü sorunların ifade edilmesiyle son buldu. Panele yaklaşık 75 kişi katıldı.

Panelin ardından Güney Kampüs'te gerçekleştirilen Newroz'a 135 kişi katıldı. Newroz kutlaması sloganlarla başladı, marş ve halaylarla devam etti. Kutlamanın ardından basın açıklaması için Kuzey Kampüse yönelen öğrenciler polis barikatı ile karşılaştılar. Kolluk güçleri öğrencilere coplarla saldırdı. Yaşanan kısa süreli arbedenin ardından basın metni okundu.

Açıklamanın sonrasında polisin üniversiteyi terketmesini isteyen öğrenciler trafiği kapatarak oturma eylemi gerçekleştirdiler. "Polis üniversiteden defol!", "YÖK, polis, medya bu abluka dağıtılacak!", "Üniversiteler bizimdir, bizimle özgürleşecek!", "Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeni'yiz!", "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganlarını haykıran öğrenciler polisin üniversiten ayrılması ile birlikte Hrant Dink'in anısına fidan dikmek üzere alkış, slogan ve marşlarla Güney Kampüse doğru yürüyüşe geçtiler. 60 kişiyle başlayan basın açıklaması oturma eylemi sırasında 120 kişiye ulaştı. Meydanda saygı duruşu ve yapılan konuşmanın ardından öğrenciler fidanlarını diktiler.

Boğaziçi Üniversitesi Ekim Gençliği

Hüsnü Mübarek-Necdet Sezer buluşması...

Amerikancı rejimler işbirliğini pekiştiriyor

Bir yanda Irak'ta devam eden Amerikan işgali, İsrail'in Filistin halkı üzerindeki kuşatması, Lübnan üzerinde tezgâhlanan kirlî planlar, İran'a saldırı hazırlıkları... Öte yanda emperyalist-siyonist güçlerin bu küstah saldırganlığına karşı yükselen direniş... Bunların yanı sıra hedefi tartışmalı karşı duruşlar, kimler tarafından planlandığı, kimlere hizmet ettiği son derece tartışmalı/şüpheli eylemler. Tablo, Ortadoğu'nun halen tam bir sorunlar yumağı olduğunu tüm çıplaklığıyla ortaya seriyor.

Bölge halklarının "gün yüzü" görmelerini engelleyen süreçler zinciri salt dış müdahalelerle örülmüyor elbette. Çünkü bölge ülkelerindeki egemen sınıflar ve onların işbirlikçi rejimleri bu müdahalelerin yerel ayaklarıdır. Bu durumda emperyalist-siyonist güçlerin müdahale, kışkırtma ve saldırıları iç dayanakların katkısı, başka bir ifadeyle işbirlikçi devletlerin suç ortaklığı ile sürdürülmektedir. Bölgedeki egemen sınıf ve kastların halklara karşı bu kadar bariz bir ihanet çizgisi izlemeleri, işbirlikçiliğin de ötesine geçmiş, emperyalizmin bölgesel organik uzantıları derecesine düşmüş olmalarıyla açıklanabilir ancak.

Ortadoğu üzerinde hegemonya kurmaya çalışan, bu amacına ulaşmak için savaş makinesinin açtığı yoldan ilerleyen ABD emperyalizmi, özellikle Irak'ta ciddi açmazlarla karşı karşıya bulunmaktadır. Irak bataklığına saplanmak ise, Atlas okyanusundan Afganistan'a kadar uzanan coğrafyayı yeniden dizayn etmeyi öngören büyük Ortadoğu/büyük İsrail projesini sekteye uğratıyor.

Efendinin bataklığa yuvarlanmasından kaygılanan bölgedeki uzantıları, çıkış yolu bulmak için seferber oluyor. Son günlerde peşpeşe toplantılar, konferanslar yapan, Filistin, Irak, Lübnan sorunlarına çözüm planları sunan işbirlikçi rejimler, bu hareketli dönemde kendi aralarındaki işbirliğini de pekiştiriyor.

İşte Mısır devlet başkanı Hüsnü Mübarek'in, cumhurbaşkanı Necdet Sezer'in resmi davetlisi olarak Türkiye'ye gelmesi, sözünü ettiğimiz hareketliliğin bir parçasıdır. İki ülke dışişleri bakanlarının bu ziyareti önceleyen bir ay içinde beş defa biraraya gelmiş olmaları, Ankara-Kahire arasındaki trafik yoğunluğu hakkında fikir vermektedir. Bu arada Mısır dışişleri bakanı Ahmet Ebul Geyt, Hüsnü Mübarek'e eşlik edenler arasındaydı.

Hüsnü Mübarek cumhurbaşkanı, genelkurmay başkanı, başbakan ve dışişleri bakanı ile görüşmelerde bulundu. Birebir görüşmelerin yanısıra heyetler arasında da görüşmeler yapıldı.

Mısırlı meslektaşıyla ortak basın toplantısı düzenleyen Necdet Sezer, toplantıda yaptığı konuşmada, Türkiye-Mısır ilişkilerini "stratejik" olarak nitelendirdi. İlişkilerin tüm yönlerini ele alacak bir resmi çerçeveye oluşturulmasına karar verdiklerini açıklayan Sezer, Irak'ın toprak bütünlüğünün ve ulusal birliğinin korunması konusunda ortak kararlılık olduğunu da söyledi.

Ortadoğu'da giderek ağırlaşan sorunların bölge halkları arasında karamsarlığa yol açtığını savunan cumhurbaşkanı, bölgenin iki önemli ülkesi olan Türkiye ve Mısır'a önemli görevler düşüğünü, bu konuda danışmaların kesintisiz olarak sürdürülmesi konusunda anlaşmalarını kaydetti.

Necdet Sezer, Ortadoğu'da Türkiye-Mısır ikilisine düşen "önemli görevler"e değinmezken, Hüsnü Mübarek "görevleri" net bir şekilde tarif etti. İki ülkenin bölgesel, uluslararası ve ikili konularda işbirliği ve koordinasyon içinde olmalarının önemini vurgulayan Hüsnü Mübarek, ortak basın toplantısında şöyle konuştu: *"Birleşmiş Milletler politikalarını destekliyoruz. Nükleer ve kitle imha silahlarının yayılmasının önlenmesi, Ortadoğu'nun bunlardan arındırılması ve terörle mücadelenin desteklenmesinde*

hemfikiriz."

Hüsnü Mübarek'in söylemi, ABD emperyalizminin bölge halklarını hedef alan saldırısının gerekçeleriyle uyum içindedir. "Nükleer ve kitle imha silahlarının yayılmasının önlenmesi, Ortadoğu'nun bunlardan arındırılması ve terörle mücadelenin desteklenmesi" şeklindeki vurgu ise, emperyalist saldırganlık ve savaş politikasının temel gerekçelerindedir.

Bu çerçevede "önemli görevler"e yapılan vurguyu, Türkiye-Mısır ikilisinin, ABD'nin bölge politikalarına sundukları hizmeti, aynı anlama gelmek üzere ABD ile ortak işledikleri suçları daha da genişletmek/derinleştirmek gayretinin dışı vurumu olarak değerlendirmek gerek.

Mısır-Türkiye ilişkilerinin geliştirilmesi elbette iki ülke kapitalistlerinin çıkarlarını da gözetiyor. Nitekim görüşmelerde ticaret, sanayi, petrol, doğalgaz ve elektrik alanlarındaki gelişmelerle ilgili anlaşmalar da yapıldı. Daha önce yapılan serbest ticaret anlaşması üzerine pek

çok kapitalistin işçileri kapı önüne koyup fabrikalarını Mısır'a taşıdıkları bilinmektedir. Özellikle tekstil sektöründe bu uygulamanın çok sayıda örneği vardır.

Ankara'daki işbirlikçilerin "Irak'ın toprak bütünlüğünün korunması" söylemiyle gündeme getirdiği Kürt halkının kazanımlarını engelleme çabalarına, gerici Mısır rejiminden destek istediği, Hüsnü Mübarek'in de bu konuda destek sözü verdiği belirtildi. Resmi açıklamalara göre Mısır cumhurbaşkanı, ABD dışişleri bakanının da katılımıyla yapılması planlanan "Irak'a komşu ülkeler zirvesi"nin İstanbul'da gerçekleştirilmesi için de çaba harcayacak.

Gerici rejimler arasındaki ilişkilerin pekiştirilmesi, iki tarafın egemen sınıflarının çıkarlarını gözetmekle birlikte, tümüyle Washington'daki efendilerin bölge politikalarına endekslidir. Dolayısıyla bu temelde geliştirilen ilişkiler emperyalist/siyonist güçlerin yararına, iki ülke ve tüm bölge halklarının ise zararına.

1 Mayıs üzerine "riskli" bir yazı

Yüksel Akkaya

"Genellikle" olmasa bile "zaman zaman" hem akademik hem de sol cenah babında gelenek dışı düşünmeye çalışmam "yadırganmaktadır". Bunun farkındayım. Ancak, gecekondur "meselesinde" olduğu gibi 1 Mayıs "meselesinde" de Türkiye soluna eleştirel bakmanın "gerekli" ve "zorunlu" olduğunu düşünüyorum. "Devrimci 1 Mayıs Platformu"nun deklarasyonu, ne yazık ki, beni hem emek tarihi hem de 1 Mayıs tarihi açısından bir kez daha "marjinal" olmaya zorluyor (Kızıl Bayrak gazetesine yazdığım yazılar genellikle arkadaşların talep ettiği konular üzerine idi. Bu hafta beni "serbest" bıraktılar! Ben de fırsattan istifade böyle bir yazı yazıyorum. Parantez içi bir parantez not, ciddiyet ve sorumluluk asık suratlı olmayı zorunlu kılmıyor, ama "muziplik" ölçüsünde bir "espiyriye" hoşgörülü bakmayı, "gerekli kılıyor, benim bu "muzip" ama "hoşgörü" talebi içeren düşüncelerimi de lütfen böyle kabul edin. Zira, dünyanın en muzip, en neşeli insanları mutlaka devrimcidir, değilse devrimci olmak zorundadır!)

"1 Mayıs nedir?" sorusunu sorduğumuzda alınacak yanıtlar az çok bellidir. Ne yazık ki "Devrimci 1 Mayıs Platformu" devrimci bir 1 Mayıs talebinde bulunmuyor, radikal bir 1 Mayıs talebi ile yetiniyor. Zira, deklarasyon Taksim'e odaklanmışken, tam da devrimci ruha en uygun düşen bir şeyi es geçiyor: 1 Mayıs'ı işçilerin, emekçilerin tatil günü olarak talep etmeyi hiç ama hiç gündemine almıyor! Olacak şey değil. Daha 1923 yılındaki İzmir İktisat Kongresi'nde 1 Mayıs'ın tatil olmasını isteyen işçilerden daha geriye düşmüş durumda "devrimci" platform! Zira, devrimciliği, daha radikal, daha anlamlı bir talep olan 1 Mayıs'ın tatil olması isteği yerine, kuşkusuz bir simge, bir zafer olarak, Taksim'e çıkmakla yetinmiştir. Taksim'e her yıl gidilip 1 Mayıs kutlansa emekçilerin, işçi sınıfının kazancı ne olacaktır? Sadece Taksim'de 1 Mayıs kutlamak! Ancak yüzyılı aşan 1 Mayıs tarihi, 1 Mayıs'ı devrimcilik açısından bu kadar dar alana sıkıştırmayacak kadar daha görkemlidir. Bu nedenle 1 Mayıs'ı devrimci kılmak isteyenler Taksim talebi dışında, daha devrimci talepler ile ortaya çıkmak zorundadır. Daha devrimci taleplerin ne olduğu ise, başlangıcından günümüze 1 Mayıs tarihine bakıldığında görülür.

Devrimci gelenek çerçevesinde ileriye taşıyacak bir eleştiri olarak kabul edilmek dileği ile abartarak bir devrimci 1 Mayıs isteyeceksek, yapacağımız en önemli şey, Taksim meydanına çıkmak değil, tersine hiçbir meydana çıkılmasa bile 1 Mayıs'ı mevcut iktidarlara sınıf mücadelesinin bir "bayram", bir "tatil" günü olarak kabul ettirmektir, dünden kalan o görkemli olduğu kadar ihanet dolu 1 Mayıslar adına.

Ne yazık ki yüzyılı aşkın geleneği ve tarihine rağmen 1 Mayıs ülkemizde anlaşılma bulmamaktadır. Adeta bir saplantıya dönüşen Taksim'e çıkmak 1 Mayıs ruhunu ve özünü boşaltmaktadır. Öyle olduğu için "Devrimci 1 Mayıs Platformu" devrimci deklarasyonunda, 12 Eylül'ün karşı devrimine karşı yeniden 1 Mayıs'ı "tatil" olarak talep etmeyi unutmaktadır adeta. Ne yazık ki bu unutuş, Taksim'e çıkışı ne kadar radikal olarak talep ederse etsin, onları devrimci kılmaz. Taksim'e çıkılma talebi devrimci olmak için yeterli olacaksa ve devrimciliğin önemli kriterlerinden biri olarak kabul edilecekse, nice zamandır bu platformdaki arkadaşlara gönül vermiş bir yoldaşları olarak benim söyleyecek tek sözüm vardır: Ben devrimci değilim (ki, hayatım boyunca bu sıfatı kendime vermekten kaçındım, böyle bir yanımda varsa onu başkaları söylemeli, takdir etmeli. Zira, devrimciyim demekle devrimci olunmuyor. Onu hak etmek gerekiyor.)!

Peki, 1 Mayıs'ı tatil günü olarak talep etmek ve bu uğurda mücadele etmek devrimcilik için yeterli midir? Elbette ki hayır! Ancak, zaman ve mekana bağlı strateji ve taktikler açısından bakıldığında, bazen "an" çok geri bir talebi devrimci kılabilir. Türkiye'deki bu "an" Taksim'e çıkmak isteğinden çok, 1 Mayıs'ı tatil olarak kabul ettirmeyi daha devrimci kılıyor, kuşkusuz bana göre. Zira, Taksim'e çıkmak da bir güvendir. Önemlidir. Ancak, daha kalıcı olan ve belirleyici olan güven açısından bir yasa olarak 1 Mayıs'ı tatil kabul ettirmektir.

Taksim'e çıkmak mı, 1 Mayıs'ı tatil olarak kabul ettirmek mi ikilemi değil buradaki devrimcilik sorgusu. Buradaki "sorgu" daha kalıcı bir talebin "deklarasyonun" içinde kendisine yer bulmaması. Zira, hem Taksim'e çıkmak hem de 1 Mayıs'ı talep etmek devrimci bir talep olabilir. Yoksa, tek başına Taksim'e çıkmak değil. Ne yazık ki, devrimci bir platformun bile 1 Mayıs'ı tatil olarak talep edemeyişi oldukça önemlidir. Bu nedenle üzerinde ciddiyetle durulması gerekir. Bizim de devrimcilik adına sormaya çalıştığımız, "radikal" bir şekilde dikkatleri çekmek istediğimiz mesele budur. Hele, 1934 yılında Nazi Almanyası, 1935 yılında da Türkiye Cumhuriyeti 1 Mayıs'ı bayram kabul etmişken! Eh, dünyada 1 Mayıs'ı bayram kabul etmiş ilk üç ülkeden biri iken 70 yıl önce, şimdi devrimcilik adına niye bu kadar geriye düşelim ki?

Haftaya 1 Mayıs tarihi üzerine yazacağımız yazı ile "devrimci" 1 Mayıs meselesine daha da açıklik kazandıracağımızı umuyorum. Şimdi yapılacak olan, Taksim'e çıkışı örgütlemek kadar 1 Mayıs'ın tatil olarak talebini de gündeme getirmektir. Zira, bu tatil talebi sermayenin daha fazla çalıştırma isteğine karşı, sembolik bir gün üzerinden daha anlamlı bir karşı koyuş olacaktır, ki 1 Mayıs'ın çıkışı ruhuna da çok denk düşmektedir.

Newroz Türkiye'nin dört bir yanında coşkuyla kutlandı...

“Emperyalizme, ırkçılığa, şovenizme, faşist saldırılara karşı yaşasın halkların kardeşliği!”

Ankara-Mamak

İstanbul-Şahintepesi

Ankara'da Newroz...

Ankara'da Newroz kutlaması 25 Mart günü gerçekleşti. Kitlesele geçen Newroz kutlamasında halkların kardeşliği, çift taraflı ateşkes talepleri öne çıkarıldı. Toros Sokak'tan başlayan yürüyüşün ortak pankartında “İrkçılığa, şovenizme karşı halkların kardeşliği için Newroz piroz be!” şiarı yer aldı.

DTP'nin kitlesele katıldığı eylemde geleneksel kıyafetler, halkların kardeşliği vurgusu içeren dövizler taşındı. Yürüyüşte DTP'nin ardından SDP, EMEP, ESP, SGD, DHP, Kaldıraç, ÇHD, Mamak Kültür ve Dayanışma Derneği, Umut Kültür Merkezi ile KESK Ankara Şubeler Platformu yer aldı.

Polis her yıl sergilediği tutumu bu yıl da gösterdi. Alana girenler ceplerinden ellerindeki gazetelere kadar rahatsızlık verecek şekilde arandılar. Özellikle kitap, gazete, dergi vb. materyallerin içeri sokulmaması yönlü tutum gerginlik oluştururken, bu engel kırıldı.

Coşkulu geçen kutlama etkinliği saygı duruşu ile başladı. DTP adına konuşan Orhan Miroğlu, Newroz'un halkların bayramı olduğunu ifade ederken, Kürt sorununun askeri değil, siyasi bir sorun olduğunu, Abdullah Öcalan'ın herhangi bir tutuklu olmadığını, sağlık durumunun netliğe kavuşturulması gerektiğini vurguladı. Miroğlu, Abdullah Öcalan ile ilgili konuşmada “sayın” ifadesi kullandığı için kutlama sonrası gözaltına alındı. Yine kutlamalar sırasında alanda “yasadışı” döviz, pankart açtıkları iddia edilen iki kişi gözaltına alındı. Devlet Newroz sürecinde sürdürdüğü saldırı politikasını kutlama alanında uygulamış oldu.

Koma Dilan'ın türküleri ve halaylarla son bulan kutlamaya yaklaşık 3 bin kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/Ankara

Eskişehir: Newroz piroz be!

Eskişehir'de Newroz kutlaması 24 Mart günü gerçekleştirildi. Saat 12:30'da halaylarla başlayan Newroz kutlaması Türkçe ve Kürtçe okunan şiirlerle devam etti. Açıklamayı DTP, SDP, EMEP ve ESP'den oluşan tertip komitesi adına DTP İl Başkanı okudu. Açıklamada son dönemde arttırılan şovenist dalgadan, Kürt halkına yönelik saldırılardan bahsedildi. Son

dönemde Newroz'un içinin boşaltılmaya çalışıldığı dile getirildi. Newroz'un Kürt halkının ve tüm Ortadoğu halklarının mücadele ve isyan günü olduğu vurgulandı.

İlerleyen saatlerde yakılan Newroz ateşinin üzerinden atlandı. Olumsuz hava koşullarına rağmen yaklaşık 400 kişinin katıldığı Newroz kutlaması saat 16:30'da Kürtçe ezgilerle çekilen halaylarla son buldu. Eyleme BDSP, Mücadele Birliği Platformu, DGH, DPG, Halkevleri, EHP katılarak destek verdi.

Kızıl Bayrak/Eskişehir

Kayseri'de Newroz

Kayseri'de Newroz 24 Mart günü Ziya Gökalp Parkı'nda kutlandı. Yaklaşık 80 kişinin katıldığı eylemde halaylar çekildi, Newroz ateşi yakıldı. Eylemde “Tecride hayır tutsaklara özgürlük!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Biji bratiya gelan!”, “Barışa bir ses çift taraflı ateşkes!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!”, “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “Katil ABD Ortadoğu'dan defol!” sloganları atıldı.

Eylemi DTP, EMEP, ESP, ÖDP VE İHD örgütledi. Devletin eylemi provoke etme tutumuna kitle sloganlarla yanıt verdi. Eylem alkış ve sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak/Kayseri

Bursa'da saldırılar protesto edildi

Newroz öncesi ve sonrasında Kürt halkına yönelik estirilen şovenist histeriyle birlikte artan saldırılar 24 Mart'ta DTP Bursa İl binası önünde yapılan basın açıklamasıyla protesto edildi.

Yapılan açıklamada DTP'ye yönelik baskın, gözaltı, tutuklama saldırılarına ve Gündem Gazetesi'nin kapatılmasına karşı mücadele ve dayanışma çağrısı yapıldı.

DTP, EMEP, SDP, Tunceliler Derneği, BATİS, BDSP, ESP, DHP, Partizan ve İHD'nin katıldığı açıklamaya 30 kişi katıldı. Eylemde “Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak/Bursa

“Newroz ateşini söndüremezsiniz!”

İzmir'de Newroz mitingine ve gece yapılan Newroz eylemlerine yapılan saldırılar ve gözaltılar protesto edildi. Eylem 23 Mart'ta İzmir Acil Hat tarafından saat 12:30'da Konak eski Sümerbank önünde yapıldı. Eylemde “Baskılar, gözaltılar bizi yıldırılmaz, Newroz ateşini söndüremezsiniz!” pankartı açıldı.

İzmir, Yamanlar, Salihli, Torbalı ve Turgutlu'daki saldırılara değinilen açıklamada, “Tüm bunlarla birlikte bir kez daha diyoruz ki, her şeyi yapabilirsiniz, ancak yüzyıllardır yanan Newroz ateşini söndüremezsiniz, söndüremeyeceksiniz” denildi.

Eylemde “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Newroz piroz be!”, “Baskılar, gözaltılar, bizleri yıldırılmaz!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak/İzmir

Newroz'a saldırı kınandı!

21 Mart'ta İstanbul Kazlıçeşme'de düzenlenen Newroz kutlamalarında devletin estirdiği terörü kınamak için İHD İstanbul Şubesi'nde kurumlar ortak bir açıklama yaptı.

İHD, DTP, ÖDP, EHP, SDP, HAK-PAR, EMEP, KÜRT-TAV, Dema Nu, MKM, Sine-Sen, ESP, Halkevleri, Tekstil-Sen, TUYAB tarafından düzenlenen ortak açıklamayı İHD İstanbul Şube Başkanı okudu. Newroz coşkusunun halkta yarattığı moral ve güçten korkan egemen güçlerin günler öncesinden yaratmış olduğu gerginlik ve içini boşaltma çalışmalarına rağmen sağduyunun kazandığı belirtildi. Miting sırasında ve dağılırken 100'ün üzerinde kişinin dövülerek gözaltına alındığı ifade edildi.

Newroz kutlamaları için Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi ve KÜRT-TAV tarafından Türkiye'ye davet edilen Irak Kürdistan Federal Bölgesi Kültür Bakanlığı yetkilileri Şiwan Eli Mihemmed ve Tula Mehdi Eziz'in Türkiye girişlerinin “Girişlerini uygun görmedik” gibi gayri ciddi bir tutumla reddedildiği söylendi.

Açıklamanın ardından Newroz Tertip Komitesi Başkanı Doğan Erbaş, mitingi bir saat erken bitirmeleri

sayesinde olabilecek büyük olayları engellediklerini ifade etti. Ardından DTP il sekreteri, miting dağılımında polis tarafından sözlü ve fiziki şiddete maruz kaldıklarını ifade etti.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Mamak'ta coşkulu ve kitlesel Newroz

Mamak'ta yıllardır devrimci ve ilerici güçlerin birlikte örgütlediği geleneksel Newroz eylemi bu yıl da gerçekleştirildi. Sermaye iktidarının faşist-şoven saldırılarının yoğunlaştığı bir dönemde "halkların kardeşliği" şiarının öne çıkartıldığı bir politik çerçeveden şekillenen 2007 Mamak Newroz'u; BDSP, HÖC, ESP, Devrimciler, Partizan, Alınteri, Tüm-İgd, SDP ve PSAKD Mamak Şube tarafından örgütlendi. Eylem öncesi bölgede yaygın bir şekilde Kürtçe ve Türkçe şiarlı Newroz afişleri yapıldı.

21 Mart günü saat 18.00'de Tek Mezar Hacı Bektaş Veli Parkı'nda toplanan kitle "Biji Newroz! Yaşasın Newroz!", "Emperyalizme, ırkçılığa, şovenizme, faşist saldırılara karşı yaşasın halkların kardeşliği!" şiarlı ortak pankartların arkasında kortejlerini oluşturmaya başladı. NATO Yolu Caddesi trafiğe kapatılarak Tuzluçayır Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi.

Ortak pankartlar arkasında Alınteri, Partizan, Odak flamalarıyla, BDSP, Devrimciler, ESP, HÖC, SDP, Tüm-İgd ve Kaldıraç pankartlarıyla yürüdüler. Toplanma yerinde ve Tuzluçayır Meydanı'nda "Biji Newroz! Yaşasın Newroz!", "Eşitlik, kardeşlik Kürt ulusuna özgürlük!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Biji bratiya gelan!", "Yaşasın devrimci dayanışma!", "Cengiz Soydaş, Tuncay Yıldırım, Mazlum Doğan ölümsüzdür!", "Kahrolsun emperyalizm/faşizm! Yaşasın mücadelemiz!", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol!", "Hepimiz Kürd'üz, hepimiz Ermeni'yiz!" sloganları ortak olarak atıldı.

Yaklaşık 300 kişinin katıldığı yürüyüş bir saat sürdü. Yürüyüş sırasında Mamaklı emekçilerin katılımıyla birlikte NATO Yolu boyunca kitlesel ve coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirildi. Tuzluçayır Meydanı'na gelindiğinde yolun bir bölümü trafiğe kapatılarak tüm alana yerleşildi. Emekçilerin de katılımıyla birlikte alanda kitlenin sayısı 500'e ulaştı.

Program başlamadan önce devrim ve Newroz şehitleri anısına saygı duruşu yapıldı. Atılan sloganlar ardından yakılan Newroz ateşiyle birlikte basın metni okundu. Ardından kitle hep birlikte Enternasyonal Marş'ını söyledi. Devrimci türküler eşliğinde halaylar çekildi. Ardından BDSP, 19 Mart'ta Tuzluçayır'da Newroz'a çağrı yapılırken yaşanan gözaltı saldırısı ile ilgili bir açıklama yaptı.

Eylemin sona ermesiyle birlikte kitle kortejler halinde Newroz'un coşkusunu Tuzluçayır sokaklarına taşıdı. Yürüyüş mahallenin içlerine kadar sürdü.

Komünistler eyleme "Emperyalizm savaş demektir, barış sosyalizmle gelecek!/BDSP" imzalı pankartları ve kızıl bayraklarıyla katıldılar. Kitlesel ve coşkulu bir kortej düzenine sahip olan komünistler, Newroz eylemi boyunca "Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!", "Yaşasın Newroz yaşasın sosyalizm!", "Kürt ulusuna özgürlük, eşitlik, kardeşlik, gönüllü birlik!", "Newroz halkların isyanıdır!" vb. sloganlarını coşkuyla haykırdılar. Newroz eylemi bitirildikten sonra kortej düzenini bozmadan mahalle içerisinde bir yürüyüş gerçekleştiren komünistler parti ve devrim sloganlarıyla emekçileri mücadeleye çağırdılar.

BDSP/Ankara

İzmir'de kitlesel Newroz

Devletin Newroz öncesi ortamı terörize ederek katılımı düşürmeye çalışmasına rağmen Kürt halkı Newroz'a sahip çıktı. Buca Hipodrom'da yapılan Newroz mitingine binlerce kişi katıldı. Mitingi DTP, Emep, SDP ve ESP örgütledi. Kürsüden de mitingi örgütleyen kurumlar adına konuşmalar yapıldı. Kürt kadınları sarı, kırmızı, yeşil desenli yöresel kıyafetleriyle ve yine aynı renkte tülbentleriyle eyleme katıldılar.

Eylemde "Biji serok Apo!" sloganı öne çıktı, Abdullah Öcalan'ın resimleri taşındı. Coşkulu geçen Newroz kutlaması Kürtçe türkülerle ve halaylarla devam etti. Miting Servet Kocakaya'nın sahneye çıkmasıyla sona erdi.

Polisin Newroz tahammülsüzlüğü günler öncesinden DTP'lilere yönelik gözaltı saldırısıyla başlamıştı. Miting öncesi Kadifekale semti abluka altına alındı. Geçmiş yıllarda buradan yapılan yürüyüş sonrası Newroz alanına girilmesi engellendi. Kolluk güçleri Newroz'un kutlanacağı alana yığınak yapmıştı.

"Kürt halkına özgürlük!" pankartı açan Alınteri kortejine saldıran polis 5 kişiyi döverek gözaltına aldı. Alınteri okuru Ali Topçuoğlu'nun kafasının yarıldığı, bu nedenle hastaneye kaldırıldığı ve bir gün müşade altında tutulduğu öğrenildi. Ayrıca Newroz gecesi Büyük Yamanlar'da kutlama yapmak isteyen HÖC'lülere saldıran polis 8 kişiyi gözaltına aldı.

Kızıl Bayrak/İzmir

Sultanbeyli Başaran'da Newroz kutlaması...

Başaran Mahallesi'nde 21 Mart akşamı BDSP güçleri Newroz kutlaması gerçekleştirdiler. Minibüs caddesine yakın bir yerde lastiklerin yakılması ve sloganların atılmasıyla eylem başlatıldı. Eylemde, "Biji Newroz, biji sosyalizm!", "Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik", "Biji bratiya gelan", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganları sık sık atıldı ve kutlama halaylarla devam etti. Halaylar çekildikten sonra BDSP adına bir konuşma yapıldı.

Yapılan konuşmada, "Demirci Kawa'nın zalim Dehak'a karşı yaktığı direniş ateşinin artık Ortadoğu'da tüm halkların, özellikle Kürt halkının elinde yanmaya devam ettiği" ifade edildi ve Kürt halkının bugün baskı, tehdit ve devlet terörüyle susturulmaya çalışıldığı vurgulandı. Bu saldırı ve baskılara karşı "Faşizme, şovenizme, ırkçılığa karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği!" şiarını yükselterek yanıt verilmesi gerektiği ifade edildi.

Konuşma, yapılacak eylemlere katılım ve 1 Mayıs'ta alanlara çağrısıyla bitirildi. Daha sonra tekrar halay çekildi, Çav Bella marşı söylendi ve eylem sloganlarla bitirildi. Coşkulu geçen kutlamaya çoğunluğu genç 40 kişi katıldı.

Sultanbeyli Başaran'dan BDSP güçleri

Şahintepe'de coşkulu Newroz kutlaması!

21 Mart akşamı Şahintepe'de gerçekleştirilen Newroz yürüyüşü ve etkinliğini BDSP, DTP ve Partizan birlikte örgütledi.

Karagöz Düşün Salonu'nun önünde buluşan devrimci, demokrat, yurtsever güçler "Biji Newroz! Yaşasın halkların kardeşliği!/BDSP-DTP-Partizan" imzalı pankartı açarak buradan Şahintepe'nin merkezi caddesini sloganlarla yürüyerek Newroz kutlama alanına ulaştı. Yürüyüş boyunca "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Biji bratiya gelan!", "Newroz piroz be!", "Baskılar bizi yıldırılmaz!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "Direnen halklar kazanacak!", "Biji newroz!", "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!" sloganları atıldı.

Yürüyüşe yaklaşık 100 kişi katıldı. Yürüyüşü çevredeki emekçiler zılgıtlarla selamlandı.

Kitle Newroz kutlama alanına vardığında Newroz ateşleri yakılmıştı. Burada coşkulu ve gur bir şekilde "Newroz piroz be!" sloganı haykırıldı. Ardından ortak düzenlenen Newroz etkinliğine katılan kitle kısa bir konuşmayla selamlandı.

Etkinliğin başlamasıyla birlikte katılanların sayısı 400'e yaklaştı. Newroz kutlaması katılan müzik gruplarının söylediği Kürtçe ve Türkçe türküler ve marşlarla devam etti. Etkinlik hep beraber çekilen halaylarla son buldu.

Şahintepe BDSP/İstanbul

Sivas: "Direnen halklar kazanacak!"

Sivas'ta, 20 Mart günü saat 20.00'de Eğitim-Sen önünden Cıbrırlar Parkı'na doğru sessiz bir şekilde yürüyen yaklaşık 200 kişilik kitle, burada meşaleler yakarak basın açıklaması gerçekleştirdi. KESK'in organize ettiği eyleme; ÖDP, EMEP, Halkevleri, Yurtsever Cephe, Anarşistler, YÖGEH, GDF, ESP ve Ekim Gençliği katıldı.

Eylemde sık sık "Katil ABD Ortadoğu'dan defol!", "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Direnen halklar kazanacak!", "Katil ABD, işbirlikçi AKP!", "Katil ABD şimdi sıra nerede!", "Susma zaten sıra sende!", "Emperyalizm halklara hesap verecek!" sloganları atıldı.

Basın açıklamasının sonunda bir süre oturma eylemi yapıldı. Oturma eylemi sırasında sloganlar susmadı. Eylemin ardından Eğitim-Sen'e doğru meşalelerle ve sloganlarla yürüyüşe geçen kitlenin önü devletin kolluk güçlerin tarafından kesildi. Slogan atılmaması ve meşalelerin söndürülmesi uyarısına kitle, "Faşizme karşı omuz omuza!" sloganıyla karşılık verildi. Bir süre yaşanan gerginlik, tertip komitesinin uyarıları sonucu meşalelerin söndürülmesiyle son buldu. Sloganların susturulmadığı yürüyüş Eğitim-Sen'in önüne kadar devam etti.

Sivas Ekim Gençliği

Gençlik'ten Newroz kutlamaları...

AÜ'de Newroz'a çağrı etkinliği

23 Mart günü saat 13:00'de Anadolu Üniversitesi Migros önünde Newroz'a çağrı amacıyla bir etkinlik düzenlendi.

Yaklaşık 180 kişinin katıldığı etkinlik halaylarla başladı ve Newroz'a ilişkin bir konuşma yapıldı. Halay ve marşlarla devam eden etkinlik atılan sloganlarla sona erdi.

Etkinliği SDG, DGH, SGD ve DTP Gençliği örgütledi. DPG, Ekim Gençliği, Gençlik Derneği, Öğrenci Kolektifleri ve Kaldıraç ise destek verdi.

Ekim Gençliği/Anadolu Üniversitesi

Ege Üniversitesi'nde Newroz

Ege Üniversitesi'nde Newroz 22 Mart'ta öğle saatlerinde büyük bir coşkuyla kutlandı. Edebiyat

Fakültesi önünde gerçekleştirilen kutlamada "Newroz piroz be!", "Zehrin düşmanı Newroz isyanı!", "Onurlu bir barış için çift taraflı ateşkes!", Abdullah Öcalan'ın fotoğrafının bulunduğu "Ateşin çocukları güneşe selam durur!" yazılı pankartlar açıldı. Newroz alanı sarı, yeşil, kırmızı renklerde balonlarla çevrildi. Kürtçe ve Türkçe yapılan açılış konuşmasının ardından iki dilde konuşmalar yapıldı.

Müzik ve şiirin ardından yumurta kırma yarışması düzenlendi. Koma Rezani'nin söylediği parçalar eşliğinde yakılan Newroz ateşine üzerinde "milliyetçilik" yazan temsili bir tabut atıldı. Ateşin üzerinden atlanırken "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Biji bratiya gelan!" sloganları atıldı. Kutlama halaylarla sona erdi. Eyleme yaklaşık 250 kişi katıldı.

Ege Üniversitesi/Ekim Gençliği

ODTÜ'de Newroz kutlaması

ODTÜ'de Newroz ateşi 22 Mart günü yakıldı. Newroz etkinliği saat 18:00'de yemekhanenin önünde başladı. Burada başlayan yürüyüş boyunca sloganlar atıldı. Yol kesilerek 5. yurdun önüne kadar coşkulu bir şekilde meşalelerle yüründü.

Eyleme katılan 300 kişinin disiplinli bir şekilde yürümesi anlamlıydı. İki gün önce bildiri dağıtımı ve eylem esnasında gerçekleştirilen faşist saldırıların gerginliği gözleniyordu, ancak öğrenciler eylem esnasında ortak kararlara uyarak disiplinli bir duruş sergilediler.

Saat 19.00'da 5. yurdun önüne gelindi. Newroz ateşi yakılır yakılmaz, devrim, sosyalizm ve Kürt halkının özgürlük mücadelesinde şehit düşenler anısına saygı duruşunda bulunuldu.

Gerçekleştirilen bu kardeşlik ve mücadele çağrısı, yükseltilmeye çalışılan faşizme karşı ODTÜ cephesinden verilmiş yanıt oldu.

ODTÜ Ekim Gençliği

Beytepe: Newroz halkların isyanıdır!

Beytepe'de Newroz kutlaması 22 Mart günü Ekim Gençliği, Ankara Gençlik Derneği, Demokratik Gençlik Hareketi ve Tüm İlerici Gençlik Dernekleri'nin ortak çağrısıyla gerçekleştirildi. Etkinlik gündüz kütüphane önünde standların açılmasıyla başladı. Standlarda gün boyunca etkinliğin çağrısı yapıldı.

Saat 18.30'da kütüphane önünden yurlara doğru yaklaşık 70 kişinin katıldığı meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş boyunca "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Newroz piroz be!", "Biji bratiya gelan!", "Newroz halkların isyanıdır!", "Eşitlik, kardeşlik, Kürt ulusuna özgürlük!" sloganları coşkulu bir şekilde atıldı.

Yurdun önüne gelindiğinde Newroz ateşi yakıldı. Devrim ve sosyalizm şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu. "Newroz halkların isyanıdır!" başlıklı ortak metin okundu.

Yurdun önünde bekleyen kitlenin de katılımıyla davul-zurna eşliğinde halaylar çekildi. Newroz ateşinin üzerinden atlandı. Yaklaşık 2 saat süren etkinlik emperyalizme, şovenizme ve ırkçılığa karşı mücadele çağrısıyla sona erdi.

Beytepe Ekim Gençliği

Refhan Tümer Lisesi: "Biji Newroz!"

Kürt halkının özgürlük mücadelesinin ve direnişin sembolü olan Newroz'u Refhan Tümer Lisesi İLGP olarak okulumuzda kutlama kararı almış ve bu yönde çalışmalarımıza başlamıştık.

22 Mart'ta okulumuzda HÖC'lü ve DGH'lı öğrencilerin de bulunduğu kutlamayı başlatmak üzere okul bahçesinde toplandık ve alkışlarımızla etkinliğimizi başlattık. Okul müdürünün kutlamayı engelleme çabası boşa çıkarıldı. Sergilediğimiz kararlılık karşısında beş dakika için izin verdiğini söyledi. Okul müdürü bahçeden çıkmadan İLGP'li bir arkadaşımız Newroz kutlamasının Kürt halkı ve bizim için ne anlama geldiğini, liseliler cephesinden önemini ifade eden kısa bir konuşma yaptı. Daha sonra hep beraber halaylar çekildi. Yaklaşık yarım saat süren kutlamanın ardından etkinlik sona erdi. Kutlamaya yaklaşık 50 kişi katıldı.

Refhan Tümer Lisesi İLGP

Sakirpaşa İKE'de coşkulu etkinlik...

"Faşizme ve şovenizme karşı yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!"

Yaşadığımız topraklarda Mart ayı bir yandan baskılarla ve katliamlarla, diğer yandan destanlaşan direniş ve kahramanlıklarla yazılmıştır. Geçmişten bugüne işçi sınıfı ve emekçilerin kurtuluşu için mücadele eden, halkların kardeşliğini savunan her devrimci, ilerici, aydın bu baskı ve saldırılardan payına düşeni almıştır. Yine son dönemde kardeş Kürt ve Ermeni halkları üzerinde estirilen faşist baskı ve terörün yükseltildiği bir dönemde mücadelemize, değerlerimize ve ödenen bedellere sahip çıkmak, diğer yandan bu mücadeleyi daha da ileri taşımak sorumluluğu ile karşı karşıyayız.

Bu nedenle 25 Mart Pazar günü Şakirpaşa İşçi Kültür Evi'nde "Faşizme ve şovenizme karşı yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!" şiarıyla bir etkinlik düzenledik. Öncesinde hazırladığımız etkinliğe çağrı afişlerini ve el ilanlarını yaygınca kullandık.

Etkinliğimiz Nazım Hikmet'ten bir şiirin okunmasıyla başladı. Daha sonra etkinliğe katılanlar selamlandı. Tarihte Mart ayı içerisinde işçi sınıfı, emekçiler ve ezilen halkların kurtuluşu mücadelesinde şehit düşenler anısına bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi.

Açılış konuşmasında Mart ayında gerçekleştirilen darbe ve katliamlar anlatıldı. 12 Mart 1971 faşist askeri darbesi, 12 Mart Gazi katliamı, 16 Mart 1978 Beyazıt katliamı, 16 Mart 1988 Halepçe katliamı, 21 Mart Newroz, 30 Mart 1972 Kızıldere katliamı... Kürt halkına yönelik baskı, imha ve inkar politikaları teşhir edildi. Ortadoğu'daki halkların direnişi anlatıldı.

Konuşmada şunlar söylendi: "Gençlik en meşru demokratik hakları için, insanca bir yaşam ve özgür bir gelecek için mücadele ederken tıpkı 16 Mart 78'de Beyazıt katliamında olduğu gibi ezilmeye, sindirilmeye ve teslim alınmaya çalışılıyor. Buna karşın gençlik bir yandan kendi geleceği için dövüşürken diğer yandan 'dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz'

diyerek 'faşizme ve şovenizme karşı yaşasın halkların kardeşliği' şiarıyla birlikte sosyalizmin bayrağını yükseltiyor.

Bu topraklarda tüm bu baskı ve sömürüye karşı devrimciler sosyalizmin bayrağını taşıyorlar. Mustafa Suphiler'den Mahirler'e, Denizler'den İbolar'a, Mazlumlar'a kadar sayısız devrimci işçi sınıfının, emekçilerin ve kardeş halkların kurtuluşu için hayatlarını verdiler. 12 Mart faşist askeri darbesinin ardından katledilen ama teslim alınamayan genç devrimciler, 30 Mart'ta Kızıldere'de 'biz buraya dönmeye değil ölmeye geldik' diyerek ölümün üzerine yürüdüler. Ve hala bu topraklarda doğan çocuklara adları veriliyor, her katledilen yeniden geliyor dünyaya ve yeniden giriyor kavgaya.

Bu topraklarda sosyalizmin bayrağı kan ve can pahasına taşınıyor. Bu uğurda can veren nice yiğit devrimci ve komünistin kanlarıyla kızışan bu bayrak şimdi ellerimizde. Bizler bu bayrağı kapitalizmin burçlarına dikene dek, sınıfsız ve sınırsız bir dünya yaratana, işçi sınıfı ve emekçiler ve kardeş halkların özgürlüğünü sağlayana dek mücadelemizi sürdüreceğiz."

Bir arkadaşımız Filistin halkının direnişi üzerine yazılmış bir şiir okudu. Daha sonra Filistin halkının Amerikan emperyalizmi ve İsrail siyonizmi karşısında yükselttiği özgürlük mücadelesini anlatan "Fariz/Geçemeyeceksiniz" isimli belgeseli izledik.

Etkinliğe katılanları oldukça etkileyen belgesel gösteriminin ardından etkinliğimize destek veren dostlarımız bir müzik dinletisi sundular. Türkçe ve Kürtçe türkü ve marşlardan oluşan bir program sunan dostlarımız etkinliğe katılanları halaya davet ettiler.

Etkinlik programının bitmesine rağmen yakalanan sıcak atmosfer sonrasında da devam etti. Etkinlik sonrasında kalan dostlarımızla türkülerimizi söylemeye, sohbet etmeye devam ettik.

Sakirpaşa İşçi Kültür Evi

İşçi-emekçi hareketinden...

Akmercan işçileri kazandı!

İnsanca yaşamaya yeten maaş, servis hakkı, uzun çalışma saatlerinin azaltılması gibi talepleri uğruna mücadele etikleri için 8 ay önce işten atılan Akmercan işçilerinin verdiği hukuk mücadelesi 20 Mart günü Eyüp Adliyesi'nde kazanımla sonuçlandı. İşten atıldıkları ilk günden beri patronun ve kolluk güçlerinin her türlü baskısına maruz kalan Akmercan işçileri, işten atıldıkları gün fabrika önünde grev çadırı kurarak direnişe geçtiler.

25 Mart günü Gazi Hastanesi'nin önünde biraraya gelen Akmercan işleri sloganlarla toplantının yapılacağı yere yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş boyunca "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!", "İşçiler kardeş patronlar kalles!" sloganlarını atan işçiler daha sonra bir toplantı yaparak bundan sonra neler yapacaklarını tartıştılar.

İşçilerin avukatı, patronun temyize gidebileceğini, eğer gitmezse işçilerin çalışmadığı aylar için ücretlerinin verileceğini, işe geri alınacaklarını ifade etti. Ardından Mücadele Birliği Platformu temsilcisi bir konuşma yaptı. Haftaya yapılacak yürüyüşün ardından bir toplantı daha yapılması kararı alındıktan sonra toplantı sona erdi.

Kızıl Bayrak/GOP

Körfez Öğretmenevi'nde grev!

DİSK OLEYİS Sendikası'nda örgütlenen Körfez Öğretmenevi çalışanları 15 gündür işyerlerinin önünde eylem yapıyorlar. Sendikanın 11 Ekim '06 tarihinde yetkiyi almasının ardından başlayan TİS görüşmelerinde Öğretmenevi yönetimi yalnızca Bölge Çalışma Müdürlüğü tarafından atanan resmi arabulucu ile gerçekleştirilen toplantıya katıldı. Anlaşma sağlanmadığı için 14 Şubat'ta ilan edilen grev 23 Mart'ta uygulanmaya başladı.

Greve çıkma nedenleri şöyle sıralanıyor:

1. İşçilere DİSK'e Bağlı OLEYİS Sendikası'ndan istifa etmeleri karşılığında para teklif edilmektedir. İlçe Milli Eğitim Müdürü işçilere, "bu Öğretmenevi'ne bu sendikayı hiçbir koşulda sokmayacağım" söyleyerek gözdağı vermektedir.

2. Üyeler, kendilerine hiçbir bildirimde bulunmaksızın, yalan ve iftiralarla suçlanarak işten çıkarılmaktadır. Körfez Öğretmenevi'nde bir ay içinde 5 işçi işten çıkarılmıştır. Bunun anlamı açıktır: Büyük bir pervasızlıkla sendika ve sendikalı işçi düşmanlığı yapılmaktadır.

3. Sendikalı işçilerin iş akitleri her türlü bahanedan yararlanılarak feshedilmekte, yerlerine AKP yandaşları alınmaktadır. Öğretmenevi yöneticileri ve Milli Eğitim Bakanlığı'nın ilçedeki bürokratları, hem sağcı solcu ayrımı ve partizanlık yaparak, hem de sendikalı işçileri işten çıkarıp, yerlerine AKP yandaşlarını işe alarak ayrımcılık yapmaktadırlar.

Tez-Koop İş: "4-B değil, kadro istiyoruz!"

Tez-Koop-İş Sendikası 2 No'lu Şube, 22 Mart günü Cerrahpaşa Hastanesi'nde yaptığı basın açıklaması ile "4- B Yasa Tasarısı'nı" protesto etti. Hastane bahçesinde toplanan sendika üyeleri, "4-B değil, kadro istiyoruz!", "İşsiz kalmak istemiyoruz!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber hiçbirimiz!", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!" sloganlarını attılar.

Basın açıklaması öncesinde konuşma yapan şube başkanı Rabia Özkaraca, işyerlerinde üç haftadır eylem yaptıklarını, bundan sonraki eylemleri Türk-İş ve AKP

önlerinde yapacaklarını açıkladı. Sendika konfederasyonlarının 4-B Yasası'na karşı söz dışında herhangi bir mücadele pratiği içinde olmadıklarını, konfederasyonların bu tutumunun işçilerin suskunluğundan kaynaklandığını belirtti. İşçiler bu konuşma sonrasında "Türk-İş uyuma işçine sahip çık!", "Kahrolsun sendika ağaları!", "Suskun Türk-İş istemiyoruz!" sloganlarını attılar.

Ardından Tez-Koop-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube Sekreteri Selahattin Karakurt tarafından basın açıklaması okundu. Eyleme Koop-İş ve Tez-Koop-İş 4 No'lu Şube destek verdi. Yaklaşık 75 kişinin katıldığı eylem, haftaya Türk-İş Bölge Temsilciliği önünde yapılacak açıklamaya destek çağrısı ile sona erdi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Sendikal faaliyete saldırı!

Ankara Vergi Dairesi Başkanlığı Yıldırım Beyazıt Vergi Dairesi Müdürlüğü'nde çalışan ve BES Ankara 2 No'lu Şube üyesi olan işyeri temsilcileri, işyerinde sendikanın yayını olan bülten ve anket formunu dağıttıkları için 6 Mart'ta "Devlet memurluğundan çıkartılma" cezası aldılar. Sendikaya ait belgelerin "siyasi ve ideolojik amaçlı" olduğu ileri sürülüyor.

BES tarafından yapılan açıklamada, kamu emekçilerinin mücadelesinden rahatsız olanların farklı yöntemlerle emekçilerin karşısına çıktıkları dile getirildi. 17 yıllık mücadele tarihinde yüzbinlerce emekçinin ceza aldığını, yüzlercesinin görevine son verildiğini, yürütülen mücadeleler sonucu hukuksal davaların kazanıldığını, siyasi iktidarlara gereken yanıtın verildiğini dile getiren BES, tüm bunlardan ders çıkarmayan AKP hükümetinin 4,5 yıllık icraatı döneminde kamu hizmetlerinin tasfiye sürecini hızlandırdığı ifade edildi. Bu uygulamalara karşı hakkını arayan muhalif kesimlere yönelik anti-demokratik tutum ve uygulamaların devam ettiği vurgulandı.

Emekli-Sen Şube Kongreleri tartışmalı geçiyor...

DİSK'e bağlı Tüm Emekliler Sendikası Marmara Şubeleri Mart ayı içerisinde kongrelerini gerçekleştiriyorlar. Şube kongreleri sendika içi tartışmalara yol açtı. Tartışma, geçtiğimiz aylarda Beyoğlu Şube Başkanı Hasan Kaşıkır ve Kartal Şube Başkanı Emir Babakuş'un Genel Merkez Yönetim Kurulu kararıyla şube başkanlık görevlerinden alınmasından kaynaklanıyor.

Şube kongrelerinde Genel Merkez yönetiminin DİSK'in kuruluş ilkelerine uymadığı, sendikal demokrasiye zarar verdiği, farklı anlayışlara karşı tasfiyeci tutumu eleştiriliyor.

Ekim ayında Ankara'da "Artık bıçak kemiğe dayandı!" diyerek alanlara çıkan Emekli-Sen'in Marmara şubelerindeki tartışmalar özellikle miting sonrasında şiddetlendi. Marmara şubelerinin sendikal disipline uymadığını iddia eden Genel Merkez, şube yönetimleri tarafından desteklenen ve emeklilerin temel hak ve talepleri uğruna mücadele veren Beyoğlu ve Kartal Şube başkanlarını görevden alarak tabanın iradesini hiçe saydı.

En son yapılan Kocaeli, Beyoğlu ve Aksaray Şube kongrelerinde yapılan konuşmalarda genel merkez yönetiminin tasfiyeci tutumu sert eleştirilere tabi tutuldu. Genel Kurulu'nu 31 Mart günü saat 11.00'da TMMOB Kartal Temsilciliği'nde yapılacak olan Emekli-Sen Kartal Şubesi'nde de genel kurulun hareketli geçmesi bekleniyor.

Eşit statü ve kadro istiyoruz!

Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi çalışanları bir süredir tek, eşit statü ve kadro talebiyle yürüttükleri imza kampanyasını sonlandırdılar. "Tüm sağlık çalışanlarına kadro!" talebiyle toplanan imzalar 22 Mart günü Maliye Bakanlığı'na ve TBMM'ye gönderildi.

Sağlık-İş'in yanısıra SES temsilcilerinin de katıldığı basın açıklamasında sağlık çalışanlarına dayatılan iş güvencesizlik teşhir edildi. Açıklamada "Tüm sağlık emekçilerine tek ve eşit statü kadro" talebi ile meclis gündemindeki yasa tasarısının, maliye vizeli sağlık çalışanları dışında, sözleşmeli, 4-b, taşeron şirket işçisi statüsünde çalışan tüm sağlık emekçilerini kapsayacak şekilde genişletilmesi gerektiği dile getirildi. Yasanın 4-b olarak değil kadrolu istihdam şeklinde düzenlenmesi gerektiği vurgulandı. Eylemde "Güvenceli iş, güvenceli gelecek!", "4-b değil kadro istiyoruz!" sloganları atıldı.

Ders ücretlerinin gaspına hayır!

Eğitim-Sen Adana Şubesi 24 Mart'ta Milli Eğitim Bakanlığı tarafından 657 ve 439 sayılı yasalarda değişiklik yapılması, eğitim emekçilerinin ders ve ek ders ücretlerinin gasedilmesine karşı yürüyüş yaptı. Saat 12.30'da Eğitim-Sen Adana Şubesi'nin önünde toplanan eğitim emekçileri, Atatürk Caddesi'nin bir kısmını trafiğe kapatarak sloganlarla İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne yürüdüler. Eğitim Müdürlüğü önünde basın açıklamasını Şube Başkanı Güven Boğa okudu. Ders ve ek ders ücretlerinin gaspına karşı mücadele edeceklerini vurguladı. Açıklamanın sonunda Adana'da 7 Nisan günü saat 13:00'te Mimar Sinan Açık hava Tiyatrosu önündeki toplanmanın ardından gerçekleştirilecek yürüyüş ve bölgesel miting katılım çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak/Adana

Yapı-Yol Sen 12 Nisan'da iş yavaşlatıyor

13-14 Aralık '07 tarihlerinde otoyol ve köprülerde iş yavaşlatma eylemi gerçekleştiren Yapı-Yol Sen üyeleri otoyol ve köprülerin özelleştirilmesine karşı 12 Nisan günü de iş yavaşlatma eylemleri gerçekleştirecek. Eylem, yargı kararı doğrultusunda görev tazminatı uygulamasına geçilmemesine, Maliye Bakanlığı'nda bekletilen ek ödeme yasa taslağının yasalaşmamasına, tapu kadastro çalışanlarına döner sermayeden pay verilmemesini öngören yasa taslağına ve fiili hizmet kanun teklifinin yasalaşmamasına karşı yapılacak.

Geçici personele zam!

Haber-Sen'in bir süredir TRT üzerinden yürüttüğü işçi sayılmayan geçici personelin ücretlerinin artırılması mücadelesi kısmi kazanımla sonuçlandı. Haber-Sen'in TRT Yönetim Kurulu ile 22 Mart tarihinde yaptığı toplantıda konuyla ilgili karar onaylandı. Sendika tarafından yapılan açıklamada bu kazanımın geçici bir çözüm olduğu vurgulandı. Sendika işçi sayılmayan geçici personelin kadroya alınması gerektiğini dile getirdi. TRT Yönetim Kurulu'nun onayladığı karar geçici personelin ücretine yüzde 50 zam öngörüyor.

Haber-İş temsilci toplantısı

Haber-İş Konya Şubesi'nde temsilci toplantısının ardından, 23 Mart'ta Ankara Merkez Şubesi'ne bağlı

İncesu Telekom Müdürlüğü işçileri ile, 26 Mart'ta Haber-İş Antalya Şubesi temsilcileri ve İl Telekom Müdürlüğü işçileri ile, 27 Mart'ta ise Telekom Ankara İl Müdürlüğüne bağlı işyerlerinde çalışan işçiler ile toplantılar yapıldı.

Toplantılarda konuşma yapan Genel Başkan Ali Akcan sendikal birlik ve beraberliğin öneminden sözetti. Sendikanın bu sözleşme döneminde Türk Telekom'da aynı statüde ve aynı hizmet yılına sahip çalışanlar arasındaki ücret farklılıklarının giderilmesi için uğraşacaklarını dile getirdi. Eşit işe eşit ücret talebinin en büyük hedefleri olduğunu vurguladı. TİS görüşmelerinde kazanılmış haklara yönelik saldırı olduğunda ise yasaların kendilerine tanıdığı her türlü yetkiyi kullanacaklarını dile getirdi.

Hatay'da ek ders ücreti eylemi

Hatay Eğitim-Sen üyesi emekçiler Ek Ders Ücretleri Yönetmeliği'ne karşı 24 Mart günü Hatay İl Milli Eğitim Müdürlüğü önünde eylem yaptılar. Yönetmeliği

protesto eden emekçiler Bakanlığı teşhir ettiler. Emekçilerin zaten düşük ücret aldıklarını, bu yönetmelikle bakanlığın emekçilerin cebine göz diktiğini vurguladılar. Yaklaşık 200 emekçinin katıldığı eylemde Şube Başkanı Kasım Birtek bir konuşma yaptı; bu uygulamayı asla kabul etmeyeceklerini, mücadelelerinin devam edeceğini vurguladı. Eylem sloganlarla sona erdi.

BES 7 Nisan'da yürüyor!

Büro Emekçileri Sendikası (BES) 7 Nisan'da Maliye Bakanlığı'na yürüyecek.

BES, maliyede, adliyede, SGK'da, İçişleri Bakanlığı'nda çalışanları bölen ayrımcı uygulamalara, ücret farklarına karşı, iş güvencesi, kadrolu istihdam, sözleşmeli kölelik yasalarına, sosyal güvenlik ve sağlıkta yıkım yasalarına dur demek, eşit işe eşit ücret için 7 Nisan'da Maliye Bakanlığı'na yürüyecek, taleplerini TBMM'ne sunacak.

THYAO'da 2. ve 3. oturum

THY 21. dönem toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin 2. oturumu 22 Mart günü yapıldı. Sendikanın teklif etmiş olduğu 3. Madde ile 25. Madde'ye kadar olan bölüm görüşüldü. Görüşülen maddeler arasında üyelere eşit işlem yapılması, sendika üyeliğinin güvencesi, sendika temsilcisi ve görevlilerinin iş güvencesi, sendika baştemsilcilik odaları, sendikal izinler, uyuşmazlıkların çözümü, saklı haklar, yıllık ücretli izinlerin ve sürelerinin belirlenmesi, mazeret ve evlenme izni gibi başlıklar bulunuyor.

3. oturum ise 27 Mart'ta yapıldı. 26. maddeden başlayarak 47. maddeye kadar olan bölüm görüşüldü. İşveren sosyal yardımlarda bir öneri sunmadı. Sosyal haklarla ilgili maddeleri ücretlerle ilgili maddelerle birlikte değerlendirdiğini ifade etti.

4. oturum ise 3 Nisan günü saat 14.30'da THY Genel Müdürlüğünde yapılacak.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Yol-İş'te gergin kurul

Türkiye Yol-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu (Kadıköy) Şubesi 24 Mart günü, dört yılda bir gerçekleştirdiği Olağan Genel Kurulu'nun 8.'sini düzenledi.

Kurulda, yeni işe giren işçilerin eski işçilerin aldığı ücretin yarısını alması ve sendika yönetiminin bu konudaki tutumu protesto edildi. Sendika yönetiminin yeni işe giren işçilere ölümü göstererek sıtmaya razı etme anlayışını eleştiren işçiler salonda "Eşit işe eşit ücret!", "2. ücret skalasına hayır!/Karayolu İşçileri" imzalı pankartlar açtılar. İşçiler bu eşitsizliğin kabul edilemez olduğunu ifade ettiler.

Kurul Şube Başkanı Ali Akdağ'ın açılış konuşmasıyla başladı. Kurulda, Şube Başkanı Ali Akdağ ve Şube Genel Sekreteri Hasan Kaya Gülyaşar ile Şube Mali Sekreteri Ali Eraslan ve Erdem Arcan'ın yer aldığı iki liste yarıştı. Divan Başkanlığı'nı Türkiye Yol-İş Sendikası Genel Başkanı Fikret Barın'ın yaptığı kurulda muhalif listeyi destekleyenlerle eski yönetimi destekleyenler arasında atışmalar yaşandı.

Barın, karayolu işçilerinin salonda pankart açmasını eleştirdi. Örgütlenmenin önündeki engeller kaldırılmadan sendikaların yaşayamayacağını söyleyen ve işçilerin yaşadıkları sorunlara çözüm sunmaktan uzak olan konuşması işçiler tarafından "Hükümetin sözcüsü olma!" şeklinde yanıtlandı. Muhalif listeyi destekleyen, özelleştirmelere karşı mücadele çağrısı yapan konuşmalar salondan büyük alkış aldı.

Kurul'un ikinci bölümü muhalif listeden aday olan Ali Eraslan'ın konuşmasıyla başladı. Eraslan, küresel sermayenin saldırdığını ve kurulun zor bir dönemde yapıldığını vurguladı. Sendikal hareketin yaşadığı tikanıklığı sınıf çıkarlarını koruyacak şekilde aşmak için Genel Kurul'un önemli olduğunu vurguladı.

Eraslan'ın sunduğu mücadele programı şöyle: Birkaç ayda bir işyeri ziyaretleri

gerçekleştirmek; acil durumlarda hızlı toplantılar gerçekleştirmek; iç eğitim çalışmasına ağırlık vermek; her yıl piknik vb. moral etkinlikler gerçekleştirmek; genç işçi eğitim atölyesi oluşturmak; işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda eğitim seminerleri düzenlemek; hak ve ödün vermeyen bir mücadele anlayışını hakim kılmak; taşeron işçilerle ilişki kurulmasını sağlamak; İstanbul'daki diğer sendika şubeleriyle sendikal ve sınıfsal dayanışması içerisinde olmak; işçi sınıfının birlikteliğini sağlamak.

Eraslan konuşmasını bitirirken, sendikanın kiraya verdiği bir yerin 2006 yılının Mayıs ayından itibaren kâr ettiğini ve sağlanan gelirin sendikanın kasasına girmediğini belgeleriyle Kurul'a sundu. Bunun üzerine Sendika Şube Genel Sekreteri Hasan Kaya Gülyaşar kürsüye çıkarak uzun bir konuşma yaptı. Konuşmasını daha çok demagogik ve kişisel bir takım olaylar üzerinden yapan Gülyaşar ile muhalif listeyi destekleyenler arasında gerilimler yaşandı.

Genel Kurul'da son konuşmayı yeniden yönetime aday olan Ali Akdağ yaptı. Muhaliflerin iddialarını yalanlayan Akdağ, doğru kararı delegelerin vereceğini söyledi.

Kürsü konuşmalarının ardından oylamaya geçildi. Ali Akdağ'ın yeniden Şube Başkanlığı'na, Hasan Kaya Gülyaşar'ın ise Şube Sekreterliği'ne aday olduğu liste, muhalif listeden 7 oy fazla alarak, 52 oya karşı 59 oyla seçimi kazandı.

Tuzla Deri'de eylem...

Sendika yoksa üretimde yok!

Geçtiğimiz günlerde sendikalaştıkları için işten atılan ALKOÇ işçileriyle dayanışmak ve sendikaya dönük olan saldırıları protesto etmek için 22 Mart günü Tuzla Organize Deri Sanayi'nde bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Eylem son işten atılmaların yaşandığı Bilal Alkoç'a ait ALKOÇ deri önünde bir araya gelinmesiyle başladı. Öğle arası olduğundan dolayı diğer işyerlerinin gelmeleri sloganlarla beklenildi. ALKOÇ Deri önünde beklerken jandarmanın yoğun ablukası ve zorba tavrı dikkat çekti. ALKOÇ önünde açıklama yaptırmak istemeyen jandarmayla yapılan görüşmeler sonuç vermeyince kısa süreli gerginlikler yaşandı. Bu arada Sendikanın Tuzla Şube başkanı Binali Tay gözaltına alınmaya çalışıldı. Kitlenin öfkeli tavrı karşısında Jandarma geri adım atmak zorunda kaldı.

Bir süre beklendikten sonra açıklamanın yapılacağı yere doğru yürüyüşe geçildi. İşyerlerinden çıkan işçiler sloganlarla değişik kollardan gelerek açıklama alanı olan eski traktörler garajında buluştu. Burada eyleme destek veren kurumların isimleri tek tek okundu. İlk sözü Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı Binali Tay aldı. Tay konuşmasında emperyalistlerin Ortadoğu'daki saldırgan tutumundan bahsetti. Sermayenin sendikal haklara yönelik saldırgan tutumuna değinerek deri patronlarına seslendi ve deri sanayinde sendikasız tek bir işyeri kalmayınca kadar mücadelelerini sürdüreceklerini açıkladı. Bunun için işçilere görev ve sorumluluklar düştüğünü ifade eden Tay aynı zamanda, barışı savunmak gibi en demokratik tepkileri dile getirenlerin bile devletin şiddetine maruz kaldığı, gözaltına alındığını ve tutuklandığını ifade etti. Ardından söz alan Deri- İş sendikası Genel Başkanı Yener Kaya, sendikalara yapılan saldırılara karşı deri işçisinin yıllardır mücadele içerisinde olduğunu, Deri-İş sendikasının direniş bağlamında güçlü bir tarihe sahip olduğunu vurguladı. Patronun toplu iş sözleşmesini çıkmaza soktuğunu belirten Kaya, toplu sözleşme masasına oturana kadar mücadelelerini sürdüreceklerini belirtti. Deri-İş Sendikası Genel Başkan Yardımcısı Musa Servi ise emperyalistlerin Ortadoğu'daki saldırgan tutumuna değindi ve Ortadoğu halklarıyla dayanışma çağrısında bulundu. Deri patronunun sendikalarına dönük tahammülsüz ve saldırgan tutumuna karşı işçilerin sendikalarını daha fazla sahiplenmesi gerektiğini ifade ederek, atılan 8 işçinin işe geri alınmasını istedi.

500'ü aşkın işçinin katıldığı eylemde sık sık "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "ALKOÇ işçisi yalnız değildir!", "Direne direne kazanacağız!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Sendika yoksa üretim de yok!" sloganları atıldı.

Eyleme Tersane İşçileri Birliği Derneği, TÜMTİS İstanbul Şube yöneticileri, Limter-İş, Tuzla DTP, Emekli-Sen kartal yöneticileri, Uluslararası İşçi Dayanışması Derneği katılarak destek verdi.

Kızıl Bayrak/Kartal

“GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” Sempozyumu 3. hazırlık toplantısı...**Sempozyumu en geniş katılımıla örgütlemek için etkin bir kararlılık ortaya konuldu!**

Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent şubesinde yaklaşık 35 kişinin katıldığı bir toplantı ile sempozyumun örgütlenme adımları ve kararlılığı ortaya konuldu. 10 civarında kurum ve komisyondan katılımcıların bulunduğu toplantıda 13-14 Nisan'da YTÜ Oditoryumunda gerçekleştirilecek olan sempozyum örgütlenme sürecine dair anlamlı kararların alındı. İstanbul Eğitim Sen 6 No'lu Üniversiteler Şubesi, Çağdaş Avukatlar Derneği, Maden Mühendisleri Odası Gençlik Komisyonu sempozyuma destek olacaklarını açıkladılar. Oldukça anlamlı tartışmaların yapıldığı toplantıda şu kararlar alındı:

“GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” Sempozyumu 3. hazırlık toplantısı karar bildirgesi...

“GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” Sempozyumu örgütlenme sürecine katılan kişi ve kurumların katılımı ile oluşturulan “GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” Sempozyumu 3. hazırlık toplantısında aşağıdaki kararlar alınmıştır:

Bu toplantı ile beraber bundan sonra sempozyum hazırlık toplantılarında alınan bütün kararlar kamuoyu ile paylaşılacaktır.

“GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” Sempozyumu 13-14 Nisan'da YTÜ Oditoryumu'nda gerçekleştirilecektir. Çalışmaları başlamış ve anlamlı bir katılımıla sürdürülen sempozyum toplantılarında sempozyumun başarılı bir biçimde ve mümkün olan geniş katılımıla örgütlenmesi için etkin bir çaba ortaya konulmaktadır. Sempozyumun örgütlenme süreci halen kişi ve kurumların aktif katılımına açık bir biçimde sürdürülmektedir.

“GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” Sempozyumu hazırlık toplantıları haftalık olarak sürmektedir. Bu toplantılar her kişi ve kurumun sempozyumun örgütlenme sürecinde belirleyici

olabileceği bir biçimde, demokratik tartışma toplantıları olarak sürmektedir. Bugüne kadar alınan tüm kararlar bu demokratik katılımın esas alındığı toplantılarda alınmıştır. Bugünden sonra da kamuoyuna deklare edilecek olan toplantılar, sempozyumun örgütlenme sürecine dair her tür tartışmaya ve katılıma açık bir biçimde sürdürülecektir. Sempozyum hazırlık toplantılarına, duyarlı tüm kişi ve kurumların katkı sunması, mesleki dönüşümler üzerine tartışmalarda daha geniş bir çevrenin düşünceleri ve eğilimlerini toplantılara ve sempozyuma taşınması, sempozyumun en geniş katılımıla ve demokratik bir biçimde örgütlenme aslı hedefinin vazgeçilmez bir parçası olmaya devam edecektir.

“GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” Sempozyumu örgütlenme sürecinde TMMOB İstanbul İKK'nın görüş ve önerileri çerçevesinde düzenleyenler listesindeki çağrıcılar dışındaki tüm kurum isimleri çıkartılmıştır. Sempozyum sürecinde toplantılara katılan ve/veya sempozyuma destek olan tüm kurumlar destekleyen kurum ve kişiler olarak tanımlanmıştır.

“GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” Sempozyumu hazırlıkları çerçevesinde sempozyum programı genel hatları ile şekillendirilmiştir. Elbette çeşitli yeni katılımlar ve önerilerle genişletilmesi hedeflenen sempozyum programı bugün için aşağıdaki biçimdedir:

1. gün:**1. Oturum**

GATS ve AB uyum yasalarının eğitim sürecine ve meslek alanlarına yansımaları üzerine panel:

Panelistler: Fuat Ercan, Gaye Yılmaz

2. Oturum

Avukatlık ve hukuk alanındaki dönüşümler:

Panelistler: Yücel Sayman, Selçuk Kozağaçlı

Tıp alanında yaşanan dönüşümler:

Panelistler: TTB ve SES'ten temsilciler

Mühendislik ve mimarlık alanında yaşanan dönüşümler:

Timur Akçalı, Celal Beşiktepe, Mustafa Aral

Eğitim alanında yaşanan dönüşümler:

Sempozyuma destek olan Eğitim sen 6 Nolu şube

tarafından önerilen 2 öğretim görevlisi (Sezai Temelli, Adalet Alada)

2. Gün:**Forum:**

Sempozyuma katılan tüm bireylerin söz alarak katkı sunmasına olanak tanıyan bir biçimde serbest bir kürsü kullanımı temelinde örgütlenecek. Sempozyum öncesinde sempozyuma tebliğ sunmak isteyenler önden bilgilendirerek kendi tartışmalarını sempozyuma taşıyabilecekler ve bu tebliğlere ilişkin serbest tartışmalar yapılarak forum örgütlenecek. Tercihen forum sırasında serbest kürsü etkin ve demokratik bir biçimde işletilecek ve ciddi bir zaman sorunu yaşanmadığı ölçüde sınırlamaya gidilmeyecek.

Bunların yanında sempozyum hazırlık toplantısına katılan bütün bileşenlerin kolektif bir biçimde oluşturacağı tebliğ veya tebliğler de sempozyuma sunulacaktır.

Etkinlik (Konser):

Hazırlıkları halihazırda süren kısa bir şenlik programı planlanmaktadır. Cuma akşamı görüşülen isimler netleşecektir. Halihazırda katılımı netleşmiş öğrenci grupları vardır. Ancak yanı sıra Mor ve Ötesi, Nejat Yavaşoğulları, Hilmi Yarayıcı ile görüşmeler yapılmaktadır.

Sonuç deklarasyonu:

Sempozyumda yürütülen tartışmaların ve açığa çıkan sonuçların bir özeti olacak olan sonuç deklarasyonun sunumu ile “GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” Sempozyumu bitirilecektir.

“GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” Sempozyumunun örgütlenme sürecine destek olan katılımcıların tam listesi sempozyum tarihinden kısa bir süre önce geniş bir deklarasyon ile kamuoyuna açıklanacaktır.

Önümüzdeki hafta içerisinde sempozyum program metni afiş ve bildiri formunda çıkartılarak kent merkezlerinde ve üniversitelerde yaygın bir biçimde kullanılacaktır.

“GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” Sempozyumu öncesinde olanaklı olan tüm yerelerde sempozyum hazırlık toplantıları, paneller ve söyleşiler örgütlenerek sempozyumun hazırlık süreci yerel demokratik tartışma platformları örgütlenerek sürdürülecektir.

“GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” Sempozyumu çalışmalarını kapsamında bir internet sitesi hazırlanacak. Sempozyum faaliyetleri bu site aracılığıyla kamuoyu ile paylaşılacaktır.

“GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” Sempozyumu 3. hazırlık toplantısı tüm demokratik kamuoyunu sempozyum hazırlık toplantılarına katılmaya ve sempozyum sürecine dair görüş ve düşüncelerini sunmaya çağırılmaktadır.

“GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” Sempozyumu hazırlık toplantıları tarihleri
28 Mart Çarşamba
4 Nisan Çarşamba
11 Nisan Çarşamba

GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye? Sempozyumu 3. Hazırlık Toplantısı

“GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” Sempozyumu ve İstanbul TMMOB yön

Yalan, baskı ve tehditler yerine, gençliğin talepleri

Bir seneyi aşkın bir zamandır mühendislik alanında “yetkin mühendislik” tartışmalarında somutlanan mesleki dönüşümler üzerine bir sürü söz söyledik ve söylemeye devam ediyoruz. Somut planda bu dönüşümlerin hem çalışma yaşamı hem de eğitim üzerindeki etkilerini tanımlarken, karşımıza birçok kez TMMOB çıktı. Bu kapsamda belki de en çok eleştirdiğimiz kurum TMMOB oldu. Sempozyum süreci ile başlayan tartışmalarda İstanbul TMMOB yönetiminin aldığı tavır ve izlediği politika ise bugüne kadar yaptığımız eleştirilerin ne kadar haklı olduğunu ortaya koydu.

Son sempozyum tartışmaları üzerinden yaşanan süreç İstanbul TMMOB yönetiminin düştüğü içler acısı durumu gösterdi, yalan, tehdit ve baskı dışında elinde kendini savunabilecek bir şey olmadığını tüm açıklığı ile ortaya koydu. Sempozyum gibi bir tartışma platformundan dahi duyulan derin korku ve bu korkunun ifadesi tutumlar bunun açık göstergeleridir. TMMOB’a bağlı bazı odalar ve özellikle de Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi tarafından öğrencilerin oluşturduğu bir tartışma platformuna yönelik kirli karalama kampanyasının, gençlikten, onun inisiyatifinden ve dinamizminden duyulan korku dışında bir anlamı yoktur. Bu tartışmaları bazı TMMOB bürokratlarının tercih ettiği gibi telefonla ve masa başında yapmak yerine demokratik kamuoyu önünde yapmak, gerçekleri tüm açıklığı ile ortaya koymak açısından ertelenemez bir sorumluluktur.

TMMOB kendi mekanizmalarını ve tartışmalarını hiçe sayarak sempozyumu karalamaya çalışıyor!

Sempozyumun başlangıç sürecini ve tartışmalarını anlatmak, TMMOB’un gerçek dışı iddialarına ve demagojilerine yeterli yanıtı oluşturacaktır. Bu nedenle sürecin gelişimini ve bu süreçte TMMOB yönetimi tarafından yapılan müdahaleleri ayrıntılı bir biçimde anlatmak gerektiğini düşünüyoruz.

Mimarlar Odası Büyükkent Şubesi Öğrenci Komisyonu’nun çağrısıyla başlayan sempozyum tartışmaları ilk önce TMMOB bünyesindeki öğrenci komisyonları arasında yapılmış, daha sonra diğer öğrencilere açılmıştı. Bu zaman dilimi içerisinde sempozyum çağrısı önce, daha sonra adı değişen, TMMOB İİÖK’ya (İstanbul İl Öğrenci Koordinasyonu) yapıldı. Mimarlar Odası Öğrenci Komisyonu’nun bu etkinliğin TMMOB Öğrenci’nin (İİÖK) ortak bir çalışması haline getirilmesi doğrultusundaki isteği genel bir kabul görse de, örgütün fiilen dağılması tartışmaların farklı bir biçimde sürmesini zorunlu kıldı.

Sempozyumun örgütlenmesi konusunda fikir birliğine varan beş öğrenci komisyonu bu çalışmayı farklı bir platformda sürdürdü. Daha ilk baştan bu platform herkese açık bir alan olarak tanımlanmıştı.

Mimarlar Odası Öğrenci Komisyonu tarafından yapılan çağrıda ve Şubat ayı sonunda kamuoyuna yapılan geniş çağrı ve basın toplantısında, bu tüm açıklığı ile şöyle ifade edilmişti:

“Bizler, **Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi Öğrenci Komisyonu, Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Öğrenci Komisyonu, Çevre Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Öğrenci Komisyonu, Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Öğrenci Komisyonu, Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi Öğrenci Komisyonu, Toplumcu Mühendislik Mimarlık Öğrencileri, Çağdaş Genç Avukatlar, Tıp Öğrencileri Komisyonu** olarak, sorunlarımızı kendi öznel durumlarımızı da ortaya koyarak tartışabilmek ve birlikte çözüm üretmek için bir araya geldik. Ortak sorunların birlikte mücadele etmeyi gerektirdiğini düşünüyoruz.

“Çağrımız benzer dönüşümleri yaşayanlara; 4 yıllık lisans eğitimi ve bu dönem içinde yaptığı stajları hiçe sayılan, tüm bu uygulamaların sonucunda işsizlikle karşı karşıya kalacak olan herkesedir! Sorunlarımıza çözüm arayacağımız bir platformu birlikte oluşturmak için, alanlarında benzer dönüşümleri yaşayan herkesi birlikte hareket etmeye, bu yönde yapacağımız “GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye” konulu sempozyumu birlikte örgütlemeye çağırıyoruz!” (Sempozyum basın açıklaması, Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi, 24 Şubat 2007)

Bu çağrı halen geçerliliğini korumakta ve bu basın açıklamasından bu yana onlarca demokratik kişi ve kurum sempozyum çalışmasına katılmaktadır. Bu katılım son bir aylık süreçte artarak devam etmiştir. Bu konuda kimler sempozyuma destek oluyor diye kinayeli bir dille bizimle tartışan İstanbul TMMOB bürokratları kısa bir süre daha beklesinler, sempozyumdan bir hafta önce sempozyumu destekleyen tüm kişi ve kurumların listesi geniş katılımlı bir basın toplantısı ile kamuoyuna duyurulacaktır. Bugün sempozyum çalışmasına karşı geniş bir karalama kampanyası başlatan TMMOB bürokratları, kendi gençlik komisyonlarının sürecin başında tartıştığı ve destekçisi oldukları bir sempozyumu karalamaktadırlar. Mimarlar Odası tarafından çağrısı yapılan, TMMOB İstanbul İKK tarafından onaylanan bir sempozyumun karşısına çıkmaktadırlar.

Temelsiz iddialara karşın gerçekler devrimcidir!

Tartışma ve yalan kampanyası ilk olarak Makine Mühendisleri Odası İstanbul Öğrenci Üye Kurultayında kürsüden sempozyum çağrısının tüm öğrencilere yapılması ile başladı. Forum bölümünde sempozyuma yapılan çağrı ve panel sırasında,

sempozyumun da panelistlerinden olan Fuat Ercan’ın sempozyumun önemi ve anlamı üzerine yaptığı kısa konuşma tartışmaların fitilini ateşledi. MMO İstanbul Şubesi Başkan’ı “bizim böyle bir etkinliğimiz yok” dedi ve yaptığı konuşma ile tüm sempozyum bileşenini yalancı ilan etmiş oldu. Böylece sayın başkan, İÖK’nın sempozyumun programını ve afişini TMMOB İKK’ya (İl Koordinasyon Kurulu) ilettiği ve İKK’nın da bunları tartışarak –hatta afişler üzerinden logoların konulması konusunda bir istek bile vardı- karara bağlamış olduğu gerçeğini, bu kendinden emin konuşmayla reddetmiş oldu. Sayın başkan bu tavrıyla yalancı ilan ettiği öğrencilerden sonrasında “özür dileme ihtiyacı” bile hissetmedi.

MMO yönetimi sempozyum bileşenlerine iki sıkıntı iletti. Bunlardan birincisi Toplumcu MMÖ imzası ile yan yana olmak konusundaydı. Bunu ilkesel bir tutum olarak açıklayan yöneticiler, odanın bir kitle örgütü olarak tüm siyasi yaklaşımlara eşit mesafede durması gerektiğini ve buna uygun olarak odanın yalnızca KESK, DİSK, TTB vb. kitle örgütleriyle ortak imza kullandığını söylediler. Ama biz bu “ilkeselliğin”, örneğin 17 Mart’ta Kadıköy Mitingi’ne koşu koşu gidilirken nasıl bir anda değiştiğini de biliyoruz. Demek ki bu sözde ilkesellikte gerçekte bir samimiyet yok. Demek ki kitle örgütü olmayı siyasetin karşısına çıkaran bu tutumun gerisinde de gerçekte kaba bir siyasal tutum var.

Fakat bundan da önemli olan olayın özüdür. Meslek ve alanlardaki dönüşüm bizzat AB ve ABD emperyalizmi eliyle sürdürülen tümüyle siyasi bir saldırdır. Tümüyle siyasal odaklı ve siyasal nitelikli (üstelik dünya ölçüsünde!) bu saldırıların karşısına toplumsal muhalefetin ve ilerici-devrimci hareketin bütün bir siyasal gücüyle çıkmamanın dışında bir yol ve yöntem var mıdır acaba? Bırakın bu saldırıların karşısına çıkmayı, bu kapsamda bir tartışmayı yapmak bile başlı başına siyasal bir zemini ve tutumu gerektirmektedir. Bu noktada imzalar üzerinden yapılan tartışma bir ilkeselliği değil demagojik bir zemini ifade etmektedir. Doğal olarak saldırının gençlik alanındaki muhatapları da ilk elden siyasal çevreler olacaktır. Tüm bunları kaba bir imza fetişizmi üzerinden tartışmıyoruz, biz daha tartışmanın başında imza üzerinden bir farklılığa gidilebileceğini zaten bir uzlaşma zemini olarak önermiştik. Burada belirleyici olan “siyaset” kavramıdır. Zira başvurulan demagojide kullanılan en temel dolgu malzemesi “siyaset” kavramı olmuştur.

İkincisi ise, öğrenci komisyonlarının tek başına hiçbir yere imza atamayacağı yönündeydi. Eğer atılırsa öğrenci komisyonları bir örgütlülük hüviyeti kazanmış olacağından böyle bir birlikteliğin zaten imkânsız olduğu yönünde bilgilendirilmiş olduk. Bu “aydınlanma süreci”nin tam da öğrenci kurultayı sırasında yaşanması ve hemen karşımızda MMO İstanbul Şubesi Öğrenci Komisyonu imzalı afişlerin

eticilerinin tutumu üzerine kamuoyuna zorunlu bir açıklama...

le gerçekleri karartmak erine sahip çıkılmalıdır!

duruyor olması, farklı bir aydınlanmayı da beraberinde getirdi. Yani bahsi geçen kurultay, yönetimin gözünde fiilen öğrenci komisyonuna ait değildi. Daha sonra MMO üzerinden başlayan bir karalama süreci ile karşı karşıya kaldık. Çağrıcı durumdaki TMMOB bileşeni bizzat MMO tarafından aranarak "Toplumcu Mimarlık-Mühendislik Öğrencileri" çalışması üzerinden başlatılan bir tartışma ile provoke edilmeye başlandı. Odalar bizzat Makine Mühendisleri Odası tarafından aranarak, "bu sempozyum bir siyasetin işi, biz imzamızı çekiyoruz, siz de çekin" denilerek, yalanlarla sempozyumun birleşik zemini parçalanmaya çalışıldı.

Tüm tartışma imza üzerinden başladığı için, sempozyum 2. toplantısında imzalar açısından yeni bir düzenlemeye gidilmesi karara bağlandı. İmza sorununu çözmek için düzenleyiciler/çağrıcılar ve destekçiler şeklinde bir ayırım tanımlanması toplantının kararlarından birini oluşturuyordu. Bu tartışmalarda imzaları TMMOB'un yetkin mühendislik cephesi tarafından tehlikeli görülen Toplumcu MMÖ ve + İvme dergisi, sempozyumun birleşikliğine vurgu yaparak, buna zarar gelmemesi için yapılan imza formülasyonuna koşulsuz destek

olduklarını ifade etmişlerdir. Bu, üçüncü sempozyum toplantısı karar metninde –bu metin TMMOB İKK'nın elinde mevcuttur- şu şekilde tanımlanmıştır: **"GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?" Sempozyumu örgütlenme sürecinde TMMOB İstanbul İKK'nın görüş ve önerileri çerçevesinde düzenleyenler listesindeki çağrıcılar dışındaki tüm kurum isimleri çıkartılmıştır. Sempozyum sürecinde toplantılara katılan ve/veya sempozyuma destek olan tüm kurumlar destekleyen kurum ve kişiler olarak tanımlanmıştır."**

Bunun birlikteliğin korunması için atılmış iyi niyetli bir adım olmasına karşın, yönetimler açısından bu da yeterli görülmedi. 20 Mart günü MO Büyükkent Şubesi'nde sadece sempozyum gündemli bir İKK toplantısı yapıldı. Öğrencilerin de katıldığı toplantıda sorunu çözmek için attığımız tüm adımların en ufak bir karşılık üretmediğini gördük. Bu toplantıda, meselenin hiç de imza sorunu olmadığı, bu tartışmanın aslında sempozyumun engellenmesi için yapılan girişimlerin "ilkesel" hali olduğu gerçeği açığa çıkmış oldu.

TMMOB bürokratları öğrencileri tehditlerle yıldırıyormuş çalışıyor!

Bu süreç bu tartışmalardan ibaret olsaydı eğer, bir ölçüde anlaşılır kabul edilebilirdi. Ancak gelinen yerde bunun kendisi kabul edilemez bir biçim almış, yalanlar ve tehditler bazı TMMOB bürokratlarının tek yöntemi haline gelmiştir. Tüm bu tartışma sürecinde öğrenciler telefonla aranıp özellikle imzamız üzerinden "bunlar siyasi bir çevre" denilerek sempozyuma karşı kışkırtılmaya çalışıldı. MMO Öğrenci Üye Kurultayı'nda sayın başkan, "sizi kışkırtıyorlar, Yetkin Mühendislik Çin Seddi değil, o kadar korkmayın" dedi ve buna cevabı konuşmasının sonunda gelmeyen alkışlar verdi. Sempozyum bileşeni, oda teknik görevlilerinin üstü kapalı tehditleriyle karşılaştı. Sorunun özü özeti İKK toplantısı sırasında yaşandı; MO Öğrenci Komisyonu'nun iki temsilcisinin bulunduğu sırada biri çıkıp "biz duyduk, Mimarlar da çekilecekmış" derken, MO öğrenci komisyonu temsilcileri sempozyumun yapılacağını açık bir dille ifade ediyordu.

Nasıl bir işleyiş oluşturulduysa, TMMOB içinde komisyondan önce komisyon kararlarını duyan, oradaki eğilimi bilen kişiler vardı. Sorunu kendi adına kısa yoldan çözen en parlak cevap ise EMO'dan geldi: "Bizim zaten öğrenci komisyonumuz yok!". Tabii EMO'nun komisyonu yok, onun için hidrojen yakıtı

araba yarışmasına öğrenci komisyonu katılıp bir de gazetelere röportaj veriyor veya Kimya Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu ile ortak olarak 24-25 Mart'ta YTÜ Oditoryumu'nda "Elektrokimya Günleri" düzenliyor!

Ancak sempozyuma dönük saldırılar istenen sonuçları üretmedi. Son yapılan sempozyum toplantısına ÇMO ve MO öğrenci komisyonu, EMO-Genç'ten öğrenciler, MMO öğrenci üyeleri katıldı, ayrıca Maden Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu da sürece dahil olduğunu bildirdi.

Tehditler sadece öğrencilere karşı da uygulanmadı. Mimarlar Odası Öğrenci Komisyonu'ndan bir öğrenciye "sizden bunun hesabını soracağız" diyen Makine Mühendisleri Odası bürokratları, Mimarlar Odası için de "siz zaten gidicisiniz, asıl biz mimarlardan hesap soracağız" diyerek anti demokratik ve baskıcı uygulamalarını tehditlerle sürdürmeye devam ettiler.

Yine TMMOB üzerinden ibret verici bir gelişme daha yaşanmıştır. TMMOB'dan yetkili bir kişi –bu ifade YTÜ idaresine aittir- YTÜ'yü arayarak "13-14 Nisan'da yapılacak etkinliğin bizimle alakası yoktur, bu bir siyasetin etkinliğidir" diyebilmiştir. YTÜ kayıtlarına göre başvuran kurumun Mimarlar Odası olduğu belirtilince, bu kez baskı Mimarlar Odası'na yönelmiştir. YTÜ'de geçtiğimiz dönem onlarca öğrenciye soruşturma açmış, öğrencilerin üzerine ÖGB ve polislerle saldırmış bir yönetimin, TMMOB tarafından aranması ve etkinliğin karşısına çıkarılmaya çalışılması, oda bürokratlarının düştüğü ibret verici durumu ortaya koyan bir başka örnek olmuştur.

Elbette bu tehditler öğrenciler üzerinden olmasa da bazı oda beyleri üzerinde bir etki oluşturmuştur. Mimarlar Odası'na uyguladığı baskı Mimarlar Odası'nın süreçten, yani MMO'nun şerrinden kendini sıyırmaya çabası ile sonuçlandı. Elbette bu çaba tam da oda bürokrasisine yakışır bir tarzda gerçekleşti. Mimarlar Odası yer için YTÜ rektörlüğüne yaptığı talebi iptal etti. Bu iptal, yönetim kurulu sekreterinin, yönetim kurulunun kararını bile beklemeden, soruna ilişkin olarak bizzat kendi ifadesiyle, anti-demokratik bir inisiyatif kullanmasıyla gerçekleştirildi.

Bu süreç içinde yine bir telefon görüşmesinde bizzat oda yöneticileri bir arkadaşımızı "MMO adına temsiliyet yetkisi olmadığı halde oda adına konuşmakla" suçladı ve yine bu arkadaşımızın da sonu hakkında "iyi" dileklerini ilettiler. Bahsi geçen arkadaşımız yıllardır MMO öğrenci komisyonunda çalışma yürütmektedir. Ancak sempozyum toplantılarına kesinlikle MMO adına katılmamıştır. Hiçbir yerde hiçbir şekilde bu sıfatı kullanmamış, tersine komisyonu temsil etmediğini birkaç kez açık olarak dillendirmiştir. Tersine ispatlanırsa, biz arkadaşımız adına kamuoyu önünde özür dilemeye hazırız. Peki ispatlanamazsa iddia sahipleri ne yapacaklar?

MMO İstanbul Şubesi merkez öğrenci komisyonu bizzat sempozyum bileşeni adına Mimarlar Odası temsilcisi tarafından bilgilendirilmiştir. İÖK’da sürdürülen tartışmalar aynı komisyona, başlangıç aşamasında Makine Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu temsilcisi tarafından iletilmiştir. MMO öğrenci komisyonunun imzası bizzat öğrenci komisyonu başkanının iradesi ile atılmıştır.

İÖK raporları ve İKK kararı ellerindedir. Zahmet edip bakarlarsa görecektir ki, o önemsemedikleri raporlarda öğrencilerin talepleri açıkça ifade edilmiştir. Burada şu farka işaret etmek yararlı olacaktır; TMMOB’un mevcut anlayışına göre öğrencilerin toplantılarının sonucunda rapor (öneri), yöneticilerin/temsilcilerin toplantılarının sonucunda karar çıkar. Yani öğrenciler kararla kısıtlanmış bir denetim süzgecinden geçerler. Kısacası sempozyumun afişleri için öğrencilerin yazdığı sadece rapordur ve İKK’nın denetiminden geçmiştir.

TMMOB’un kendi bileşenine söz hakkı vermesi bir özveri değildir!

Biçimsel olarak tanımlanan sorunların gerisindeki mantığa baktığımız zaman, tümüyle bilinçli bir müdahale ile karşılaşılıyor. Bize bahşeder gibi “gelin bu sorunu konuşalım” diyerek sözde demokratlık gösterisi yapılmaktadır. Bir TMMOB bileşenine söz hakkı vermek, bir özveri değil, bu örgütün kendisi için de temel bir gerekliliktir. Zira bir meselede isabetli karar almanın en uygun yolu, sorunu muhataplarının önünde ele alıp tartışabilmekten geçmektedir. Ancak bugün TMMOB içinde düşünce hayatı dumura uğratılmıştır; üyeler düşüncelerini ortaya koyduklarında bunların gerekleri yerine getirilmemekte, bürokratik dayatmalarla işler götürülmeye çalışılmaktadır. Demokrasi değil bürokratik gericiliktir egemen olan. Bürokrasi basitçe bir işleyiş sorunu değildir; kapalı kapılar ardında alınan kararlar ve bunun ürettiği sonuçlar olarak tanımlandığında TMMOB’un bugün içine düştüğü durum daha kolay anlaşılır.

Örgütün herhangi bir unsuru kendisi ile ilgili karar süreçlerinde bulunmak zorundadır. Bu bir örgütte açıklığın temel bir gereği olduğu kadar güveninin de temel bir koşuludur. Bu gerçek bugün odalarda kasıtlı olarak göz ardı edilmektedir. “Demokratik merkezîyetçi” olmayı meziyet sayan yönetimler örgütün iç atmosferini bozmaktadır. Son olarak bizim üzerimizden yapılan tartışmalarda gördüğümüz gibi, bu işleyişle birlikte dedikodu siyasetiyle güvensizlik yaygınlaştırılmış, komisyonlar içerisinde ikilikler oluşturulmuştur.

Sempozyum elbette gençliğin iradesi olarak yetkin mühendisliğin tartışılacağı bir kürsü olacaktır. Asıl sorun da bürokratlar açısından budur. Zira yetkin mühendislikle geniş bir rant alanına kavuşma hayalindeki TMMOB bürokratları için gençliğin geleceğine sahip çıkması, çırak/köle mühendis ve mimarlığa karşı çıkması engellenmesi gereken tutumdur. Sorunun özünü bu oluşturmaktadır.

Öğrenci komisyonlarına baskı kurmak yerine, TMMOB gençliğin taleplerine sahip çıkmalıdır!

Bütün görüşlerin çağrıldığı, birey hukuku üzerinden yapılan açık toplantılar sempozyumun tek iradesidir. Bu TMMOB yöneticilerine yabancı olabilir ancak biz tüm tartışmalarımızı hiçbir örtü arkasına saklanmadan açıktan yapıyoruz. İnisiyatifimiz ortaya koyduğumuz çaba ve platformda sergilediğimiz samimiyetle belirlenmektedir. Sempozyum sürecinde tabi olduğumuz irade, bu soruna duyarlı tüm

çevrelerin iradesidir. Bizim bilmem kaç üyemiz var, istediğimizi yapar istemediğimizi dayatır yaptırmayız diyenler elbette bu işleyişi anlamayacaklardır. Onları dedikodu kulisleri yerine toplantılara katılmaya çağırıyoruz. Gelin, sempozyum hakkındaki tüm düşüncelerinizi herkese açık bir ortamda ortaya koyun!

Bugün öğrenci komisyonlarının hali içler acısıdır. MMO’nun, binlerce öğrenci üyeye, 200’ün üzerinde aktif olması gereken komisyon üyesine (bu sayının nasıl olduğu başlı başına bir tartışmadır) sahip olmasına karşın, İstanbul Öğrenci Üye Kurultayı’na katılım 150–200 arasında kalmıştır. Herhangi bir komisyon üniversitelerde sistematik bir çalışmaya sahip değildir. Ancak tüm bunlar yönetimleri zerre kadar rahatsız etmemektedir. Onlar açısından genel kurullarda “bizim öğrenci çalışmamız da var” diyebildikten sonra gerisi hiç önemli değildir. Öğrenci komisyonları sadece “yetkin mühendislik” denildiğinde hatırlanmaktadır. Bu sözün kendisi bile bazı odalarda kırmızı alarm anlamına gelmektedir.

Öğrenci komisyonları öğrencilere bırakılmadığı sürece bu kısır tablo kendini üretmeye devam edecektir. Birçok samimi öğrenci komisyonların bu atıllığı ve yönetimlerin tavrı yüzünden odalardan uzaklaşmaktadır. Tepesindeki karar mekanizmasının çekici ile tehdit edilen öğrencilerin üzerindeki baskı “yetkin mühendislik” saldırısı ile birlikte boyut değiştirmiştir. Ek olarak bazı odalarda öğrencilerle farklı tabiyet ilişkileri de kurulmaktadır. Burs vb. aracılığıyla komisyon üyeleri sahibinin borazanı haline getirilmeye çalışılmaktadır. Güçlü ve kendi kurumsallığını oluşturmuş öğrenci örgütlülükleri yaratmak çok zor değildir. Tersine bunun olanakları düşünüldüğünde de fazladır. Ancak bunun için öğrenci komisyonu öğrenci gündemlerinin tartışıldığı alanlar haline dönüştürülmelidir. Bürokrasiye teslim edilmiş işleyiş mekanizmaları dağıtılmalı, komisyonlarda açık bir işleyiş hakim kılınmalıdır. Bu oda yönetimlerinin tavrına rağmen başarısız bir şey değildir. Birçok eksikleri olsa da, bunun örnekleri vardır.

Bunun için tüm tartışmalar açıktan yürütülebilmelidir. TMMOB’un böyle bir açıklıktan yitireceği hiçbir şey yoktur. Tersine, sorunları tabanın gücü ve desteğini arkasına alarak en kolay biçimde aşmak için ilk elden yapılması gereken budur. Elbette bunu koltuk ve rant derindeki TMMOB bürokratları yapmayacaktır, yapacak olan irade tabandadır, bunu ancak TMMOB’a sahip çıkan mühendisler, mimarlar ve öğrenciler başarabilirler.

Sempozyum hiç kimsenin değil, geleceğine sahip çıkan tüm öğrencilerindir!

Demokrasi konusunda mangalda kül bırakmayanlar, iş pratikte bunu uygulamaya, politik nitelikteki görüş ayrılıklarına geldiğinde yön değiştirmektedir. Sempozyum bu noktada kendine biçtiğinden farklı bir amaca daha hizmet etmiş, bazı oda yöneticilerinin gerçek konumlarını ve tutumlarını açığa çıkartmıştır. Yaşananlar bunu açıkça ortaya koymaktadır. Ortada tüm kamuoyuna açık bir platform varken, tartışmalar bazı yöneticiler tarafından karalama kampanyaları eşliğinde yürütülmekte, bu da onların gerçek yüzlerini ortaya sermektedir.

Tekrar ediyoruz, sempozyum toplantıları herkese açıktır, isteyen gelir konuşur, fikir beyan eder. Bu gerçeğe karşın sempozyumun, öğrenciler arasında “TMMÖ”, mühendisler arasında da “İvmeciler” tarafından örgütlendiği propagandası sürdürülmektedir. Kasıtlı olarak yalan söylenmektedir. Ancak sempozyumun örgütleniş biçimi bu yalanı boşla çıkarmıştır. Bizim üzerimizden yapılan tartışmalarla esas hedeflenen, oluşturulan birlikteliktir. Bu

birlikteliği dağıtmaya dönük tüm girişimler, “yetkin mühendisler” cephesinden ve onların genç veliahtlarından gelmektedir. Odaları şirketlere çevirmeye çalışan zihniyetin bir ürünü olan bu saldırıların azmettiricilerine ve tetikçilerine en güzel cevap yine sempozyum bileşenleri tarafından verilmektedir:

“GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye? Sempozyumu 13-14 Nisan’da YTÜ Oditoryumu’nda gerçekleştirilecektir. Çalışmaları başlamış ve anlamlı bir katılımı sürdürülen sempozyum toplantılarında sempozyumun başarılı bir biçimde ve mümkün olan geniş katılımı örgütlenmesi için etkin bir çaba ortaya konulmaktadır. Sempozyumun örgütlenme süreci halen kişi ve kurumların aktif katılımına açık bir biçimde sürdürülmektedir.” (GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?) Sempozyumu 3. hazırlık toplantısı karar bildirgesinden...)

Kendi karar mekanizmalarını mutlaklaştırarak karşımıza çıkanlar bu süreç içerisinde yine aynı karar organlarının aldığı kararları tanımayarak bir anda bunları işlevsiz kılmışlardır. İKK’da alınan kararlar tanınmamış, kendi tartışmaları yok sayılmıştır. Suçu imzalara atanlar, öğrencilerin tartışmalarına ne kadar değer verdiklerini göstermişlerdir. Bu kişiler ellerinde hem İKK kararı hem de İÖK raporu olmasına rağmen çirkin dedikodular üretmiş, karşımıza kocaman bürokrasi duvarları örmüşlerdir. Bu hiç de sempozyum üzerinden ortaya çıkan bir eğilimin yansıması değil, oda bürokratlarının sorunları çözme üslubudur.

Ancak bu kez yalanlar ortadadır. Tüm süreç açıktan yürütülmüştür. Tüm tartışmalar olabilecek en açık biçimde yapılmıştır. Bu, TMMOB’a değil ama bazı reformist unsurların algılarına büyük gelen bir işleyiş olabilir; ama bileşen içinde hiç kimse, bu demokratik işleyişten bugüne kadar şikâyetçi olmamıştır. Zira yine “GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” sempozyumu 3. hazırlık toplantısı karar bildirgesinde bu, açık ve net olarak bir kez daha ifade edilmektedir:

“... Hazırlık toplantıları haftalık olarak sürmektedir. Bu toplantılar her kişi ve kurumun sempozyumun örgütlenme sürecinde belirleyici olabileceği bir biçimde, demokratik tartışma toplantıları olarak sürmektedir. Bugüne kadar alınan tüm kararlar bu demokratik katılımın esas alındığı toplantılarda alınmıştır. Bugünden sonra da kamuoyuna deklare edilecek olan toplantılar, sempozyumun örgütlenme sürecine dair her tür tartışmaya ve katılıma açık bir biçimde sürdürülecektir. Sempozyum hazırlık toplantılarına, duyarlı tüm kişi ve kurumların katkı sunması, mesleki dönüşümler üzerine tartışmalarda daha geniş bir çevrenin düşünceleri ve eğilimlerini toplantılara ve sempozyuma taşınması, sempozyumun en geniş katılımı ve demokratik bir biçimde örgütlenme asli hedefinin vazgeçilmez bir parçası olmaya devam edecektir.”

Sempozyum 13-14 Nisan’da gençliğin demokratik bir tartışma platformu olarak gerçekleştirilecektir. Bu irade tek başına toplumcu mühendislik ve mimarlık öğrencilerinin değil, sempozyuma bugüne kadar destek olan tüm kişi ve kurumların iradesidir. Bizler de bu geniş bileşenin bir parçası olarak bu iradenin arkasında olduğumuzu kararlılıkla söyleyebiliriz.

Yalan, demagoji, tehdit ve şantajla gençliğin tartışmalarını engellemeye çalışanlara inat TMMOB’un ilerici birikimini ve geleneklerini savunan herkesi bu sempozyuma davet ediyoruz. Bu sempozyum hiç kimsenin tekelinde değildir. Sempozyumun gerçek sahibi, geleceğine sahip çıkan gençliğin iradesi olacaktır.

Toplumcu Mimarlık Mühendislik Öğrencileri

İddialı, etkili ve başarılı bir kampanya çalışması örneği...

“Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz!”

Ekim Gençliği'nin 100. sayısı vesilesiyle Şubat ayı ortalarında başlattığımız “**Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz!**” kampanyasını beş ayrı ilde gerçekleştirdiğimiz çeşitli etkinliklerle bitirmiş bulunuyoruz. Bir buçuk aylık bir sürece yayılan kampanya çalışmamız, etkin bir biçimde sürdürüldüğü tüm yerelerde anlamlı sonuçlar elde etmemizin bir aracına dönüştü. Bu sürecin sonunda yüzlerce gencin yanyana getirildiği etkinlikler tablosunun yanı sıra **Ekim Gençliği**'nin yaygın bir tanıtımı, “dünyanın bütün dillerini konuşma” çağrısının güçlü bir propagandası yapılmış oldu.

100. sayımızda neden bir politik kampanya?

Ekim Gençliği'nin 100. sayısında yer alan “Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz” başlıklı kampanyamızı gerekçelendiren metinde, 100. sayımız vesilesiyle neden böyle bir kampanyaya ihtiyaç duyduğumuzu ortaya koymuştuk. Kampanyanın sonlandığı şu günlerde başarı ve başarısızlığımızın ölçütü açık ki, baştan tanımladığımız hedefler ile açığa çıkarttığımız sonuçlar arasındaki açığı farkının kendisi olacaktır.

100. sayımızda yer alan söz konusu metinde şunları söylemiştik:

“Ekim Gençliği yıllardır gençlik alanı içerisinde, işçi sınıfının partisinden aldığı güç ve birikimle sınırsız, sınıfsız, sömürsüz bir dünya mücadelesinin bayraktarlığını yapmakta, enternasyonal komünist kimliğin gereklerini yerine getirmeye çalışmaktadır. 100. sayı ile başlattığımız kampanya yıllardır taşıdığımız misyonun pratik mücadeledeki yeni bir yansımastan ibaret olacaktır.

“Kampanyamız bir çağrı olarak algılanmalıdır. Dünya ölçeğinde halklar arasına çekilmiş olan bütün duvarları yıkma, ezilen halkların ve sömürülen sınıfların özgürlüğünü kazanma, gecelerinde aç yatılmayan, gündüzlerinde sömürülmeyen bir dünya için enternasyonal bir bilinçle proleter sınıf mücadelesine katılma, bu mücadeleyi büyütmeye çağrısıdır.”

Bu yaklaşım, *Ekim Gençliği*'nin 100. sayısı vesilesiyle örülen faaliyetin neden salt bir tanıtım kampanyası olarak kurgulanmadığının, tam tersine içeriğinden gündemine, araçlarından yöntemine kadar bütünlüklü bir politik kampanya çalışması olarak ele alındığının özlü bir anlatımıdır. Elbette komünist gençliğin yayın organı olarak *Ekim Gençliği*'nin tanıtımı, kitlelerle buluşma alanlarının genişletilmesi çabası da ciddi bir ihtiyaçtır ve kendi içinde anlamlıdır. Ancak *Ekim Gençliği*'nin, bir yayın olmanın ötesinde, gençliğin işçi sınıfı mücadelesinde taraflaştırılmasının temel bir aracı olarak tanımlandığı yerde, 100. sayı üzerinden örgütlenecek bir kampanyanın da aynı temel misyon üzerinden ele alınması tutarlı bir yaklaşımın ifadesidir.

100. sayımızda yer alan “Gençlik içinde devrimci yayın faaliyeti” başlıklı metinde ise *Ekim Gençliği*'ne ilişkin olarak şu temel önemde noktaya işaret etmiştik:

“Komünist gençliğin gençlik içerisindeki misyonunun bu yayın tanımı Ekim Gençliği yayınının siyasal çizgisini ve misyonunu belirleyen temel noktadır. Komünist gençlik örgütlenmesinin yayın

faaliyeti açık ki, komünist ideolojik-politik kimliği gençlik alanına taşıma sorumluluğuna sahiptir. Bu açıdan Ekim Gençliği yayınının öncelikli hedefi gençlik içerisinde komünist politikanın yaygınlaşması, gençliğin emekçi kesimlerinin komünist politikalar çerçevesinde işçi sınıfının devrimci eyleminin ve programının bir parçası haline getirilmesidir. Ekim Gençliği tüm yayın dönemi boyunca bu temel hedefin ve misyonun taşıyıcısı olmanın haklı gururunu taşımış ve gelecekte de bu onurlu misyonu layıkıyla yerine getirmenin çabası içerisindeydi.”

Bu değerlendirme, kampanyamızı gerekçelendirmek açısından da oldukça önemlidir.

Bugün durduğumuz yerden baktığımızda, birbuçuk ay içerisinde güçlü bir politik kampanya süreci örgütleyebildiğimizi ve bu kampanya sürecinin belki de en öne çıkan yanını oluşturan kitle çalışması ile *Ekim Gençliği*'nin misyonunu geniş gençlik kesimlerine taşıyabildiğimizi rahatlıkla ifade edebiliriz.

100. sayı kampanyamızın politik şiarı üzerine...

100. sayı kampanyamızı “**Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz**” şiarı ile sürdürmemiz kuşkusuz bir rastlantı değildir. Bu şiarın dile getirilmesinin gerisinde iki temel neden bulunmaktadır. Birincisi, söz konusu şiarın *Ekim Gençliği*'nin komünist enternasyonalist kimliğini ortaya koymasıdır. *Ekim Gençliği* halkların kardeşliğini savunmakla kalmaz, bu savununun sınıfsız ve sömürsüz bir dünya gerçeği ile bütünleşmediği ölçüde maddi açıdan olanaksız bir temenniden ibaret kalacağı bilincini taşır.

İkinci neden ise, bugün dünya ölçüsünde yükseltilmesi gereken “halkların kardeşliği” çağrısının, coğrafyamız açısından içinden geçilen süreç gözetildiğinde, çok daha acil bir ihtiyaç haline gelmiş olmasıdır. Kürt halkını hedef alan baskı ve zorun son süreçte ulaştığı düzey, Hrant Dink'in

katledilmesi, bölge halklarına karşı ABD taşeronluğu yapılması vb., gelişmeler, siyasal sorumluluk taşıyan bütün güçler açısından şoven-milliyetçi dalganın karşısına net bir tutumla çıkabilmeyi bir zorunluluk haline getirmektedir. “Hepimiz Ermeniyiz!” sloganının “Hepimiz Türküz” nidalarıyla karşılanmaya çalışıldığı bir dönemde “Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz” diyerek çıkmak, şovenizm rüzgârıyla kardeşliği, dayanışmayı ve birleşik mücadele zeminini ortadan kaldırmayı hedefleyen düzene gençlik alanından verilmiş cüretli bir yanıtıdır.

100 sayılılık birikime yaraşır bir kitle çalışması...

Bir buçuk aylık kampanya süreci, dünyanın bütün dillerini konuşma çağrısının etkin bir biçimde alanlara taşındığı bir süreç olmuştur. İlk elden kampanya kapsamında “Bu davet bizim” başlıklı 20 bin bildiri çıkartılmış ve bu bildirimler üniversitelerden şehir merkezlerine etkin bir biçimde taşınmıştır. Yine aynı dönemde ana şiarın yer aldığı 4 bin afiş çıkartılmış ve bu afişler de yine şehir merkezlerinde ve üniversitelerde kullanılmıştır. İstanbul, Ankara, İzmir ve Adana'da bütün bu araçlar oldukça yoğun kullanılmıştır. Çalışmanın asıl anlamlı yanını (kampanya sürecinin sonuna doğru bu alanlardaki faaliyette çeşitli kesimler yaşanmasına karşın) çevre illere de bu araçların etkin bir tarzda taşınabilmesi oluşturmaktadır. Kocaeli'nde yaygın bir afiş çalışması yapılması, Eskişehir ve özellikle de son süreçte şovenizmin kalesi haline dönüşmüş olan Trabzon'da yaygın bildiri dağıtımlarının gerçekleşmiş olması bu konuda anlamlı örnekler oluşturmaktadır.

Yine kampanya sürecinin kendisi yayın satış faaliyetlerimizin etkinleştirildiği, bu çerçevede militan satışların süreklileştiği bir süreç olmuştur. Adana, Ankara, İstanbul ve İzmir'de militan satışlar örgütlenmiş, bütün bu yerelerde yayın satış sayıları geçmiş sayıların neredeyse iki katına çıkartılabildiği.

Bu çerçevede temel bir eksiklik alanı olarak, kampanya çalışması çerçevesinde yürütülen kitle çalışmasının üniversite ve liselerde örgütsel bir takım mekanizmalarla buluşturulmamış olması tartışılabilir. Bu alanlarda yürütülen faaliyetler güçlü ve etkin olmakla beraber, ajitasyon ve propaganda sınırlarında kalmıştır. Üniversite ve liselerde konuya ilişkin toplantılar ve etkinlikler örgütlenememiş, bu konuda yerel inisiyatiflerimizin çabaları sınırlı kalmıştır. Bunun belki de tek istisnası ODTÜ çalışmamız olmuştur. Söz konusu gündemin kendisi ODTÜ’de birleşik bir biçimde “Halkların kardeşliği günleri” başlığı altında gerçekleşen eylem ve etkinliklerle ele alınmıştır.

Kitle çalışması alanında merkezi materyallerin kullanımı açısından sağlanan başarının yanına yerellerin kendi ürettikleri materyallerin eklenmesi de gerekmektedir. Etkinliğin gerçekleştirildiği tüm illerde etkinliklere ilişkin ek materyaller çıkartılmıştır. Bu konuda İstanbul’da yürütülen çalışma özel olarak önemli ve örnek alınması gereken bir çalışmadır. İstanbul Ekim Gençliği merkezi materyallerin dışında İstanbul’da kampanyanın bitiminde gerçekleşen etkinliklerin ön çalışması kapsamında 4 bin afiş ve 20 bin el ilanı kullanmıştır. Faaliyet, İÜ Edebiyat Fakültesi, İÜ Avcılar Fakültesi, Yıldız Teknik Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi, Boğaziçi Üniversitesi ve Mimar Sinan Üniversitesi’ne taşınabilmiş, bunların yanısıra onlarca lise ve dershanede gündemleştirilmiş, Bakırköy, Avcılar ve Kartal’da stantlar açılmış, Taksim ve Kadıköy’de ise etkin bir el ilanı dağıtımı ile sokak sokak, kafe kafe gezilerek davetiye satışı gerçekleştirilmiştir. İstanbul Ekim Gençliği tarafından hayata geçirilen bu etkin çalışma, yaygınlığı ve yoğunluğu ile örnek bir çalışma olarak ele alınabilmelidir.

Yine İstanbul Ekim Gençliği tarafından gerçekleştirilen bu başarılı çalışmanın özel olarak önemsenmesi gereken yanı, geçmiş dönemler kampanya süreçlerinde yaşanan kilitlenmenin/daralmanın bu kez yaşanmamış olmasıdır. Geçmiş süreçlerde de defalarca belirttiğimiz gibi, kampanya sürecinde çok yönlü bir faaliyeti örgütleyebilmek büyük bir önem taşımaktadır. İstanbul Ekim Gençliği bütün bir kampanya süreci boyunca, tartışmalarının bir parçası olduğu sempozyum çalışmasının da alanlarda etkin bir yürütücüsü olabilmiştir.

Merkezi bir kampanyanın materyaller planında yerelleştirilebilmiş olması kadar, farklı araçlar çerçevesinde yerelleştirilebilmesi de önemlidir. Bu

noktada geçmişte yaşadığımız sıkışmayı belirli ölçülerde aştığımızı ifade edebilirsek de, bu kampanya sürecinde de açığa çıkan ciddi sorunlar oldu. Trabzon Ekim Gençliği’nin gerçekleştirdiği etkinlik ise merkezi bir kurgunun bir çevre il tarafından ısrarcı bir biçimde hayata geçirilmeye çalışılmasının ve merkezi belirlemelerin yerelin imkanlarına uyarlanmasının anlamlı bir örneğini oluşturdu.

Ancak bu noktada çevre illerdeki bütün çalışmalarımız açısından aynı başarıya ulaştığımızı ifade etme olanağımız yok. Birçok ilimizde çalışmamız maalesef bildiri dağıtımları ile sınırlı kalmış, hatta yer yer kampanya süreci yayın kullanımının ötesinde alanlara taşınmamıştır. Bunun anlamı mesafe kat etmekle beraber hala yerellerimizi merkezi politikalarımız ekseninde harekete geçirmekte zorlanıyor olduğumuzdur.

Kampanya sürecinin lise ayağı ise İstanbul ve İzmir çalışmalarımız dışında neredeyse hiç hayata geçirilememiştir. İstanbul’da liselilerin etkinliğe katılımları görece bir zayıflık içermekle beraber, çalışmanın bu alana yaygın bir biçimde taşınabilmiş olması anlamlıdır. İzmir’de ise etkinlik programı çerçevesinde bir lise sunumuna da yer verilmiş olması, liselilerin süreçle bütünleşmesi yönündeki sistematik yaklaşımın anlamlı bir ifadesi olmuştur.

5 ayı ilde “dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz” etkinlikleri...

Kampanya süreci 5 ayı ilde etkinliklerle sonlandırılmıştır.

İlk etkinlik 3 Mart’ta Ankara’da gerçekleştirildi. Özellikle üniversitelilerin etkinliğe ilgi göstermiş olması ve aktif katılımı oldukça anlamlıydı. Etkinliğin içeriği ve vurgu noktaları oldukça güçlüydü. Etkinliğin temel zayıflığını lise katılımı oluşturuyordu.

17 Mart’ta ise İzmir’de bir etkinlik gerçekleşti. Etkinlikte liselilerin de söz hakkının ve örgütlü katkısının alınmış olması oldukça anlamlıydı. Aynı zamanda İzmir’de gerçekleşen etkinlik diğer illerdeki etkinliklerden farklı olarak gençliğin temel gündemlerinin kürsüden dile getirildiği ve bu başlıklara ilişkin de sunumların gerçekleştiği içeriği ile bir özgünlük taşıyordu.

18 Mart’ta Trabzon’da gerçekleşen etkinliğin merkezini ise “Ekim Gençliği’nin misyonu” başlığı ile gerçekleşen bir seminer oluşturdu. Seminer dışında metinlerin ve şiirlerin okunduğu, müzik dinletisinin

gerçekleştiği etkinlik, Trabzon yereli açısından gerek katılım gerekse içerik açısından oldukça başarılı idi.

24 Mart’ta ise Adana’da bir şenlik gerçekleşti. Adana’daki şenliğe yine ağırlığını üniversitelilerin oluşturduğu bir katılım vardı. Adana’da üniversite dışında gerçekleştirdiğimiz ilk etkinlik oluşu, bu etkinliğe üniversitelileri taşıyabilmiş olmamız ancak bütün bunlardan önemlisi üniversitede faaliyeti çevremizdeki unsurlarla birlikte örgütleyebilmiş olmamız büyük bir başarıydı.

Aynı gün İstanbul’da bir panel gerçekleşti. Haluk Gerger ve Kayuş Gavrilof’un katıldığı panelin kapsamını da “ulusal sorun, halkların kardeşliği ve enternasyonalizm” oluşturmaktaydı. Panelde ilgi oldukça güçlüydü. Seminer sonrası soru bölümünde onlarca soru soruldu. Oldukça güçlü bir içeriği olan panel, kampanyamızın güçlü bir gerekçelendirmesinin yapılmasına vesile oldu.

25 Mart’ta ise yine İstanbul’da bir şenlik gerçekleştirdik. Katılımı beklenenin altında olan şenliğin programı oldukça güçlü ve akıcıydı. 10’a yakın sanatçının katıldığı etkinlikte katılım açısından var olan sonuç, kitle çalışması ve örgütlenme sorunlarının bir tekrarı niteliğindedir.

Yüzlerce katılımcıyı kapsayan bütün bu etkinliklerde güçlü bir biçimde halkların kardeşliği çağrısı yapılmış olması, faaliyetimizin bütünü açısından bir başarıdır. Gençlik alanındaki ilerici-devrimci siyasal grupların neredeyse bir bütün olarak atalet içinde olduğu bir dönemde, hem gençlik gündemleri ile ilişkili faaliyetlerimizi etkin bir biçimde sürdürüp, hem de ek bir yoğunlaşma sürecini hayata geçirebilmiş olmak, çalışmamız açısından gözle görülür bir gelişmeye işaret etmektedir.

Önümüzdeki süreçte aynı yoğunlaşmış enerji ile, etkili bir ajitasyon propaganda faaliyeti ile çalışmalarımızı kesintisiz sürdüreceğimiz açıktır. Ancak yapılması gereken, bu sürecin açığa çıkarttığı sorun alanlarının üzerine gitmek, özellikle ele aldığımız her gündemde yüzümüzü üniversitelere dönmek ısrarımızdan, üniversitelerde öğrenci gençlikle buluşabilecek kanallar yaratma çabamızdan vazgeçmemektir.

Bizler büyük emekler ve bedellerin ürünü olarak devrimci bir çizgide ve devrimci ilkelerden taviz verilmeden yaratılmış bir tarihin mirasçılarıyız. Gençlik kitleleri içindeki çalışmamıza ve kurulu düzene karşı mücadelemize bunun bilinci ve sorumluluğu ile devam ediyoruz, edeceğiz.

Ekim Gençliği

Dünyanın bütün dillerini konuşma ve halkların kardeşliği mücadelesini büyütme çağrısı...

"Ezgilerimiz halkların kardeşliği için!" şenliği

Ekim Gençliği'nin 100. sayısı vesilesiyle başlattığımız "Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz!" kampanyasının son etkinliği 25 Mart günü gerçekleştirildi. Farklı dillerde müzik yapan toplulukların yer aldığı şenlik, oldukça coşkulu bir atmosferde gerçekleştirildi.

Etkinlik "Mücadelenin dili birdir" isimli sinevizyon gösterimi ile başladı. Dünyanın çeşitli ülkelerinden eylem görüntülerinin ağırlıkta olduğu sinevizyon gösteriminin ardından kitle şu sözlerle selamlandı:

"Bir bebekten katil yaratan, milyonları açlık ve sefalet

bataklığında yaşamak zorunluluğu ile karşı karşıya bırakan, dünyamıza ve dünyanın ezilen halklarına kan, kıyım ve gözyaşından başka hiçbir şey vaatmeyen karanlığı sorgulamak için bugün buradayız!

Bu karanlığa inat, bu karanlık düzene inat dünyanın bütün dillerini konuşmak için bugün buradayız!

Dünyanın bütün dillerini konuşma çağrımıza yanıt vermiş olan bütün dostları halkların kardeşliğini büyüteceğimiz şenliğimize başlarken bir kez daha selamlıyoruz!.."

Sınıfsız, sömürsüz, eşit ve özgür bir dünya mücadelesinde yaşamını kaybeden bütün devrim şehitleri için gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından 100. sayı vesilesiyle Ekim Gençliği'nin misyonu anlatıldı. Daha sonra ise Ekim Gençliği adına açılış konuşması yapıldı. Dünyanın bütün dillerini konuşma ve halkların kardeşliği mücadelesini büyütme çağrısı yapıldı.

Programın akışı içinde Üç Deniz Topluluğu adına etkinliğe katılan Sevinç-Ferda Ereren sahne aldı. Etkinliğin içeriğiyle bütünleşen bir program hazırlayan Sevinç-Ferda Ereren, açılış Kürt-Türk seslendirdikleri Sarı Gelin parçasıyla yaptılar. Ardından Rumca bir Kıbrıs türküsü söylediler. İran, Bulgaristan, Rus, Gürcü, Kürtçe ve Türkçe halk türkülerini seslendirdiler. "Sesini ver sesime, sensiz türkü söylenmez!" şarkısı ise hep beraber söylendi.

Ardından, güzel yarınların müjdecisinin yalnızca türküler olmadığı vurgulanarak sözün ozanlara ve Nazım Hikmet'e getirildiği bir konuşma yapıldı:

"... Nazım'ın şiirlerini bedele bağlayanlar unutmasınlar, o şiirlerin her bir sözcüğü için bu topraklarda yüzlerce bedel ödenmiştir. Nazım'dan önce de, Nazım'dan sonra da... Paradan katbekat değerli bedellerdir bunlar. Özgürlük için özgürlüğümüzle ödenmiş bedeller, sevdamız için sevdalarımızdan ödenmiş bedellerdir bunlar... Nazım'ın da size borcu yok, Nazım'ın şiirlerinin güzel insanlarının da..." sözleriyle Toprak Kara sahneye çağrıldı. Toprak Kara Hasan Hüseyin'den ve Nazım Hikmet'ten şiirleri oldukça etkili bir mizansenle birleştirerek okudu.

Etkinlikte yeralan Grup Tanura Lazca türküler

seslendirdi. Ebral Aydın ve grubu ise Hemşince ve Lazca türküler söylediler.

Ardından şair dostumuz Ruhan Mavruk sahneye çıktı. Mavruk, kendini eylem alanlarında daha rahat hissettiğini belirttikten sonra, halkların kardeşliği mücadelesini büyütme çağrısında bulundu. Bizlerle bir şiiirini paylaşan Mavruk'un konuşması "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganları ile karşılandı.

Ardından yapılan konuşmada şunlar söylendi:

"Hrank Dink'in 19 Ocak'ta katledilmesi, Türkiye'de son yıllarda bilinçli olarak tirmandırılan şoven faşist kudurganlığın ulaştığı noktayı gözler önüne sermesi açısından önemlidir. Sermaye iktidarı kendi açmazlarını aşmanın yolu olarak bir kez daha Türkiye halklarını birbirine düşürmeyi seçmiştir. Sistematik bir çabayla işçi ve emekçi kitlelere şovenizm zehri enjekte edilmektedir. (...)

"Sermaye iktidarının düşmanlaştırma politikalarının giyotininden en fazla geçmiş halk bu coğrafyada Kürt halkıdır. Sermaye iktidarının kanlı tarihine kısa bir göz atıldığında Kürt halkını hedef alan katliamların ne ölçüde büyük bir hacme sahip olduğu görülecektir. Yine henüz geride bıraktığımız Newroz süreci göstermiştir ki, Kürt halkını hedef alan saldırılar şiddetlenerek sürmektedir. Bugün bize düşen Kürt halkının taleplerinin ve özgürlük mücadelesinin aktif bir parçası olmaktır."

Konuşmanın ardından sahneye Burhan Berken çağrıldı. Berken, hem Kürtçe hem Türkçe parçalar seslendirdi. Grup oldukça coşkulu bir halay parçası ile programını tamamladı.

Etkinlikte yeralan Vedat Sakman'ın seslendirdiği 4 parça ilgiyle izlendi. Sekman şenliğimizi kutladı ve başarılar diledi.

Sahneye son olarak Grup Keops çıktı. Grup Keops'un etkinliğe katılımının özel bir anlamı vardı. Zira söz konusu grupla, Taksim'deki bildiri dağıtımı sırasında tanışmıştık. Bildirimizi aldıktan sonra, Keops grubunun gitaristi gelerek, "Oldukça güzel bir çağrı ve güzel bir program. Ancak Ermenice söyleyen kimse yok. Sorun olmazsa biz gelmek, katılmak ve destek olmak isteriz" dediler. Bizler adına dünyanın bütün dillerini konuşma çağrımıza verilmiş anlamlı bir yanıtı ifade eden bu katkıyı severek kabul ettik. Etkinliğimize -bizlerin haberi olmaksızın- bir sürpriz

ile geldiler. Yaşar Kurt'u da etkinliğimize getirdiler.

Sahneye önce Yaşar Kurt çıktı. Hrant Dink için yeni yazdıkları şarkıyı seslendirdi. "Hepimiz Hrantız, hepimiz insanız, nefrete ve kine karşı olanlarız" sözlerinin geçtiği şarkıdan sonra, salonda "Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeni'yiz!" sloganları atıldı. Daha sonra Yaşar Kurt, Grup Keops ile beraber Sarı Gelin'i seslendirdi. Grup Keops Ermenice ezgilerle devam etti. Programın sonunda yine Grup Keops'un etkinliğe sunduğu özgün katkılardan biri olarak, tek kişilik bir tiyatro gösterisi yapıldı.

Ardından programın kapanış konuşması yapıldı:

"Bütün bir gün boyunca egemenlere, bezirganlara, insanı insana kırdıran bu düzene inat, bebeklerden katil yaratan karanlığa inat, türkülerimizle, halaylarımız, horonlarımızla, sloganlarımızla halkların kardeşliğini, insanların kurtuluşunu, gecelerinde aç yatılmayan gündüzlerinde sömürülme bir dünya özlemini haykırarak! Ama dostlar, asıl şimdi, bu özlemimizi, bu iddiamızı, bu salonda açığa çıkarttığımız gücümüzü, irademizi mücadele alanlarına taşımak zorunluluğu ile karşı karşıyayız."

Çocukların fabrika köşelerinde azgın sömürünün pençesinde çocukluklarından olmalarını istemiyorsak, Kadınların kapitalizmin insanlık karşısında beş para etmez pazarlarında üç kuruşa satılmalarını istemiyorsak,

Uğur Kaymazlar'ın bedeninden 13 kurşun çıkmasını, Hrant Dink'lerin ölmesini, halkların üzerine bombalar yağmasını istemiyorsak,

Bir avuç kapitalistin çıkarları için dünyamızın yok olmasını istemiyorsak,

Ve insan gibi yaşamak istiyorsak eğer, Ve bütün insanlar insan gibi yaşasın istiyorsak, Yani dünyanın kurtuluşu sosyalizm diyorsak, Bu şenlikte açığa çıkan iradeyi büyütme zorunluluğu ile karşı karşıyayız.

Dostlar,

Biz sizi dünyanın bütün dillerini konuşmaya çağırıyoruz!

Biz sizi bu çağrıyı büyütme çağırıyoruz! Mücadelenin sürdüğü bütün alanlarda, ortak olan dilimizi konuşmaya devam etmek dileğiyle...

Hoşçakalın!"

Ardından kitle "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!", "Marks, Engels, Lenin! Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganlarını coşkuyla haykırdı.

150'yi aşkın kişinin katıldığı etkinliğimiz oldukça canlı, coşkulu ve amacına uygun geçti. Katılımcıların sahnede ses düzeni ile süren hazırlıkları bir miktar dağınıklığa yol açtı. Ayrıca programın uzunluğundan dolayı etkinlikte bir katılımcı sirkülasyonu yaşandı. Ancak bütün bu yönlerine rağmen başarılı ve güçlü bir etkinlik gerçekleştirdik.

Katılımcıların da beğenilerini program bitiminde ifade ettikleri etkinliğin ardından sanatçıların fikirlerini sorduğumuzda, oldukça olumlu yanıtlar aldık. Özellikle Sevinç Ereren'in "Uzun zamandır içinde en olmak istediğim etkinlik" demesi, Ruhan Mavruk'un heyecanla moral verışı, Keops'un kendiliğinden sunduğu katkılar oldukça anlamlıydı.

İstanbul Ekim Gençliği

“Ulusal sorun, halkların kardeşliği ve enternasyonalizm” paneli başarıyla gerçekleştirildi!

“Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz!”

İstanbul Ekim Gençliği olarak 100. sayı kapsamında örgütlediğimiz “Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz!” başlıklı kampanyanın ilk etkinliğini 24 Mart günü Eğitim-Sen 2 No’lu Şubesi’nde gerçekleştirdik. Oldukça yoğun ve kapsamlı bir çalışmanın ürünü olarak gerçekleştirilen “Ulusal sorun, halkların kardeşliği ve enternasyonalizm” başlıklı panel, canlı tartışmalara sahne oldu. Panele Haluk Gerger ve Kayuş Gavrilof katıldı.

Etkinlik saat 15.15’te Ekim Gençliği adına yapılan açılış konuşması ile başladı. Ülke genelinde yaşanan şovenist histeri atmosferinin üniversitelerdeki yansımaları anlatıldı. “Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz!” başlıklı kampanyanın temel hedefinin toplumda egemen hale getirilmeye çalışılan şovenist histeri dalgasını kırma mücadelesine güç vermek olduğu vurgulandı.

Kayuş Gavrilof konuşmasına panel günü yaşadığı bir olayı anlatarak başladı. Bir “paşa”nın “Ermeniler bugüne kadar konuşmuyorlardı, gül gibi geçinip gidiyorduk” diye bir açıklama yaptığını ifade eden Gavrilof, birlikte yaşamın bu coğrafyada egemenler tarafından hep “sessizlik” koşuluna bağlandığını ifade etti. Panele gelirken dahi çevresi tarafından “aman başına dert açma” telkinleri aldığını ifade ederek, yıllardan beri bu coğrafyada ezilen, ötekileştirilen kesimlerin hep benzer telkinlerle karşı karşıya kaldığını anlattı. Bir korku toplumunda yaşadığımızı, Ermenilerin

tarihsel olarak yaşadıkları düşünüldüğünde bu korkuyu katbeka yaşamalarının doğal karşılanması gerektiğini vurguladı.

Gavrilof konuşmasına Ermeni tarihinin önemli noktalarına vurgu yaparak devam etti. 1915 olayları, Varlık Vergisi ve 6-7 Eylül olaylarına değinen Gavrilof, bunların Ermeni toplumu üzerinde yarattığı sosyolojik etkilere değindi. Yine Hrant Dink cinayeti ile beraber gelişen süreçte güvenlik duygusunu kaybetmiş, ötekileştirilmiş bir toplumun bütünleşme noktasında yaşadığı ve bundan sonra da yaşayacağı aşkar olan sorunlara vurgu yaptı.

TC’nin Ermeniler’i hedef alan politikalarında ayrımcılığın somut örneklerini anlatan Gavrilof’un konuşmasının bu kısmı oldukça etkileyiciydi. Günlük yaşam içerisinde verdiği canlı örneklerle Türk

devletinin politikalarını çarpıcı bir biçimde ortaya koydu. İlköğretim sürecinden örnek verdi. Gavrilof, daha birinci sınıftayken ilkokul öğretmenin “Anadiliniz nedir?” sorusuna verdiği “Ermenice” yanıtı üzerine sınıfta esen soğuk havayı anlattı. Öğretmenin “Hayır, Türkçe” şeklinde verdiği yanıtın kendisinin bilincinde nasıl yer ettiğini ifade etti. Türkiye’deki Ermeni okullarında yaşanan asimilasyon politikalarına örnekler verdi.

Bu toplumun ekonomisinde, sosyal ve kültürel yaşamında Ermeniler’in de harcı olduğunu belirten Gavrilof, düşmanlığı yaratanın devlet olduğunu, bu coğrafyada halkların birbirleriyle kardeşçe yaşayabileceğini, ancak bunun olabilmesi için sistemin değişmesi gerektiğini vurguladı.

Verilen kısa aranın ardından sözü Haluk Gerger aldı. Gerger, güncel planda Türkiye’de ve dünyada yaşananlara, emperyalizmin halkları hedef alan politikalarına değindi.

Gerger konuşmasına Gavrilof’un anlatımından etkilendiğini ifade ederek başladı. “Halkların kardeşliği meselesi bizle ilgili, bizim özgürleşebilmemiz için Kürtler’in, Ermeniler’in bizi kurtarması lazım. Onlar özgürleşecek. Böylece biz de özgürleşeceğiz” dedi. Sunumu sırasında “Bu coğrafyayı halkların mezarlığına dönüştürme eğilimi bu kadar hakimken, ‘Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz’ diyen arkadaşlar büyük bir iş yapıyorlar” diyerek **Ekim Gençliği**’nin kampanyasını anlamlı bulduğunu ifade etti.

80 yıl önce Türk devletinin kuruluşunda tartışılan şeylerin bugün hala tartışılıyor olduğunu belirten Gerger, Türkiye Cumhuriyeti’nin toplumuyla, devletiyle, kurumlarıyla hasta olduğunu, bir kör kuyuda çırpındığını, kendi tarihinden, öldürdüklerinden, gerçeklerden kaçışın korkusunu yaşadığını ifade etti. Saldırganlığın bir nedeninin de bu korku yoğunluğundan dolayı olduğunu vurguladı.

Türkiye’nin bugününü anlayabilmek için tarihin iyi okunması gerektiğini ifade eden Gerger, Türkiye Cumhuriyeti tarihinden örnekler verdi.

Ortadoğu’daki güncel sürece de değinen Gerger, emperyalistlerin böl-parçala-yönet politikası ve bu politikaların sonuçlarına uzun uzun değindikten sonra, Türkiye’deki ulusal soruna yaklaşımın nasıl olması gerektiğinin çerçevesini çizdi.

Sunumların ardından sorulara geçildi. Bu bölümde onlarca soru soruldu. Ermeniler’de hakim olan ülkeyi terketme anlayışının nedenleri, Ermeniler’in sol muhalefette zayıf kalmasının nedenleri, Güney Irak’ta Kürt devleti tartışmaları ve emperyalizmin talepleri ile çakışan bu adımın nasıl değerlendirilmesi gerektiği, Ermeni sorununun bugün emperyalistler tarafından da dile getirilişinin arka planı vb. birçok soru soruldu. Sorunun sınıfsal yönüne vurgu yapan soruların da sorulduğu bu bölümde, her iki panelist de kapsamlı yanıtlar vermenin yanısıra, emperyalizmin rolünün iyi tanımlanması gerektiğine vurgu yaptılar. Toplumdaki yerleşik algı ile hesaplaşılması gerektiğini, hatta sol hareketin de bu noktadaki tutumunu tekrar gözden geçirmesi gerektiğini vurguladılar.

Etkinliğe 80’in üzerinde kişi katıldı. 18.30’da son bulan ve oldukça canlı geçen panelin sonunda bir katılımcının söz alarak “ben hiçbir panelde bu kadar soru sorulduğunu görmedim” demesi, başka bir katılımcının ise “son günlerde kendim için yaptığım en iyi şey bu etkinliğe katılmaktı” sözleri panelin amacına uygun geçtiğini göstermiş oldu.

Adana’da gençlik etkinliği...

“Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz!”

Ekim Gençliği’nin 100. sayısı çerçevesinde devam eden “Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz!” şiarlı kampanyamızı 25 Mart günü Adana İnşaat Mühendisleri Odası Salonu’nda, ağırlığını üniversite öğrencilerinden oluşan, yaklaşık 70 kişinin katılımıyla başarılı ve coşkulu bir etkinlikle sonlandırdık.

Emperyalist saldırganlığın arttığı, Ortadoğu halklarına yönelik katliamların devam ettiği, başta Kürt halkı olmak üzere kardeş halklar arasında düşmanlık tohumlarının ekildiği, üniversitelerde faşist saldırıların tırmandığı böylesi bir dönemde, halkların kardeşliği vurgusunu her zamankinden daha güçlü yapmak yakıcı bir ihtiyaç haline geldi. 100. sayımız kapsamında başlattığımız kampanyayı tek başına yayın faaliyeti olarak kurgulamadık. Emperyalist-kapitalist sisteme karşı enternasyonalist bir bilinçle mücadele etmek gerektiğini, insanlığın tek ve gerçek kurtuluşu olan sosyalizmin acil ve güncel bir ihtiyaç olduğunu vurgulamayı hedefledik. Politik çalışmamızın bir parçası olarak yayın faaliyetimizi ele aldık. Adana’da böylesi bir faaliyeti örgütlemeye çalıştık.

Yaygın bir şekilde kullandığımız afişlerimizle, bildirilerimizle, davetiyelerimizle, bire bir sohbetlerle halkların kardeşliği şiarını kitlelere taşımaya çalıştık. Çukurova Üniversitesi’nde etkinliğe çağrı amaçlı yoğun afiş ve bildirinin yanısıra programının yer aldığı ozalit çıktılarla, her gün açtığımız Ekim Gençliği standımızla, davetiyelerimizle etkinliğin çağrısını yaptık.

Elektrik kesintisi ve bazı teknik aksaklıklar nedeniyle etkinliğe yarım saat geç başlamak zorunda kaldık.

Etkinlik programı “Dünyanın bütün dillerini konuşuyoruz!” şiarının amaç ve hedefiyle içeriğini anlatan açılış konuşmasıyla başladı, devrim ve sosyalizm şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla devam etti. Ekim Gençliği adına yapılan konuşmada emperyalist-kapitalist sistemin miadını doldurduğu, sosyalizmin yakıcı bir ihtiyaç olduğu vurgulandı. Ya barbarlık içinde çöküş ya sosyalizm ikileminin kendini dayattığı, dünya işçi sınıfının enternasyonalist birliğinin önemi ve yakıcı ihtiyacı dile getirildi. Gençliğin yaşadığı sorunların gerçek çözümünün sosyalizmde olduğu vurgulandı. Genç komünistlerin misyonu anlatıldı.

Çukurova Üniversitesi’nde çıkan ve 1.8 dergisi tarafından hazırlanan “Yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek” isimli şiir dinletisi sunuldu. Yoğun bir emekle hazırlanan dinleti beğeniyle dinlendi. “Emperyalizm savaş demektir, barış sosyalizmle gelecek!” isimli sinevizyon gösterildi. Ümit Altıntaş yoldaşın kaleme aldığı “Tek Renk Kızıl” yazısı okundu. Yazının sonunda Ümit yoldaş selamlandı. Tek Renk Kızıl yazısı alkışlarla karşılandı.

Etkinliğin içeriğine uygun olarak halkların kardeşliği üzerine düşüncelerini kitle ile paylaşmak isteyenler açık kürsüden söz aldı. Çevre illerden etkinliğimize katılan, türkü ve marşlarla etkinliğimize destek veren Grup Nidal sahneye çıktı. Kapanış konuşmasında hepimizin ortak dili olan mücadelenin dilini konuşma çağrısı yapıldı. Etkinlik ayakta, yumruklarımız sıkılı, hep bir ağızdan söylediğimiz Enternasyonal Marşı ile sona erdi.

Adana BDSP, Şakirpaşa İşçi Kültür Evi, Adana SGD, ÇÖDER mesaj yollayarak etkinliğimizi selamladılar.

Adana Ekim Gençliği

İstanbul Ekim Gençliği

Gençliğin geleceksizlik sorunu saldırılarla yeni bir boyut kazanıyor!

Çalışmaları süren “GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye” başlıklı sempozyum hakkında, sempozyum çağrısını yapan Mimarlar Odası İstanbul Büyükşehir Şubesi Öğrenci Komisyonu’nun düşüncelerini aldık...

Son dönemlerde üniversite öğrencilerini düşündüren/kaygılandıran gelişmeler oluyor. İnşaat Mühendisleri Odası’nın hazırladığı ve uygulamaya koyduğu yönetmelik ile mühendislik alanında somut adımların atıldığını biliyoruz. 3 ya da 5 yıl süreyle yapılacak staj, staj sonrası zorunlu sınav gibi uygulamalar şimdilik inşaat alanı ile sınırlı gözüküyorsa da, bu uygulamaların mühendisliğin tüm alanlarında “ön açıcı” olacağı açık.

Benzer şekilde, eğitim alanında sözleşmeli öğretmenlik, tıpta aile hekimliği, performans dayalı çalışma olarak ortaya çıkan dönüşümler, hukuk alanında da stajyer avukatlık olarak hayat buluyor. Bu alanlarda da somut adımlar atılıp staj, sınav gibi uygulamalar zorunlu tutuluyor.

Tüm bu uygulamaların mimarlık mesleğine yansımaları, yukarıda da bahsettiğimiz gibi, biçim olarak farklılık taşısa da özü itibarıyla aynı. Tartışmaları devam eden Mimarlık Hakkında Kanun Taslağı’na göre, üniversiteden mezun olmuş mimar, hâlihazırda YÖK tarafından diplomasına el konduğunu da göz önüne alırsak, stajyer mimar olarak bir yıl süreyle mesleki bilgi ve deneyimini geliştirici çalışmalarda bulunmak, bu çalışmasıyla ilgili çalışan kurumdan olumlu değerlendirme raporu alarak, Mesleğe Kabul Kurulu tarafından Mesleki Sorumluluk Yetki Belgesi almak zorunda olacak. Aksi durumda mimar sayılmayacak, imza yetkisi de olmayacak.

Mimarlık özelinde başladığımız araştırmalar, sorunun hiç de mimarlık ile sınırlı olmadığını gösterdi. Diğer alanlarda pek çok açıdan daha ağır yaptırımları olan dönüşümler, bu haliyle mimarlık mesleği kadar diğer tüm disiplinleri de bağlıyor. Sorun gelecek(sizlik) sorunu ve gençliğin bilinen gelecek(sizlik) sorunu tüm bu dönüşümlerle birlikte

farklı bir boyut kazanmakta. Saldırıları o kadar kapsamlı ve bütüne dönük ki, bizim de bu saldırıları karşılamak için dönüşümleri aynı bütünlük içinde ele almamızın gerektiğini düşünüyoruz.

İşte tam da bu yüzden öğrencilerin gelecek/geleceksizliklerini tartışabilecekleri bir platformu oluşturmak adına böyle bir çalışmanın önemli olduğuna inanıyoruz. Çağrısı yaptığımız günden bugüne anlamlı adımlar atıldı. Çalışma, TMMOB bünyesindeki öğrenci komisyonlarını da aşan bir biçimde hukuk ve tıp öğrencilerinin de içinde bulunduğu bir platforma dönüştü.

Şimdi yapılması gereken, bu adımı anlamlı bir şekilde kullanmak, tartışan, çözüm arayan bir birliktelik oluşturmak ve bunun devamını sağlamak olacaktır. Bunun için sempozyum kadar öncesini oluşturan sürecin de iyi değerlendirilmesi gerekiyor. Bu yönde, sempozyum öncesinde yapılan açık toplantılar ile tartışmaların olgunlaşacağını ve ikinci gün yapılacak foruma somut talepler ile gidilmesinin önünün açılacağını düşünüyoruz.

İzmir’de Mühendislik günleri...

İzmir’de Makine Mühendisleri Odası öğrenci komisyonunun düzenlediği “2007 Mühendislik günleri” 21 Mart günü başladı ve üç gün sürdü.

Etkinliğin sponsorluğunu TÖMER, Bimar (+), Das Akedemie, Gothe Institut gibi dil kurslarının yanı sıra Efes Pilsen’in yaptığı programın ilk günü “yapay zeka”, “bireysel kariyer planlama” ve “iş dünyasında sıra dışı yaşam” konulu konferanslar gerçekleştirildi. Programın ikinci günü ise “hidrojen enerjisi”, “Anadolu’da mitoloji”, “tembellik, can sıkıntısı ve yaratıcılık” konferansları yapıldı. Pink Floyd-Pulse konseri gerçekleştirildi. Programın son günü ise “yaratıcılık ve tasarım”, “beyin gücü ve hafıza geliştirme teknikleri”, “duygusal zekanın iş hayatındaki rolü” konulu konferanslar verildi ve program Bertolt Brecht’in “adam adamdır” oyunu sırasında verilen kokteyle bitirildi.

Tüm konferanslarda öne çıkan bireysel kurtuluş yolları arama vurgusu; geçtiğimiz dönem İzmir’de yine aynı odanın öğrenci komisyonu üye kurultayında oda yöneticisinin kürsüden attığı “kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz” sloganıyla ve öğrencilerin konuşmalarında öne çıkan “bir başka dünya” vurgusuyla çelişti.

Barbaros Epikmen Tunç’un verdiği yaratıcılık ve tasarım konulu konferansta yaratıcılığın bir ihtiyaç olduğundan, ancak kimsenin ihtiyaç duymadığı ürünlerin insanlara ihtiyaç olarak dayatıldığından ve bunun doğal olduğundan bahsedilmesi dikkate değerdi. Ayrıca konferans aralarında dağıtılan Redd Bullarla, konserde ve Bertolt Brecht gibi sosyalist bir oyun yazarının oyunu sırasında dağıtılan sponsor Efes Pilsen’in biralarıyla ve yine sponsor olan dil kurslarının çekiliş sonucu verdikleri bir kurluk burslarla Mühendislik Günleri reklamların yapıldığı günlere indirildi. Gençliğin apolitizmin kısılcığında olduğu bir dönemde Makine Mühendisleri gibi İzmir’de nispeten ileride duran bir odanın yine “başka bir dünya mümkün” diyen öğrenci komisyonunun düzenlediği mühendislik günleri çalışması, yoz kültürün bir parçasına dönüştürüldü.

TMMOB oda öğrenci komisyonlarının düzenledikleri etkinlik ve konferansların toplum yararına bir taraf olabilmesi için, kapitalizmin gençliğe sunmadığı gelecek karşısında alternatif olarak bizlere dayattığı bireysel kurtuluş yollarını ellerinin tersiyle itmesi gerekiyor.

Toplumcu Mimarlık Mühendislik Öğrencileri/Ege Üniversitesi

Avcılar’da sempozyum çalışmalarından...

13-14 Nisan tarihinde gerçekleşecek olan “GATS ve AB Uyum Sürecinde Meslekler Nereye?” başlıklı sempozyumu gündemleştirme ve çalışmalarını İÜ Avcılar Kampüsü’nde yerleştirme faaliyetlerimiz sürüyor.

2. hazırlık toplantısından sonra 19 Mart günü Avcılar’da sempozyumu konuşmak ve yerelde nasıl bir çalışma yapabileceğimizi tartışmak için bir araya geldik. *Avcılar Sempozyum Bileşeni* olarak bir hafta boyunca, saldırının yoğun olarak yaşandığı Mühendislik Fakültesi’nde, Yetkin Mühendislik Tasarısı’nı ve Yetkin İnşaat Mühendisliği Yönetmeliği’ni anlatan bildirimleri dağıtarak ve sınıflarda konuşmalar yaparak sempozyuma katılma çağrısı yaptık. İmza metnimizle öğretim üyelerini dolaşarak sempozyuma katılma çağrısı yaptık. Avcılar’da çalışma yapan Kimya Mühendisleri Odası ve Metalürji Mühendisleri Odası öğrenci komisyonundan arkadaşlarla, ayrıca Makine, Çevre ve Elektrik-Elektronik Kulübü üyeleriyle sempozyum, yetkin mühendislik, meslek ve alanlarda yaşanan saldırılara karşı faaliyeti birlikte örgütlemenin önemini anlattık.

Mühendislik fakültesi ve yemekhane önünde sempozyum tanıtım masası açmaya başladık. 29 Mart günü gerçekleşecek “yetkin mühendislik, meslek ve alanlarda yaşanan dönüşümler” konulu panelin çağrısını yapmaya başladık. Ortak derslerin olduğu sınıfların katlarına hazırladığımız ozalitleri asmanın yanı sıra, önümüzdeki hafta İnşaat fakültesinde bir araştırma görevlisinin de katılımıyla bir toplantı gerçekleştireceğiz.

Yetkin Mühendislik Tasarısı ve karşı karşıya kaldığımız geleceksizlik ve işsizlik sorunu öğrenciler tarafından yakıcı bir sorun olarak görülüyor. Öğretim üyelerinin birçoğu da eğitimin yetersizliği ve bu sorunun ancak eğitim sisteminin değiştirilmesiyle çözülebileceği konusunda hem fikir olduklarını ve çalışmamızı desteklediklerini söylüyorlar.

Avcılar “Meslekler Nereye” Sempozyumu Bileşeninden Toplumcu Mühendislik Öğrencileri

AÜ’de “F tipi fakülte” protestosu

27 Mart günü Anadolu Üniversitesi İletişim Fakültesi öğrencileri, Japon Bahçesi’nin kapılarının öğrencilere kapatılmasını protesto etmek için, İletişim Fakültesi’nden bahçeye girişleri engellemek amacıyla yapılan kapının önünde bir eylem gerçekleştirdiler.

Bahçenin duvarlarına “F Tipi fakülteye hoşgeldiniz!”, “Hapishaneni özgürce yaşa!”, “Görüş saatleri 12:00-14:00 arasındır!”, “Japon’a Fransız kalma!” dövizlerini asan öğrenciler, bahçeye çizdikleri uçurtmayla, tespihleriyle kapının önünde volta atarak, bu uygulamayı cezaevi koşullarına benzettiklerini mizahi bir tarzda anlatarak durumu protesto ettiler.

Saat 12:30’dan 14:00’e kadar süren eylemin ardından eyleme katılanlarla bir forum gerçekleştirilerek bundan sonra neler yapılabileceği tartışıldı. Forumun sonucunda bir imza kampanyasıyla bu durumu insanlara anlatma ve diğer fakültelere ulaşarak eylemliliklerin sürekliliğini sağlamak gerektiği konusunda kararlar alındı.

Gerçekleştirilen eyleme 30 kişi katılırken çevredeki öğrencilerin de ilgisi yoğun oldu.

Anadolu Üniversitesi Ekim Gençliği

Birleşmiş Milletler savaş kundakçılarının güdümünde!

Güvenlik Konseyi İran'a yaptırımını ağırlaştıran tasarıyı onayladı

Pentagon'daki savaş kurmayları güdümünde çalışan Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, "uranyum zenginleştirmekten vazgeç" emrine uymadığı gerekçesiyle İran'ı cezalandırma kararını kabul etti. Kararın ABD-İngiltere-Fransa üçlüsü tarafından hazırlandığı, beş daimi üyenin (ABD, Çin, Fransa, Rusya, İngiltere) yanısıra Güvenlik Konseyi'nin diğer on geçici üyesi tarafından da onaylandığı bildirildi.

İran'a yönelik ilk yaptırım paketi geçen Aralık ayında açıklanmıştı. Ancak önceki paket daha çok nükleer programla bağlantılı makine ve malzemenin İran'a satışını engelleme hedefiyle sınırlıydı.

Yeni yaptırım paketi ise İran'a silah ambargosu uygulanmasını, Tahran'ın nükleer programıyla ilişkili kişi ve kurumların mali hesaplarının dondurulmasına yönelik yaptırımların kapsamının genişletilmesini ve İran'a kredi veya borç verilmemesi çağrısını içeriyor.

Konsey'in veto hakkı bulunmayan geçici üyelerinin bazı temsilcileri tasarıya itiraz etme teşebbüsünde bulundu. Söz konusu girişimde bulunanlar, haydutların temsilcileri tarafından azarlanarak susturuldu. Örneğin Güney Afrika temsilcisinin yaptırımların 90 gün daha ertelenmesini önermesi ortamın gerilmesine yol açtı. Hemen kürsüye çıkan İngiliz emperyalizminin BM nezdindeki büyükelçisi Emyr Jones Parry, önerinin bütünüyle "yoldan çıkmış" olduğunu öne sürdü.

Konsey'in "yoldan çıkan" Endonezya, Katar gibi

geçici üyeleri de tasarıda "Ortadoğu'nun nükleer silahtan arındırılması" çağrısının yer almasını talep etti. Anlaşılacağı üzere bu talep, İsrail'in stokladığı yüzlerce nükleer başlıklı füzenin/bombanın yanı sıra, Türkiye'deki ABD atom bombalarını da kapsıyor. Saldırgan, küstah tutumlarını sürdüren haydutlar bu "yoldan çıkmış" öneriyi ciddiye bile almadılar.

Ülkesinin nükleer programını savunmak için New York'a gideceğini açıklayan, ancak ABD'nin vize işlemini geciktirmesi nedeniyle bu tasarıyı gerçekleştirilemeyen İran Cumhurbaşkanı Mahmud Ahmedinecad, geçtiğimiz günlerde yaptığı konuşmada, BM Güvenlik Konseyi'nin meşruiyetini yitirdiğini belirtmiş, ülkesine ilişkin alınacak yeni yaptırım kararının "yırtık bir kâğıt parçasından farkı olmayacağını" söylemişti. İran cumhurbaşkanı, Güvenlik Konseyi'nin yaptırımları ağırlaştıran 1747

sayılı kararı kabul etmesinden sonra da aynı tavrı sürdürdü.

Güvenlik Konseyi kararının gayri meşru ve gayri hukuki olduğunu savunan İran Dışişleri Bakanı Manučeher Mutteki de, "bu tür adımlar İran halkını kendi yasal haklarını kullanmaktan alıkoyamayacaktır" dedi.

ABD-İngiliz emperyalistleri İran'ı çift yönden sıkıştırmaya çalışıyor. Zira Güvenlik Konseyi'nin yeni kararı ile İran etrafındaki çemberi biraz daha daraltan haydut takımı, şeriatçı Suudi Arabistan rejimi önderliğinde devam eden faaliyetlerini de giderek yoğunlaştırıyor. Amerikancı Arap rejimlerini İran'a karşı kullanmaya çalışan Bush yönetimi, Suudi Arabistan'ın önerdiği plan çerçevesinde Filistin sorununa "çözüm" üretmeye çalışıyor. İşbirlikçilerini seferber ederek İran üzerindeki basıncı arttıran savaş kundakçıları, askeri saldırı tehdidini de elden bırakmıyor.

Tüm bu fütursuz saldırganlığa rağmen geri adım atmayacaklarını sık sık dile getiren İranlı yetkililer, olası bir askeri saldırıya karşı da hazırlıklı olduklarını, ancak sorunun müzakerelerle çözülmesini tercih ettiklerini ifade ediyorlar.

Bu arada Güvenli Konseyi kararının, pek çok alanda İran'la işbirliği yapan Rusya ve Çin tarafından onaylanması, emperyalist güç odakları arasındaki rekabet ve paylaşım kavgalarının verili durumda kontrol altında tutulabildiğini de gösterdi. Bu "uyum" İran yönetimi için işleri epey zorlaştırıyor. Ancak İran yönetiminin ABD'nin küstahça dayatmalarına boyun eğeceğini gösteren bir işaret henüz yok.

Süresiz genel grev ilanı siyonist rejimi dize getirdi

Yayılmacı/işgalci temel üzerine kurulan İsrail devleti, ABD emperyalizmi tarafından sağlanan cömert "hibeler" in de katkısıyla savaş makinesini sürekli tahkim ediyor. Nüfusuna göre muazzam silah stokları üzerinde oturan bu devlet, Ortadoğu'nun en büyük kitle imha silahları deposu aynı zamanda.

Ancak geçtiğimiz günlerde İsrail İşçi Federasyonu (Histadrut) genel grev ilan edince, görüldü ki, binlerce işçiye aylardır maaş ödenmemektedir. Oysa geçen yılın Temmuz ayında Lübnan'a yapılan İsrail saldırısında atılan bomba ve füzeler bile yüz milyonlarca dolar tutarındaydı.

İsrail İşçi Federasyonu Histadrut, grev kararının; "yerel yönetimlerde çalışan 4 bine yakın işçinin ücretlerinin ödenmemesini" protesto amacıyla alındığını bildirdi. Federasyon başkanı Ofer Eyni, 3 bin 700 çalışanın her biri, ücretlerini banka hesaplarında görene dek grevi sona erdirmeme kararında olduklarını söyledi. Ofer Eyni, kimi işçilerin bir yıldan fazla süredir ücretlerini alamadıklarını bildirdi.

Alınan karar üzerine genel greve çıkan işçiler, İsrail'de hava, deniz, demiryolu ulaşımı ile bankalar, borsa ve diğer alanlarda hizmetleri büyük ölçüde durdurdu. 400 bin dolayında işçinin katıldığı genel grev sonucunda özellikle hava ve deniz ulaşımı tamamen engellendi. Ayrıca itfaiye hizmetleri durdu, trenler sefere çıkmadı, sınır kapılarında hizmet verilmedi. Bakanlıklar ve yerel yönetimlerde çalışanlar işi bıraktı, cenaze işlemleri yapılmadı.

Histadrut'un, işçilerin alacaklarının ödeneceğine dair kesin karar açıklanıncaya kadar genel grevin devam edeceğini ilan etmesi, siyonist hükümetin yelkenleri suya indirmesine yetti. Genel greve ancak bir gün dayanabilen hükümet talepleri kabul etmek zorunda kaldı. Maliye Bakanlığı da ödenmeyen ücretler konusunda anlaşmaya varıldığını doğruladı. Anlaşmayla ücretlerini alamayanlara tazminat verilmesinin de öngörüldüğü kaydedildi.

Sermayenin Avrupası'na hayır!

24-25 Mart tarihlerinde 27 Avrupa ülkesinin başbakanları ve bakanları Avrupa Birliği'nin 50. yıl kutlamaları için Berlin'de biraraya geldiler.

Uluslararası ekonomi ve politikada rekabet gücünün artırılması, neoliberal anayasanın hayata geçirilmesi, dış ülkelere asker göndermek, militarizmi güçlendirmek, AB dış sınırlarını koruma altına almak, yeraltı zenginliklerini ve pazarlarını emniyet altına alınmak vb... Avrupa Birliği dönem başkanlığını üstlenen Almanya'nın hedefleri kısaca böyle özetlenebilir.

Emekçiler için ise Avrupa Birliği'nin hedefleri şu anlama geliyor: Düşük ücret politikasını tüm Avrupa ülkelerinde uygulamak, sosyal hakların kısıtlanması hatta kaldırılması, kölelik koşullarının dayatılması vb. Hartz IV uygulaması bunun en iyi örneğidir. Emeklilik yaşının 67'ye çıkartılması, sağlık alanındaki hakların tırpanlanması, özelleştirmeler, eğitimin en alt seviyeye düşürülmesi, kitlesel yoksulluk ve ucuz işgücü.

Avrupa Birliği karşıtı birlik 25 Mart Pazar günü Berlin'de "Sermayenin Avrupası'na ve militarizmine hayır!" şiarıyla bir yürüyüş düzenledi. Alexanderplatz'da saat 15.00'te başlayan yürüyüş yaklaşık 5 bin kişi katıldı. Eylemde "Kapitalizmi tarihin çöplüğüne gömün!", "Sermayenin Avrupası'na hayır!", "Savaşa hayır!" şiarlı pankartlar dikkat çekti. Canlı ve coşkulu geçen yürüyüş, tarihi Brandenburg Tor'da sona ermesi gerekirken, polislin barikat kurarak izin vermemesi üzerine miting alanına ulaşılmadan bitirildi.

Kızıl Bayrak / Berlin

Ortadoğu'da yoğunlaşan trafik...**Emperyalist güçler Filistin sorununa
çözüm mü arıyor?**

Suudi Arabistan'ın başkenti Riyad'da toplanan Arap Birliği Zirvesi'ni önceleyen günlerde Ortadoğu adeta "önemli konuk" akınına uğradı. Son aylarda bölgeyi "özel iş" edinen ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice, AB Dış Politika ve Güvenlik Yüksek Temsilcisi Javier Solana, Birleşmiş Milletler (BM) Genel Sekreteri Ban ki Moon aynı günlerde Arap ülkeleri ve İsrail'de görüşmelerde bulunuyordu. Ban ki Moon, Arap liderlerin Riyad'da toplanan zirvesine de katılıyor.

Sermaye medyasında yer alan haberlere bakılırsa, "Arap Barış Planı" ile birlikte anılan bu diplomatik trafikten bölgedeki sorunların, ama özellikle Filistin sorununun çözümü konusunda olumlu gelişmeler beklemek gerekiyor. Bu söylemden, ABD, BM ve AB Arap halklarının sorunlarına çözüm arıyor sonucu çıkar ki, bu iddia kaba bir riyakarlıktır.

Tüm tarafların Filistin sorununu gündemlerine aldıkları doğrudur. Ancak bir sorunu gündeme almakla

Olmert'le ayrı ayrı görüşmelerde bulundular. Hem siyonist rejimin temsilcileri, hem de Filistin yönetimi başkanı Mahmut Abbas bu ilgiden memnun görünüyor. Bir süre önce Abbas'la önemli konularda görüşmeyeceğini ilan eden siyonist başbakan ise,

o soruna gerçek çözüm üretmeye çalışmak bambaşka şeylerdir.

"Uluslararası toplum"un temsilcisi sayılan ABD-BM-AB üçlüsünün temsilcileri, Filistin yönetimi başkanı Mahmut Abbas ve İsrail Başbakanı Ehud

Amerikalı bakanla görüştüğünden sonra yaptığı açıklamada, Filistin lideriyle kalıcı barış için yüzyüze görüşmelere devam edeceğini belirtti. Yapılan açıklamaya göre taraflar, iki haftada bir düzenli şekilde görüşecekler.

Condoleezza Rice de, İsrail'de düzenlediği basın toplantısında, Olmert ile Abbas'ın siyasi konuları ve güvenliği tartışmak üzere düzenli olarak biraraya gelme konusunda anlaştıklarını belirtti. Savaş kundakçısı Rice Arap liderlerini, "İsrail'le iletişimi sağlama ve Ortadoğu barış süreci'ne aktif şekilde dahil olma"ya çağırıyor. BM şefi ile AB temsilcisi de bu çağırışı kendi üsluplarıyla yinelediler.

Filistin sorununa "çözüm" üretmek iddiasıyla görüşmeler devam ederken, İsrail ordusu "rutin" işlerini sürdürüyor, yani Filistinli gençleri katlediyordu. "Büyük güçler"ın temsilcileri ise Filistin halkının acılarının dindirilmesi ya da açlık ve sefilleğe yol açan ekonomik ambargonun kaldırılmasıyla ilgili bile değillerdi.

"Uluslararası toplum"un önde gelen temsilcilerinin bu ikiyüzlülüğü şaşkırtıcı değil, zira bu güçler nezdinde sorunun çözümü yönünde atılacak ilk adım, Filistin halkı ile örgütlerinin direnme hakkından vazgeçtiğini ilan etmesidir. Ancak bundan sonra bir şeyler "lütfebilir" dünyanın büyük haydut şebekesi. Oysa bu tür uğursuz girişimlerden lehine bir şey çıkmayacağını deneyimleriyle öğrenen Filistin halkını aldatmak kolay olmayacaktır.

Filistin sorununa "çözüm" arayan güçlerin bir diğer girişimi, temel sorunlardan biri olan Filistinli mültecilerin geri dönüş hakkını içeren maddenin, Arap Birliği zirvesinde görüşülecek "Barış Planı"ndan ayıklanmasıdır. Elbette bu çaba, hem tarihsel hem de güncel planda haksız olan İsrail'in çıkarlarını korumayı amaçlıyor. Öte yandan İsrail'in iğreti bir çözüme ikna edilebilmesi için de, sözkonusu maddenin planda çıkarılması isteniyor.

Bilindiği gibi ırkçı-siyonist İsrail rejiminin şefleri, gaspettikleri Filistin toprakları üzerinde "kırmızı çizgiler" çekebilecek kadar pervasızlar. Bu çizgilerden biri de "Filistinlilerin dönüş hakkını ne pahasına olursa olsun engellemek" şeklinde ifade ediliyor. Zira ırk-din temelleri üzerine inşa edilen İsrail projesinin/rejiminin şefleri, milyonlarca Filistinli'nin kendi topraklarına dönmelerinin demografik yapıyı alt üst edeceğini söyleyerek, bu doğal hakkı engellemeye çalışıyor. Ama bu aynı şefler, dünyanın dört bir yanındaki Yahudileri İsrail'e çağırılmaktan geri durmuyorlar.

Filistin halkının sorunları, maruz kaldığı akıl almaz zulüm, çektiği acılar hiçbir zaman emperyalist güçlerin umurunda olmamıştır. Bu güçlerin uğursuz geleneksel tavrını değiştirmeleri için halihazırda hiçbir neden yok. Onlar her zamanki gibi yine İsrail'in hamileridir. Fakat buna rağmen iğreti bir çözüm de üretmek istiyorlar. Ama bu istekleri de Filistin halkının sorunlarıyla ilgili değil. Onlar bir yandan İsrail'i kurtarmaya çalışıyor, öte yandan ise gerici-Amerikalı Arap rejimlerini İran'a karşı ABD'nin hizmetinde işe koşma hesabı içindeler.

Bu uğursuz plan tutar mı bilinmez, ama tutsa bile ezilen hakların direnişiyle parçalanmaktan kurtulamayacaktır.

Filistin'in "direnme hakkı" "uluslararası toplum"u rahatsız etti

İşgalci İsrail ordusunun pervasız saldırganlığına eşlik eden ekonomik ambargo, iç savaşın kışkırtılması, ABD emperyalizmi ile batılı müttefiklerinin baskısı Filistin yönetimi ve halkını teslim almaya yetmedi. Bunun üzerine ABD'nin etkili taşeronu olarak devreye giren Suudi Arabistan, "Ulusal Birlik Hükümeti"nin kurulması konusunda El Fetih'le Hamas'ı ikna etmeyi başardı.

Şeriatçı Suudi rejimi, Hamas liderlerini belli tavizlere zorlamak açısından biçilmiş kaftandır. Zira Hamas üzerinde etkili olabilen bu rejim, aynı zamanda ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki en sadık uşaklarından. Üstelik hem şeriatı temsil edecek, hem de İsrail'le el altından işbirliği yapabilecek kadar da "yetenekli"dir. Nitekim Hamas, El Fetih ve bağımsızlardan oluşan kabinenin kurulması, Suudi Arabistan rejiminin birinci etapta başarılı olduğunu ortaya koydu.

Gerçi güvenoyu alan hükümet Filistinlilerin beklediği düzeyde bir etki yaratamadı. Özellikle ekonomik ambargonun kaldırılması yönündeki beklenti şimdilik boşa düştü. Yeni kabinede de başbakan olan İsmail Haniye'nin, hükümet programını açıklarken "direnişin yasal hakları olduğu" yönünde yaptığı vurgu, hemen "uluslararası toplum"un tepkisini çekti.

Bu arada Filistin enformasyon bakanı Mustafa Barguti de BBC'ye yaptığı açıklamada, sivillere yönelik herhangi bir saldırıya karşı olduğunu, ancak işgale karşı direnme hakkının da reddedilemeyeceğini söyledi.

İşgale direniş hakkını reddetmenin; bir kadından, kendisine tecavüz edene direnmemesini istemekle eşdeğer olduğunu vurgulayan Barguti, İsrail'in karşılıklı ve kapsamlı bir ateşkesi kabulü halinde, kendilerinin de her tür şiddete son vermeye hazır olduklarını ifade etti.

İsrail'in ırkçı-faşist zorbahlığına destek veren "uluslararası toplum", Filistin yöneticilerinin direnme hakkına yaptıkları vurgudan duydukları rahatsızlığı zaman geçirmeden ilan ettiler. "Filistin sorunu"nu görüşen ABD dışişleri bakanı Condoleezza Rice ile Avrupa Birliği'nin Dış Politika temsilcisi Javier Solana, Filistin'de yeni kurulan ulusal birlik hükümetine, İsrail'i tanıması ve şiddetten vazgeçmesi yönündeki çağrılarını yinelediler. Rice-Solana ikilisi, güvenoyu alan yeni Filistin hükümetini şimdilik tanımama üzerinde anlaştıklarını da beyan ettiler.

"Uluslararası toplum" elindeki sopa ile Filistin yönetimini tehdit ederken, taşeron Suudi Arabistan ise havuç vaat ediyor. Ancak her iki girişim de ortak noktada buluşuyor; "direnisten söz etmeyi bir kenara bırakın, size 'bahşedeceğimiz' kırıntılar karşılığında siyonistlerin dayatmalarını kabul edin."

Washington-Tel Aviv merkezli bu sinsi planın başarısı için iki cepheden yürütülen girişimlerin önümüzdeki günlerde yoğunlaşması bekleniyor.

İsrail işgalinin dolaysız ürünü olan Filistin sorunu, daha da önemlisi Filistin halkının bu soruna karşı geliştirdiği militan direniş geleneği, ABD, İsrail ve işbirlikçileri üzerinde ciddi bir ağırlığa dönüşmüş durumda. Özellikle Amerikalı Arap rejimlerinin efendileriyle suç ortaklığına daha sıkı sarılabilmeleri için bu yükten kurtarılmalara gerekiyor. İşte son günlerde, bazı kırıntılar karşılığında Filistin halkına dayatılan teslimiyetin altında yatan esas neden de budur.

Bu girişimlerin ne tür sonuçlar üreteceğini önümüzdeki süreçte göreceğiz. Ancak pek çok deneyimin de gösterdiği gibi, direnişçi halkların iğreti çözümlerle teslim alınması öyle kolay bir iş değildir.

Basra körfezinde ABD-İngiliz kışkırtmaları

Bölge halklarının başına bela olan ABD-İngiliz emperyalistlerinin İran'ı hedef alan provokatif girişimleri hızlanıyor.

BM Güvenlik Konseyi'nin İran'a yaptırımını ağırlaştırarak onaylamak için toplandığı günlerde, içinde 15 İngiliz askeri bulunan iki bot Şattularap'ta İran karasularına yasadışı giriş yapınca, Basra körfezinde ortamın gerilmesi için uygun zemin oluşmaya başladı.

15 İngiliz'i esir alan İran güçleri, kara sularını ihlal eden askerlerin tutuklandığını duyurdu. Olayın kamuoyuna yansımaları üzerine İran'la İngiltere karşılıklı açıklamalar yapmaya başladı. Bush'un "fino köpeği" Tony Blair ise yine tehditler savurmaya başladı.

İran Dışişleri Bakanı Manuçehr Mutteki dahil birçok İranlı yetkili, İngiliz askerlerinin İran kara sularını ihlal ettiğini, bu yüzden yargılanacaklarını dile getiren açıklamalarda bulundu. Mehr Haber ajansına demeç veren İran Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Muhammed Ali Hüseyini, İran Devrim Muhafızları tarafından tutuklanan İngiliz askerleri

ile ilgili normal yasal sürecin başlatılmış olduğunu belirterek, "İngilizler normal yasal sürecin işlemlerini beklemelidir, medya propagandalarının ve şamata yapmanın Londra'ya hiçbir yararı dokunmaz" dedi.

Kimi İranlı yetkililer de askerlerin casuslukla da suçlanabileceklerini belirtiyor. İran'da casuslukla suçlananlar ölüm cezasıyla yargılanıyor.

İran'ın kendinden emin tutumu karşısında hezeyana kapılan İngiltere Başbakanı, 15 İngiliz askerinin İran tarafından gözaltına alınmasını, "çok ciddi bir durum" olarak nitelendirdi. 15 İngiliz askerinin gözaltına alındığı olayın Irak sularında gerçekleştiğini, İran'ın bu hareketinin hiçbir haklı yanı bulunmadığını iddia eden Blair, "İranlılar'ın bu konunun İngiltere için ne kadar önemli olduğunu anlamasını" umduğunu söyledi. Açıklamalarının etkisizliğini gören Blair, üslubunu daha da sertleştirerek, askerlerin salıverilmesine yönelik diplomatik çabaların sonuç vermemesi durumunda, İran ile gerilimin "farklı bir boyuta taşınacağı"ni söyledi.

Fino köpeğinin "farklı boyut" derken neyi kastettiği tartışılırken, bölgede bulunun iki Amerikan uçak gemisi onbin askerin katılımıyla Basra körfezinde tatbikata başladı. Gözlemciler, iki uçak gemisi, bu gemilere bağlı filolar ve yüz savaş uçağının katıldığı tatbikatın, Irak'ın 2003'teki işgalinden bu yana, bölgede görülen en büyük askeri hareketlilik olduğuna dikkat çekiyor.

Tatbikatın başlaması doğal olarak "İşgalci ABD ordusu İran'a gözdağı veriyor" şeklinde yorumlandı. Bu yorumlara karşı çıkan Amerikan ordusundan bir Amiral, tatbikatın İngiliz askerlerinin İran tarafından gözaltına alınmasına yanıt olarak düzenlenmediğini, İran'ı tehdit anlamına da gelmediğini öne sürdü.

İşgal ordusunun amirali reddetse de, ABD-İngiliz emperyalistlerinin Basra körfezinde kışkırtmalara başladığı yönünde oluşan kanı değişmedi. Zira askeri saldırılardan önce bu tür provokatif girişimlere başvurulduğu pekçok örnekle sabittir.

Dünya işçi hareketinden...

Paris'te Peugeot/Citroen Fabrikası'nda grev

Paris'te Aulnay'da Fransız otomotiv devi PSA Peugeot Citroen Fabrikası'nda 28 Şubat'tan beri bantlar çalışmıyor. Son 25 yılın bu en büyük grevi, işçilerin kararlılığıyla sürüyor. Önce birkaç saat makinaları durduran işçiler eylemlerini giderek tüm vardiyalara yaydılar.

Grev toplu iş sözleşmesinin sona ermesinden sonra başladı. Patron ve sarı sendika arasında varılan anlaşmaya karşı çıkan işçiler, "sadaka istemiyoruz" diyerek greve başladılar.

Grev komitesi kuran işçilerin en önemli talepleri şöyle: Aylık 300 euro ücret artışı, işyeri güvencesi, süreli işe alınanların mukavelelerinin süresiz olarak yenilenmesi, 55 yaşının üzerindeki işçiler için emeklilik ve daha insanca çalışma koşulları.

Patron bu taleplerin pazarda rekabet etmelerini engelleyeceğini iddia ederek umursamaz tutumunu sürdürüyor. Otomotiv devi bu yıl içinde 210.000 işyerinden 10 bininin yok olacağını açıklamıştı

Bir aydır kararlılıkla süren grev PSA'da son 25 yılın en büyük grevi. İşçiler en son 1982'de insanlık onuru ve sendikalaşma talepleriyle direnmişler, 5 hafta süren bir greve gitmişlerdi.

Dayanışma ve ilişki adresleri:

* SUD-Sendikası: Fax 00 33 156 50 31 71

* CGT-Sendikası Fax 00 33 156 50 31 41

* CGT-Secrétaire Philippe Julien, e-mail: philippe.julien@mpsa.com

Avustralya'da tersane işçileri yasaları protesto etti

Geçtiğimiz hafta yüzlerce Avustralyalı tersane işçisi Sydney'de Howard hükümetinin işçi düşmanı yasalarının Fransız silahlanma tekeli Thales aracılığı ile uygulanmaya konulmasını protesto etti. Thales tekeli geçtiğimiz yıl 3.800 işçisiyle birlikte Avusturya Defence Industries şirketini satın almıştı. Tersane işçileri eylemleriyle toplu iş sözleşmesi hakkını talep ederken, ücretlerinin düşürülmesini ve kötüleşen iş koşullarını protesto ettiler. (www.amwu.asn.au)

Quebec'te grev kırıcılığının yasaklanması onaylanmadı

Quebec'te grev kırıcılığının yasaklanması ile ilgili karar Kanada Parlamentosu tarafından 177'ye 12 oy farkı ile reddedildi. Tasarı Bloc Quebecois partisi tarafından verilmişti. Gericinin azınlık hükümeti grev kırıcılığının yasaklanmasının Kanada ekonomisi için tehlike olduğunu ve kabul edilemeyeceğini söyledi. Hükümet bu işçi düşmanı karara, Kanada devlet demir yollarında çalışan işçilerin 2 hafta süren grevleri süresinde üretimin ve taşımacılığın durmasını neden gösteriyor.

Airbus ve Boeing rekabeti

Airbus ve Boeing arasındaki rekabet, devlet yardımı nedeniyle Amerikan hükümeti ve AB Komisyonu arasında da krize yol açtı. Her iki tarafta sorunu Dünya Ticaret Örgütü'ne taşıdılar. Avrupa Birliği Amerika'yı Boeing'e 1990 yılından beri 23,7 milyar dolar illegal devlet yardımı vermekle suçluyor. Amerika da, Fransa, Almanya, İngiltere ve İspanya'nın Airbus'un 1970 yılında kuruluşundan bu yana 100 milyar dolar yarar sağladığını iddia ediyor.

İngiliz emperyalizmi Irak'ta işlediği ağır suçları itiraf ediyor

Emperyalist işgalin ardından 655 bin Iraklı'nın katledildiği, 2006'nın Ekim ayında saptanmıştı. Saygın İngiliz tıp dergisi Lancet'ta yayımlanan bir araştırmanın sonuçları, vahşi işgalin ardından günde 500'den fazla Iraklı'nın katledildiğini ortaya koymuştu. Tahminlere göre katledilenler arasında 250 bin civarında çocuk bulunmaktadır.

O zaman Bağdat'taki kukla yönetimle ABD-İngiliz emperyalistlerinin verdiği ölü sayısı, gerçek rakamın ancak onda birine tekabül ediyordu. Nitekim kukla yönetim, Lancet raporunda yer alan rakamların gerçeği yansıtmadığını öne sürmüştü, neo faşist çetenin şefi Bush ise raporu ciddiye almadığını belirtmişti.

Bush'un "fino köpeği" Tony Blair'e gelince, sözcüsü aracılığıyla yaptığı açıklamada araştırmada alınan örneklerin nispeten küçük olduğunu, incelenen bölgelerin temsili kabul edilemeyeceğini, bu nedenle de 655 bin rakamının doğru olamayacağını iddia etmişti. Ancak aradan henüz beş ay geçmişken, Bilgi Edinme Yasası kapsamında açıklanan belgeler, İngiliz hükümet uzmanlarının raporu hafife alan yaklaşımlara katılmadıklarını ortaya koyuyor.

BBC'nin ulaştığı bilgilere göre, Savunma Bakanlığı'nın bilimsel konulardaki baş danışmanı, araştırmanın "özenli hazırlandığını ve gerçeğe en yakın rakamları içerdiğini" belirtti ve bakanları, bu raporu kamuoyu önünde eleştirirken temkinli olmaya çağırdı. BBC haberinde, üst düzey bir İngiliz yetkilinin, İngiltere hükümetine Irak savaşında 655 bin Iraklı'nın öldüğü yolundaki tahminleri içeren araştırmanın, istatistiksel olarak sağlam olduğu yolunda görüş bildirdiği de vurgulandı.

Emperyalist işgalin yaşamasına izin vermediği bu yüzbinlerce Iraklı'nın rakam olarak bile ifade edilmesini engellemeye çalışan ABD-İngiliz sermayesinin temsilcileri, hala utanıp sıkılmadan Irak'ta "demokratik" bir yönetimin kurulmasına ön ayak olduklarını söyleyebiliyorlar.

Çiğli’de “Sağlık hakkımıza sahip çıkalım!” şenliği

Geçtiğimiz günlerde birçok yerde olduğu gibi İzmir’de de sağlık emekçileri sağlıkta yıkım saldırısına karşı bir dizi eylem gerçekleştirmişti. Çiğli Güzeltepe Mahallesi’ndeki sağlık ocağının önünde İşçi Kültür-Sanat Evi çalışanlarının ve mahallenin duyarlı insanların sahiplenmesi ve desteğiyle anlamlı bir eylem gerçekleştirilmişti. Üç saatten fazla süren bu eylemin ardından, eylemin sonuçlarını değerlendiren mahalleden duyarlı insanlar ve İşçi Kültür-Sanat Evi çalışanları, bu eylemlerin sürdürülmesi gerektiğine karar verdiler. Bu doğrultuda 24 Mart günü Güzeltepe futbol sahasında “Sağlık hakkıma sahip çıkıyorum!” şiarıyla bir etkinlik düzenleme kararı alındı. Güzeltepe halkı olarak organize edilen etkinliğin öncülüğünü mahallenin birkaç duyarlı insanı ve İşçi Kültür Sanat Evi yaptı.

Etkinlik programı 4-5 gün gibi kısa bir zaman dilimi içinde hazırlandı. Çiğli merkezinde birçok noktaya pankart asılarak emekçiler sağlık hakkına sahip çıkmaya çağrıldı. Dağıtılan el ilanları ile emekçilerin neden sağlık ocaklarına sahip çıkması gerektiği anlatıldı.

24 Mart akşamı gerçekleşen etkinlikte ilk olarak emekçilere hitaben bir konuşma yapılarak, sermayenin sağlık hakkımıza neden saldırdığı anlatıldı.

Ardından Kavel Müzik Grubu sahneye çıktı, Kürtçe ve Türkçe söylediği türkülerle emekçileri halaya çağırdı. Ardından yerel halk sanatçısı Atilla Turnagöl yeni çıkardığı albümden türkülerini emekçilerle paylaştı. Mahalleden bir genç tarafından söylenen Kürtçe türkülerle halaylar çekildi.

Etkinlik alanında sağlık hakkı ile ilgili açılan

pankartlar ve sahneden yapılan konuşmalarla emekçiler saldırı hakkında bilgilendirildi. Etkinliğe katılan SES İzmir Şube Başkanı Fahri Demirci de bir konuşma yaptı. Gösterdikleri duyarlılık nedeniyle Güzeltepe halkına teşekkür eden Demirci, sağlık ocakların kapatılmasının ne anlama geldiğini ve tür sonuçlara yolaçtığını emekçilere anlatarak bu duyarlılığın devam etmesi gerektiğini ifade etti.

Saha içinde İşçi Kültür Sanat Evi tarafından stant açıldı ve etkinliği izleyen emekçilere Kızıl Bayrak gazetesinin satışı yapıldı.

Etkinliğin bu kadar kısa sürede hazırlanmasına rağmen katılımın çevreden izleyenler ile birlikte 500 kişiyi bulması oldukça anlamlıydı.

Kızıl Bayrak/İzmir

“CMK ücretleri derhal ödensin!”

Çağdaş Avukatlar Grubu 28 Mart’ta, Taksim’deki İstanbul Barosu önünde bir açıklama yaptı. “Avukat ekmeği üzerindeki angaryaya hayır!”, “Herkes için savunma!”, “CMK ücretleri derhal ödensin!” dövizlerinin taşındığı açıklamada, Çağdaş Avukatlar Grubu adına Av. Zeynep Kaya basın metnini okudu.

Açıklamada şunlar söylendi: “Biz Çağdaş Avukatlar Adalet Bakanlığı’nu CMK yönetmeliğini derhal geri çekmeye ve baroların CMK uygulamasında görev yapan avukatların görüş ve önerileri doğrultusunda yeni bir yönetmelik çıkarmaya davet ediyoruz... Avukatların zorunlu müdafî/ vekil görevlendirmesi kapsamında birikmiş tüm ücret ve masrafları derhal ödenmelidir. Bu kapsamda görev yapan avukatların ücret tarifesi en azından Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi seviyesine yükseltilmelidir.”

Açıklamaya yaklaşık 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

İzmir’de sağlık ocakları kapatılıyor

Aile hekimliği pilot uygulaması kapsamındaki İzmir’de haftasonu 1.087 aile hekimliği birimine yerleştirme yapılacak. Sağlıkta özelleştirmenin adı olan aile hekimliği uygulamasına göre İzmir’de 243 sağlık ocağı kapatılacak.

27 Mart’ta konuyla ilgili basın toplantısı yapan TTB Merkez Konseyi Başkan’a acil çağrıda bulundu. 243 sağlık ocağının kapatılması girişiminin derhal durdurulması gerektiğini söyledi. Açıklamada aile hekimliğinin dört buçuk yıldır uygulanmaya çalışılan Sağlıkta Dönüşüm Programı’nın bir alt bileşeni olduğu dile getirildi. Anayasa Mahkemesi’nin kısmi iptal kararından sonra GSS’nin yürürlük tarihinin 1 Temmuz 2007’ye ertelendiği ifade edildi. “Bu iyi niyetli diyalog çabalarımızın sorunun çözülmesini sağlamasını bekliyoruz. Eğer bu beklentimiz gerçekleşmezse 31 Mart 2007 Cumartesi günü İzmirli meslektaşlarımız, sağlık çalışanları ve İzmir halkıyla buluşacağız. Keyfiyete dayalı bu projenin ölü doğacağını ve 243 sağlık ocağımızın kapatılmayacağını göstermek üzere saat 08.00’den itibaren yerleştirme işleminin yapıldığı İl Özel İdaresi Balçova Tesisleri Kardelen Salonu’nda olacağız” denildi.

Adana’da sağlık paneli

Adana Tabip Odası 23 Mart günü Eczacılar Odası’nda “sağlıkta dönüşüm” adı altında uygulanan aile hekimliğini ve neo-liberal politikaları anlatan bir panel düzenledi. Saat 18:00’de başlayan paneli ATO Başkanı Dr. Osman Küçükosmanoğlu sundu. Panele konuşmacı olarak TTB Genel Başkanı Dr. Gencay Gürsoy, TTB Pratisyen Hekimler Kolu Başkanı Dr. Hasan Değirmenci ve SES Genel Başkanı Dr. Köksal Aydın katıldı.

Küçükosmanoğlu’nun ardından sözü Gencay Gürsoy aldı. Aile hekimliği uygulamasının ilk olarak eski sosyalist ülkelerde başladığını, buralarda ücretsiz, nitelikli ve ulaşılabilir sağlık hizmeti verildiğini ifade etti. Ancak yaşanan dönüşümün ardından bu ülkelerde sağlıkta tam bir yıkımın yaşandığını dile getirdi. Gürsoy mevcut sistemin artık iflas ettiğini, bunun bu programın ortaya koyucuları tarafından bile kabul edilmek zorunda kaldığını belirtti. Gürsoy, önümüzdeki dönemde sosyalist ve neoliberal politikalar arasındaki temel çatışma alanlarından birinin sağlık olacağını dile getirdi.

TTB Pratisyen Hekimler Kolu Başkanı Dr. Hasan Değirmenci konuşmasını hazırladığı sinevizyonla birlikte gerçekleştirdi. Değirmenci, aile hekimliğinin aslında birey hekimliği olduğunu ve bu uygulamanın sadece doktorlar ve sağlık emekçileri için değil aynı zamanda sağlık hizmetinden yararlanan halk için de yıkım olacağını vurguladı. Aile hekimliği uygulamasının esnek çalışma modeline geçiş olduğunu, sağlığın ücretli hale gelmesi, ulaşılabilir olmaktan çıkması ve koruyucu sağlık hizmetlerinin yok sayılması anlamına geleceğini söyledi.

SES Genel Başkanı Dr. Köksal Aydın, aile hekimliğinin birinci basamak sağlık hizmetlerine ve devletin bu alandaki sorumluluğuna son verdiğini, devletin aradan çekilmesiyle hasta ve doktor arasında ticari bir ilişkinin kurulacağını, eğer gerçekten sağlıkta reform yapılmak isteniyorsa bunun yolunun kamudan özel sektöre kaynak akışının kesilmesiyle sağlanabileceğini, yeterli sağlık ocağı açılması gerektiğini, işsiz olan ebe ve hemşirelerin buralarda işe alınmasının sorunu bir parça çözeceğini dile getirdi. Aydın, sözlerini, bugün mücadeleyi toplumsallaştırmak ve siyasallaştırmak gerekir vurgusuyla tamamladı. Daha sonra soru-cevap kısmına geçildi. Panele yaklaşık 80 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/Adana

İzmir: Sendikal örgütlenmenin sorunları

Çiğli Organize işçilerinin ortak sorunlara ortak çözüm bulmak için oluşturduğu Çiğli İşçi Platformu’nun etkinlikleri devam ediyor. Platform 25 Mart Pazar günü “Sendikal örgütlenmenin sorunları” üzerine bir söyleşi gerçekleştirdi.

Söyleşi, Çiğli İşçi Platformu’ndan bir arkadaşın yaptığı konuşmayla başladı. Konuşmada sendikaların tarihsel olarak ortaya çıkışına ve Türkiye işçi sınıfının yaşadığı sorunlara değinildi. Metal işçilerinin ağırlıkta olmasından dolayı söyleşi metal işçilerinin sorunlarının tartışıldığı bir toplantıya dönüştü. Metal sektöründe aynı fabrikadan iki arkadaş, biri sendikalı diğeri de taşeron işçisi olarak sendikalı olmanın önemi üzerine konuşmalar yaptılar. Söz alan tüm işçiler sendikaların önemine değindiler. Ayrıca sendikal örgütlenme deneyimleri tartışıldı.

Kızıl Bayrak/İzmir

İzmir Sağlık Platformu’ndan açıklama

İçinde İzmir Tabip Odası, SES İzmir Şubesi, Pratisyen Hekimler Derneği İzmir Şubesi, Türk Hemşireler Derneği İzmir Şubesi’nin yer aldığı İzmir Sağlık Platformu 27 Mart’ta ortak basın toplantısı düzenledi.

Sağlık çalışanlarının Dünya Bankası’ndan yüksek faizle alınan ve karşılığını tüm ulusun ödediği kredilerle, üstelik devlet olanakları varken, 5 yıldızlı süper lüks otellerde ‘hiçbir fedakarlıktan kaçınılmaksızın!’ ağırlandığını ve bir tür beyin yıkama operasyonundan geçirilmeye çalışıldığını söyleyen Sağlık Platformu, görevlilerin birçoğuna kendilerinin bile inanmadığı ve aslında hiçbir yerde çıkarılan yasa ve yönetmeliklere uyulmadan uygulanan, ne sağlam bir alt yapısı olan ne de finans kaynağı açıklanabilen sözde bir aile hekimliği sistemini görev icabı ballandırarak anlattıklarını dile getirdi. Devletin aylardır tüm mesailerini sağlık çalışanlarına ikna turlarına ayırdığını ve neredeyse her gün kapı kapı gezdiğini söyleyen Platform, kimi zaman sağlık emekçilerine aba altından sopa gösterildiğini, kimi zaman sırt sıvazlama yöntemleri ile ‘havuç ve sopa’ taktiği uygulandığını söyledi. Sağlık çalışanlarına aile hekimliğine geçmesi için baskı yapıldığını, İzmir’de emekçilerin direnci ile karşılaşıldığında ise önceden defalarca değiştirilen yönetmeliklerin tekrar değiştirildiğini, herkese ‘yerinden ayrılmayacaksınız’ diye garantiler verildiğini, ancak daha önce 1. basamaktaki hekimlere öncelik tanıyan yerleştirme sistemi yerine 1., 2. ve 3. basamaktaki hekimlerin ortak havuza sokulduğunu vurguladı.

Devrimci yurtsever gençlik, durumu, görev ve sorumlulukları / IV

II. Gençliğin durumu

Esas olarak gençlik denilirken “öğrenci gençlik” anlaşılmasına rağmen, gençlik başka bölümleri de kapsamaktadır. Öğrenci gençliğin dışında işçi-emekçi gençlik, işsiz gençlik, köylü gençlik gibi gençliğin başka bölümleri de var ve bunların ortak sorunları kadar, farklı sorunları, farklı ilgi alanları da var. Şimdi kısaca bu alt-kategorilere bakalım.

a) İşçi-emekçi gençlik: Bu gençlik, geçici olarak tarlalarda mevsimlik işçi, inşaatlarda geçici işçi, çırak, kalfa, seyyar satıcı, ayakkabı boyacısı, otel ve lokantalarda temizlikçi, garson gibi çok az ücretle, sendikası ve sigortası olmayan önemli bir genç nüfusu kapsamaktadır. Bu gençlik kesimi içinde okuyan gençler olduğu gibi, herhangi bir mesleği olmayan, eğitimsiz, ailesinin bütçesine katkıda bulunmak zorunda kalan geniş bir kesim var. Zorunlu göçertme hareketi sonucu şehirlere yığılan, beslenme, barınma, iş, sağlık ve diğer temel sorunlarla boğuşmak durumunda kalan yüzbinlerce Kürdistanlı nüfus içinde çocuk ve gençlerin oranı fazladır ve bunlar, en zor, ağır ve tortu işlerde çok az ücret karşılığında çalışmak durumunda kalmaktadırlar. Düzenli ve sürekli bir işte, işyerinde çalışanların sayısı son derece sınırlıdır. İşçi ve emekçi gençliğin sorunları toplumsal ve ekonomik, siyasal sorunlardan farklı değildir, ancak eğitim, geleceksizlik, güvensizlik, düzenli beslenme ve enerjilerini sağlıklı bir biçimde değerlendirme sorunları vardır. Bu kadar ağır toplumsal ve kültürel sorunlar ile yaşanan ulusal sorun arasında doğrudan bir ilişki vardır. Esas olarak bu ağır toplumsal sorunlar Kürdistan’ın sömürge konumundan, bu bağlamda uygulanan sömürgeci inkâr ve imha siyasetinden kaynaklanmaktadır.

Bu noktada Kürdistan ulusal sorunu ile yaşanan toplumsal sorunların ne kadar iç içe geçtiğini bir kez daha görüyoruz. Böylece bir kez daha Kürdistan sorununun aynı zamanda toplumsal bir sorun, bir emekçiler sorunu olduğu gerçeği ile yüz yüze geliyoruz. İşçi emekçi gençlik, ulusal soruna ilgisiz olmadığı, olamayacağı gibi, yaşadığı derin ve günlük olarak yaşamını derinden etkileyen ekonomik toplumsal sorunlara da ilgisiz kalamaz, kalmamalıdır.

b) İşsiz gençlik: Aslında ister okuyan olsun, ister okuyamayan, eğitimini sürdüremeyen gençlik olsun, gençliğin ezici bir çoğunluğu işsizdir. İşsizlik, zaten ülkemizde en önemli sosyo-ekonomik sorunların başında gelmektedir. Bu anlamda nüfusun önemli bir oranı işsizdir. Bu, savaş, özellikle göçertme hareketiyle birlikte çok büyük boyutlara ulaştı. İşsizlik, her türlü toplumsal ve kültürel, ahlaki yıkımın, sorunun ve bozulmanın temellerinden birini oluşturmaktadır. Metropollerin varoşlarında işsiz Kürt gençlerinin en geri ve yüz kızartıcı suçlara bulaşmalarının en önemli nedenlerden biri budur. Kapkaççılık, gasp, hırsızlık gibi suçlara bulaşanların sayısı her geçen günü biraz daha artmaktadır. Kuşkusuz bunun nedeni sömürgeci düzendir, onun uyguladığı politik, ekonomik, toplumsal ve kültürel politikalarıdır. Bu düzen ve politikalarına karşı programatik bir tavır almadan bu sorunu köklü bir biçimde çözmek mümkün değildir!

Bu noktada gençlik sorunu, bizi temel devrim sorunlarıyla karşı karşıya getirmektedir. Özgün, farklı yanlarıyla birlikte gençliğin temel sorunları bu düzene karşıdan alınacak devrimci bir duruşla doğru

Devrimci yurtsever gençliğin görev ve sorumlulukları, öncelikle kendisinin içinde bulunduğu durumunun doğru kavrayışı ile başlar. Bu kavrayış devrimci bir bakış açısı temelinde olduğunda görev ve sorumlulukları doğru kavramak da olanaklı hale gelebilir. Bu noktada iki temel bakış açısı karşımıza çıkmaktadır:

Biri, gençliğin yaşadığı güncel sorunları, akademik demokratik sorunları, yani YÖK’ten kaynaklanan sorunları, eğitimin ticarileştirilmesi, harçlar, burs, barınma, geleceksizlik kaygısı gibi sorunlara kayıtsız kalmadan, tersine bunların önemini ve bunlar uğruna mücadeleyi önemseyen, ama bu mücadeleyi genel devrimci program mücadelesine bağlayan, her koşulda ve noktada bu kopmaz bağı gözeten bir mücadele perspektifidir. Bu, devrimci bakış açısını vurgulamaktadır.

algılanabilir, doğru bir çözüm perspektifine götürebilir.

c) Köylü gençlik: Tarım, hayvancılık gibi üretimle uğraşan gençliğin sayısı daha önceki yıllara göre azalmıştır. Bir yandan dünyaya daha fazla açılan kapitalist ilişkilerle, bir yandan da 30 yıla ulaşan ulusal kurtuluş mücadelesi, savaş, özel savaş nedeniyle kırsal yaşam ilişkileri önemli bir değişimi ve alt üst oluşu yaşamaktadır. Bundan dolayı dünyadan kopuk, içine kapanık bir köy yaşamı yoktur. Tarım, hayvancılık gibi işlerde çalışan gençlerin yanı sıra, öğrenci gençliğin ailelerinin belli bir bölümü köylerde yaşamaktadır. Yine işsizlerin, mevsimlik işçilerin bir bölümü köylerde yaşamaktadır. Metropollerde ve Avrupa’da yaşayanların kendi köyleriyle sürekli bir ilişkisi söz konusudur. Bu nedenlerle köylerin, köy gençliğinin dünya ile birçok yoldan ilişkisi vardır. Eskide gerillaların kırsal alanlardaki milisleri konumundaki gençlerin çoğu köylü gençlikten oluşmaktaydı. Ama göçertme politikası sonucu köylerin boşaltılması, hatırı sayılı bir bölümünün koruculaştırılması milis örgütlenmesini de darbelemiştir.

Bununla birlikte kırsal alanlarda üretimle uğraşan emekçi gençliği devrimci bir program etrafında örgütlemek önemlidir, ertelenmemesi gereken bir görevdir.

c) Öğrenci gençlik: Üzerinde esas olarak durmamız ve bir hareket biçiminde yeniden örgütlenmesi gereken gençlik kesimi bu kesimdir. Bu kesimin ana eksenini ise kuşkusuz, üniversite gençliği oluşturmaktadır. Ortaöğrenim, lise gençliği de gözardı edilmemelidir, ancak ilk planda üniversite gençliği üzerinde durmak gerekir.

İlk bölümde öğrenci gençliğin ulusal kurtuluş mücadelesinde oynadığı rolü kısaca özetlemiştik. Gençliğin Türkiye ve Kürdistan devrimci mücadeleleri içinde her zaman önemli bir rol oynadığını, bundan böyle de oynamaya devam edeceğini vurgulamıştık. Bunu devlet ve düzen sahipleri de çok iyi bildiği için buna karşı çeşitli düzeylerde karşı-devrimci ve sıkı denetleyici önlemler geliştirmişlerdir. 12 Eylül Anayasası ve YÖK bunun başında gelmektedir. YÖK’ün en temel işlevleri, gençliği kontrol altında tutmak, politikaya ve toplumsal olaylara ilgilenmesini önlemek, üniversiteleri, özerk ve bilimsel çalışma olanaklarını ortadan kaldırarak, birer kışla haline getirmek biçiminde özetlenebilir. Kuşkusuz bu kurumlaşma biçimi, eğitim düzeyini, üretimin niteliklerini

düşürdüğü gibi, özgür düşünme ve araştırma yapabilme, bilimsel araştırma yapma olanaklarını da ortadan kaldırıyor.

Bu siyasal ve hukuki kurumlaşmanın yanı sıra öteden beri uygulanmakta olan neo-liberal politikalar eğitimi, üniversiteleri de kapsamı içine almış bulunuyor. Buna karşı öğrenci gençliğin belli bir direnişi olmasına rağmen neo-liberal saldırı politikaları bu alanda uygulanmaya başlanmıştır. Bu, eğitimin, üniversitelerin ticarileştirilmesi, bu alanların birer ticari kurum haline getirilmesi anlamına geliyor. Yükseltelen harçlar, sınırlandırılan ve giderek kaldırılmaya çalışılan burslar, meslek ve iş olanaklarının son derece sınırlandırılması bu politikaların bir sonucudur. Eğitimin ticarileştirilmesi ile gençlikte “geleceksizlik” kaygısının önemli bir sorun haline gelmesi aynı sürecin iki temel etkenini oluşturmaktadır.

Kuşkusuz neo-liberal politikalar, üniversitelerin sıkıyönetimi konumundaki YÖK, üniversite gençliğinin en önemli sorunları ve hedefleri konumundadır. Bu, aynı zamanda akademik demokratik mücadelenin kapsamını ve hedeflerini de anlatmaktadır. Ancak buradan bu mücadelenin kendi başına bir anlam ifade edeceğini düşünmek gibi bir sonuç çıkmamalıdır. Tersine YÖK de, neo-liberal politikalar da bu düzenin, iktidarın, onun iç ve dış ilişkilerinin temel bir parçası niteliğindedir. Yani üniversite gençliğinin yaşadığı temel sorunlar, aynı zamanda bu düzenin uyguladığı temel politikaların bir parçasıdır. Dolayısıyla bu düzene karşı mücadeleye bağlanmamış akademik demokratik mücadelenin devrimci bir anlam kazanmayacağı açıktır. Yine sonuç alıcı bir nitelik ve biçim kazanması da mümkün değildir.

Ama üniversite gençliğinin temel akademik demokratik sorunlarını ve taleplerini görmezden gelerek bir gençlik hareketini geliştirmek de mümkün değildir, aynı zamanda doğru da değildir. Bu ikisini doğru bir perspektifle birleştirmek kaçınılmazdır.

Hemen vurgulamamız gerekiyor ki, Kürdistan gençliği üzerinde uygulanan eğitim sistemi, her düzeyde ve her aşamada, sömürgeci eğitim sistemidir. Asimilasyonu, Türkleşmeyi ve her açıdan kendi gerçekliğinden koparmayı, yabancılaşmayı esas alan bir eğitim sistemidir. Dolayısıyla bu eğitim sistemini stratejik olarak reddetmek, buna karşı cepheden ilkesel bir tavır almak kaçınılmazdır, bu, yurtseverliğin olmazsa olmaz bir gereğidir. Kürt dili, eğitim dili olarak kullanılmadığı gibi, herhangi bir

biçimde kullanılmasına da izin verilmemektedir. Sömürgeci sistem sürdüğü sürece eğitimin bu temel niteliği değişmez. Bu ancak devrimci bir perspektif temelinde devrimci iktidar ve bağımsızlık mücadelesiyle çözülebilir. Sömürgeci eğitim sisteminin bu niteliğine rağmen Kürdistan gençliği bu eğitim kurumlarında okumaktadır, bu da nesnel bir gerçekliktir. Dolayısıyla eğitim sisteminin bu temel yapısını hiçbir zaman unutmadan eğitim sürecinde bulunan gençliğin güncel sorunlarına devrimci bir perspektifle bakmak zorunludur.

Türkiye ve Kürdistan'daki üniversitelerde okuyan çok sayıda Kürdistanlı genç var. Bu gençlik, kendilerini doğrudan ilgilendiren harçlar, burslar, YÖK baskısı, üniversitelerin ticarileştirilmesi ve geleceksizlik kaygısı gibi sorunlara kayıtsız kalabilir mi, bunu doğrudan politik mücadele gerekçesiyle görmezden gelebilir mi, yine kendi yanı başında gösterilen direnişlere seyirci kalabilir mi?

Yanıtımız "hayır" ise o zaman, öğrenci gençlik bu konuda kendisini her açıdan donanımlı kılmak durumundadır. Önce bilinç düzeyinde, bununla birlikte örgütlenme ve eylemsellik alanlarında bunu yapmak durumundadır.

III. Devrimci yurtsever gençliğin görev ve sorumlulukları

Devrimci yurtsever gençliğin görev ve sorumlulukları, öncelikle kendisinin içinde bulunduğu durumunun doğru kavrayışı ile başlar. Bu kavrayış devrimci bir bakış açısı temelinde olduğunda görev ve sorumlulukları doğru kavramak da olanaklı hale gelebilir. Bu noktada iki temel bakış açısı karşımıza çıkmaktadır.

Biri, gençliğin yaşadığı güncel sorunları, akademik demokratik sorunları, yani YÖK'ten kaynaklanan sorunları, eğitimin ticarileştirilmesi, harçlar, burs, barınma, geleceksizlik kaygısı gibi sorunlara kayıtsız kalmadan, tersine bunların önemini ve bunlar uğruna mücadeleyi önemseyen, ama bu mücadeleyi genel devrimci program mücadelesine bağlayan, her koşulda ve noktada bu kopmaz bağı gözeten bir mücadele perspektifidir. Bu, devrimci bakış açısını vurgulamaktadır.

Diğeri, devrimci iktidar perspektifini ıskalayan, akademik demokratik mücadeleyi her şeyin merkezine koyan, bütün sorunların bu mücadeleyle çözülebileceğini varsayan perspektiftir. Bu, en yumuşak yorumla reformist anlayış olarak tanımlanır.

Öğrenci gençlik mücadelesinin bu iki eksen etrafında şekillenmesi, birlik, ittifak çabalarının buna göre şekillenmesi doğal ve anlaşılırdır.

Bu genel yaklaşım çerçevesinde devrimci yurtsever gençliğin nerede durduğu, durmak durumunda olması gerektiği sorusu yanıtını bulmuş oluyor.

"Anadilde eğitim" talebi, devrimci bir ulusal kurtuluş programına bağlanmadan, bu uğurda soluklu, inatçı ve ödünsüz bir mücadele verilmeden gerçekleştirilemez. Daha da önemlisi sömürgeci eğitim sisteminin tümüne, daha doğrusu sömürgeci sistemin kendisine karşı net ve kesin bir stratejik ret tutumu almadan, anadilde eğitim talebi, salt bu haliyle bir anlam kazanabilir mi? Evet, belki de kazanabilir, ama bu, içi boş reformist bir talepten öte bir anlam ifade kazanamaz! Sömürgeci sistemi, onun eğitim sistemini deşifre etmek, bu konuda devrimci bir bilinç kazandırmak için bir "propaganda ve ajitasyon sloganı" olarak anadilde eğitim talebi ileri sürülebilir, ancak bu talebin içeriğini belirtilen bağlamda doldurmak durumundayız.

Öğrenci gençlik, YÖK'ü, eğitimin ticarileştirilmesini, harçlar, burs, barınma ve buna benzer sorunlara karşı demokratik bir mücadele programına sahip olmak durumundadırlar. Bu sorunlar öğrenci gençliğin günlük yaşamını, geleceğini ilgilendirmektedir, buna kayıtsız kalınmaz. Bu

talepler için verilen direnişlere de kayıtsız kalamaz. Ancak yukarıda da vurguladığımız gibi, bu mücadeleyi kendi başına, her şeyin merkezine koyan bir mücadele olarak değil, devrimci yurtsever mücadelenin genel programatik bağlamına oturtan bir mücadele olarak algılamak gerekiyor.

Kuşkusuz bu akademik demokratik mücadele yaklaşımının belli bir örgütlenmeyi gerektirdiği çok açıktır. Öğrenci gençlik hareketi genel olarak Türkiye ve Kürdistan'daki her siyasal eğilim, grup ve partinin yansımalarını taşımaktadır. Bu anlamda parçalıdır. Bu doğaldır, bundan başka türüsünü beklemek ham hayal olur. Eğilimlerin farklılığı gruplar düzeyinde örgütsel farklılığı ve bu anlamda parçalılığı da yansıtmaktadır. Ama akademik demokratik mücadelede başarı birleşik bir mücadeleyi, buna karşılık düşecek birleşik bir örgütlenmeyi kaçınılmaz kılmaktadır.

Bu genel yaklaşımdan çıkan sonuç şudur: Devrimci yurtsever gençlik, bulunduğu alanlarda ve giderek tüm gençlik alanında merkezi ve yerel örgütlenmesini geliştirmek durumundadır. Ama bu,

kendini darlaştırmak, sınırlandırmak değildir. Tersine diğer eğilim ve gruplarla birleşik bir mücadele ve örgütlenme için bu önemli bir kaldıraç olabilecektir. Devrimci yurtsever gençliğin daha etkin bir katılımı için bu gereklidir.

Örgütlenme ve mücadele biçimleri kuşkusuz bu yazımızın kapsamı dışındadır. Bunlar tartışılmalı ve tartışmanın sonuçları toplanarak devrimci bir senteze gidilmelidir. Biz burada çok genel ve ilkesel bir çerçeve ortaya koymakla yetiniyoruz.

Açık ki devrimci yurtsever gençlik, bir yandan kendi özgün sorun ve talepleri için mücadele ederken, bunun örgütsel biçimlerini geliştirirken, bir yandan da genel devrimci yurtsever görevlerini, buna katılımın düzey ve biçimlerini düşünmek ve pratikte gerçekleştirmek durumundadır. Bu perspektifle yaklaştığında her alanda oynaması gereken devrimci rolünü oynayacağından kuşku yok!

27 Mart 2007

SOSYALİST-ŞOREŞGER

(Kürdistan Devrimci Sosyalistleri)

İsviçre Bir-Kar:

"Yabancı düşmanlığı ve ırkçı saldırganlığa karşı mücadele" kampanyasına başlıyoruz!

Avrupa ülkelerinde tırmanışa geçen ırkçı saldırganlık ve yabancı düşmanlığına karşı İsviçre'de bir kampanya başlatmış bulunuyoruz. Avrupa'da yaşayan Türkiyeli işçi ve emekçileri doğrudan ilgilendiren ırkçı-faşist saldırganlık yaygınlaşma eğilimi içerisine girmiş, yabancıların yaşama haklarını tehdit eder hale gelmiştir. Ölümle sonuçlanan silahlı saldırılar, kitlesel saldırılar, evlerin ve lokallerin yakılması, polisin ve resmi güçlerin yabancılara yönelik saldırgan bir tutum sergilemeleri Avrupa ülkelerinde giderek olağanlaştırılmakta ve giderek topluma da kabul ettirilmektedir. Avrupalı kapitalist rejimlerin neo-faşizmi tekrar hortlatmalarının temel nedeni, bugün sınıflar arasındaki güç dengelerinin emekçi sınıflar aleyhine değişmesi, bundan alınan güçle "sosyal devlet" uygulamaların adım adım kaldırılmasıdır. ırkçı-faşist saldırganlık bu zeminde yeşermekte, kapitalizmin toplumu yozlaştırma ve alıklaştırma planının en güvenilir parçası olarak iş görmektedir.

Komünistler dizginsiz bir biçimde tırmandırılan bu ırkçı faşist şiddet dalgası karşısında mücadele mevzileri yaratma perspektifiyle hareket ediyorlar, bu mevzileri işçi ve emekçilerle buluşturmanın olanaklarını bugünden inşa edecek bir yönelimi işaret ediyorlar. Bulduğumuz alanlarda parti programımızın sosyalizm hedefinin giderek genişleyen ve derinleşen nesnelliği bize bu cesareti fazlasıyla veriyor.

Nasıl bir kampanya hedefliyoruz?

Kampanya ile, işçi ve emekçileri ırkçı-faşist saldırganlık konusunda birleşik bir güç haline getirecek örgütlenmeleri yaratmak doğrultusunda adımlar atmaya hedefliyoruz. Birbirlerinden kopuk, daha çok kapalı cemaat ilişkileri üzerinden küçük toplumsal kümeler halinde yaşayan Türkiyeli emekçiler, bundan dolayı konunun önem ve ciddiyetini algılayabilecek bir durumda değiller. İçeride kapanık yaşamları onları sosyalist propagandanın etki alanının dışında tutan da bir rol oynamaktadır. Öncelikle bunu kırarak bir

propaganda faaliyetini örgütlememiz, araçlar çeşitliliği ve derinliği yakalamamız gerekiyor. Buradan bakıldığında, daha yolun başında olduğumuzu söyleyebiliriz. İçine girdiğimiz yönelim, kitlelerle ilişki kuruş biçimlerimizdeki farklılaşmayı zorunlu kılacak, ileriye dönük bir konumlanışı beraberinde getirecektir.

Araçlarda zenginlik

Kampanyamıza, ırkçı-faşist tırmanışı değerlendiren ve doğrudan örgütlenmeye vurgu yapan bir bildiriyle başlıyoruz. Aynı zamanda çarpıcı olacağını düşündüğümüz bir içerikle hazırladığımız afişle de propaganda çalışması yürüteceğiz. Bu iki araç geleneksel olsa da önemlidir; politik hedeflerimizi emekçilere taşımada etkili olacak, sorunun giderek tartışılmasına vesile yaratacaktır. Kampanyamızı yürütecek güçlerimizin ajitasyon ve propaganda faaliyetinde başarılı olabilmelerinin ilk koşulu ise, sorunun ayrıntılı bilgisine sahip olabilecekleri bir donanıma ulaşabilmelerinden geçmektedir. Bu aynı zamanda hedeflerimize ulaşmamızı kolaylaştıracak bir iç eğitimin de bir parçası olacaktır.

Yaklaşık iki hafta sonra "yabancı düşmanlığı ve ırkçı saldırganlık"ın değişik açılardan değerlendirileceği bir bültenle propaganda çalışmalarımıza derinlik kazandırmayı amaçlıyoruz. Beraberinde düzenleyeceğimiz bir anket faaliyetiyle emekçilerin olduğu her yerde var olacak, onlarla birebir ilişki kurabilmeyi bir üst düzeye taşıyacağız. Böylece kitle çalışmasında yeni deneyimler kazanacağız.

Konuya ilişkin olarak düzenleyeceğimiz seminerleri, örgütlenme biçimleri yaratmaya temel oluşturacak tartışma toplantılarına dönüştürmeyi amaçlıyoruz. Yaratacağımız araçlar, işçi ve emekçileri devrimci sınıf mevzilerine taşımaya hedefleyecek. ırkçı-faşist saldırganlığa karşı mevziler yaratarak güçlü bir yanıt vermenin yolu buradan geçiyor.

BİR-KAR/İsviçre

Sermaye sınıfı kriz içinde debeleniyor...

Mücadeleyi büyütelim!

Çalışma ve yaşam koşullarımız her geçen gün daha da ağırlaşıyor. Tek tek işyerlerinde patronlar, fabrikaları bizler için adeta birer cehenneme çeviriyor. Bir bütün olarak ülke genelinde ise elimizde kalan son hakları gasp etmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Özelleştirmeler, tensikatlar, hayat pahalılığı ve daha onlarca sorun sırtımıza bir kambur gibi yükleniyor.

Bizler bu yükler altında sürekli ezilirken, sermaye sınıfı sefalet içinde yaşıyor. Gün geçmiyor ki bir patron çıkıp üretim ve ihracat rekorları kırdığını açıklamassın. Bizler sefalet içinde debelendikçe, sırtımızdan palazlananların serveti katlanarak büyüyor. Sermaye düzeni yeni krizlere gebe!

Sermaye sınıfı kârına kâr katmasına karşın üzerindeki korkuyu da bir türlü atamıyor. En bilinen kalemşörleri durmadan yeni bir krizin kapıda olduğunu dillendirip duruyor. 2002 krizinden de

büyük bir krizin kapıda olduğu söyleniyor.

Zaten başka türlü de olamaz. Ufak bir azınlık gün geçtikçe palazlanırken, milyonlarca işçi ve emekçinin sefaletinin derinleşmesi krizlerin kaçınılmazlığının en belirgin kanıtıdır. Onun için burjuvalar bir yandan bu krizlerden büyük bir korkuya kapılırken, bir yandan da daha fazla kâr elde etme hırslarıyla her defasında bu krizleri kendileri üretirler. Bir yandan krizleri yaratırken, diğer yandan da kendi yarattıkları krizlerin faturasını bizlere yıkarak işin içinden sıyrılmaya çalışırlar.

Kriz her yerde!

Söylenen genel olarak ekonomik bir kriz olsa da sermaye düzeni her alanda krizler yaşıyor. Yaklaşan seçimler onlar için siyasal bir kriz demek. Her biri birbirinden farksız sermaye politikaları ve düzen partileri artık işçi ve emekçiler için hiçbir şey ifade etmiyor. Ya da Amerika ve diğer emperyalist haydutların Ortadoğu'daki savaş çığırtkanlıkları... Hangi emekçi birilerinin petrol sevdası uğruna ölmeyi, öldürmeyi kabul eder ki! İster açlıkla olsun, ister barutla, döne döne biz işçi ve emekçilere, çocuklarımıza ölümü dayatıyorlar. Bunun için de durmadan beynimizi bulandırmaya çalışıyor, çıkarlarımızın "ulusal" olduğunu söylüyorlar. Ama nafile. Onlar kendi sınıf çıkarlarını savunuyorlar. Ve onların çıkarlarının gerçekleşmesi, bizim için her defasında daha derin yıkım anlamına geliyor. Bu yıkımın bir gün öfkeyi patlatacağını da bildikleri için gelen krizden ölesiye korkuyorlar.

Krizin faturasını bize kesmeye çalışacaklar!

Bugün de tüm hazırlıklarına buna göre yapıyorlar. Bir yandan hala "Ne götürürsem kâr!" diyerek sömürüyü derinleştirirken, bir yandan da biz işçi ve emekçiler üzerindeki baskıyı yoğunlaştırıyorlar. Fabrikalar, caddeler, sokaklar dikenli tellerle, kameralarla donatılıp, adeta birer F tipi cezaevine dönüştürülüyor. Tek amaçları ise üzerimizdeki baskıyı yoğunlaştırmak, sesimizi yükseltmemize, hakkımızı aramamıza engel olmak. Hala eski oyunları oynuyorlar. Türk-Kürt-Ermeni, Alevi-Sünni diyor, bizi birbirimize kırdırmaya çalışıyorlar.

Böylece biz birbirimizle boğuşurken kendilerini ve sömürü düzenlerini korumayı hedefliyorlar. Çünkü tüm bu krizleri kendilerinin yarattığını ve işçi ve emekçilerin bunu gördüğü takdirde tüm bunların hesabını fazlasıyla soracağını çok iyi biliyorlar.

Sermaye kendisini yeni krizlere hazırlarken, biz işçi ve emekçilerin de mücadeleyi büyütebilmemiz gerekiyor. Özellikle sınıfımızın mücadele tarihinin şanlı sayfalarının doldurduğu şu günlerde...

8 Mart'ı daha birkaç gün önce hak ettiği şekilde kutladık. Şimdi önümüzde 1 Mayıslar, 15-16 Haziranlar var. Hem bugün yaşadığımız sıkıntılara karşı mücadelemizi geliştirebilmek, hem de tarihi mücadele mirasına layıkıyla sahip çıkmak için bugünden hazırlanalım. 1 Mayıs 1977 katliamının 30. yılında krizin faturasını bu kez bizlere kesemeyeceklerini sermaye sınıfına gösterelim.

(OSB-İMES İşçi Bülteni'nin Mart 2007 tarihli son sayısından alınmıştır...)

Bugünlerde birçok işyerinde Toplu iş sözleşmesi süreci yaşanıyor. Biz de geçtiğimiz aylarda TİS imzalayan Birleşik Metal-İş ALKOM İşyeri Bastemsilcisi Yılmaz Külekçi ile bu sürece nasıl hazırlandıklarını konuştuk...

“Örgütlü bir bütün olarak davranmanın önemi TİS sırasında çok önemlidir!”

Sendikal hareketin genel durumu açısından kısaca neler söyleyebilirsiniz?

- Aslında sendikal bir hareket gözle görülecek şekilde bulunmamakta. Sendikal duruma genel olarak baktığımızda devlet güdümlü ihanetçi tutum içerisindedir. Bunlar içerisinde bazıları bir şeyler yapmaya çalışsa da temsili ve göstermelik işlerden öteye gidemiyorlar.

Sendikal işyerlerinde ne gibi sorunlar yaşanıyor?

- Sendikal işyerlerinde sendikasızlara oranla daha az sorunlar var elbet. Ama sendikal olma gereği ve sendikal olduğundan işçilerin haklarını koruma ve yeni haklar sağlama gibi durumlar ortaya çıktığından ve bunları sağlamak için veya TİS'i (toplu iş sözleşmesi) yapıp onu çalışma koşullarına uydurmada çıkan sorunlar yaşanıyor. En önemli sorunlardan bir tanesi TİS'i yapmak ve uygulamaktır. İşverenlerin bazı haklara saldırmasından çıkan sorunlar ve bu sorunlara ilgisiz kalan sendikalarda sorun oluyor. Her seferinde işverenin "Sendika var, maliyetler yüksek. Aynı işi yaptığımız rakip firma sendikasıız bizden az maliyeti var, rekabet edemiyoruz" gibi çıkışları hiç bitmez.

Bu durum TİS sürecini nasıl etkiliyor?

- Tabii ki olumsuz etkiliyor. "Maliyetler kurtarmıyor, üstümüze fazla gelmeyin, kapatmak zorunda kalırız" gibi yakınmalara başlıyorlar. Bir de sendikaların ılımlı havası eklenince yay TİS'in haline. Ama her durumda işçilerin tutumu

belirleyici olur. Sendikalı olmanın, örgütlü bir bütün olarak davranmanın önemi TİS sırasında çok önemlidir.

Siz TİS sürecinizi nasıl işlettiniz?

- TİS başlamadan önce işçilere her zaman TİS'e hazırlanmalarını istedik. Hem taslak hazırlamak için hem de olası grev ve eylem için hazırlanmalarını, özellikle ekonomik olarak hazırlanmalarını söylüyorduk. Çünkü sermaye öyle kuşatmış ki kredi kartlarıyla borçlandırmış her bir işçiyi. Ödemedin mi bitti.

Taslak oluşturmada bütün işçilerin işyeri komitelerine önerilerini vermelerini istedik.

Sonra işyeri komitesiyle taslak oluşturup ortak kararlar alarak başladık. Olası grev için grev dayanışması topladık her ay işçilerden bir miktar para alarak. Bu dayanışma grev sırasında ihtiyaçlarımıza yarayacaktı. Fakat ondan da önce, bu dayanışma işçilerin işveren karşısındaki, TİS'teki kararlılığını ortaya koydu. Her TİS toplantısından sonra işçilere bilgi vererek durum değerlendirmesi yaptık. Sonunda işçilerin istediği şekilde bir TİS imzalandı. Son zamanlarda imzalanan TİS'ler üzerinde bir anlaşmayla. Bunu da sürece tüm işçilerle birlikte hazırlanmamız sayesinde başardık. Zaten TİS sürecinin en önemli yanını da bu oluşturuyor.

Son olarak her şeyi üreten işçi sınıfı olduğundan kurtuluş işçi sınıfının ellerindedir. Gücümüz birliğimizdir diyorum.

(OSB-İMES İşçi Bülteni'nin Mart 2007 tarihli son sayısından alınmıştır...)

Mücadele Postası

“Nükleer santrale hayır!” oylaması

Birinci dönem Trabzon yerelinde ve KTÜ’de nükleer santrallere karşı mücadele başlatmıştık. “Nükleer Karşıtı Öğrenciler” ismiyle başlattığımız kampanya kaldığı yerden devam ediyor. Son olarak topladığımız 4500 imzayı basınla birlikte meclise yollamıştık. Trabzon yerelinde gündemleştirdiğimiz kampanyaya “Trabzon nükleeri oyluyor” referandumuyla devam ediyoruz.

26 Mart’ta Meydan Parkı’nda referandum standı açarak insanlara nükleer santrallerin zararlarını anlattık. Bir hafta sürecek olan referandumun son günü sonuçları basına açıklayacağız.

Trabzon Ekim Gençliği

Yıkıma karşı Sulukule etkinlikleri

Sermayenin Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında listesine aldığı Sulukule’de rant planına karşı “40 Gün 40 Gece etkinlikleri” 24 Mart Cumartesi günü başladı. Etkinlikler kapsamında semtteki evler boyanıyor, müzik dinletileri yapılıyor ve kentsel dönüşüme karşı oyunlar oynanıyor. İçinde sanatçılar, mimarlar, şehir planlamacıları ve mahalle halkının da bulunduğu “40 Gün 40 Gece Platformu” 24 Mart günü yaptığı basın açıklaması ile Sulukule’nin tarihi ve kültürel dokusuna sahip çıkmak üzere yola çıktıklarını duyurdu, bölgede yaşanan sorunları kamuoyuyla paylaşmak hedefinde olduklarını vurguladı. Farklı ritim gruplarının ve tiyatro gösterimlerinin yapıldığı ilk gün etkinlikleri oldukça coşkulu bir atmosferde gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Devrimci tutsaklar yalnız değildir!

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri, 25 Mart günü Kadıköy Evlendirme Dairesi’nde saat 19.00’da hapisanelerde bulunan hasta devrimci tutsaklarla dayanışma ve tecridin kaldırılması amacıyla bir etkinlik gerçekleştirdi. Etkinliğe 300 kişi katıldı.

Etkinlik salonuna “Önce çocuklarımızı savunuyorduk Şimdi onların düşüncelerini/PŞTA” imzalı pankart ile “Tecrite karşı hasta tutsaklara sahip çıkalım!”, “Tecrit kaldırılсын talepler kabul edilsin!”, “Tecrit kaldırılсын hasta tutsaklar serbest bırakılсын!”, “Devrimci tutsaklar yalnız değildir!” ve “Devrimci irade teslim alınmaz!” yazılı dövizler asıldı.

Savaş Kör’ün salona gelmesiyle “Devrimci

tutsaklar yalnız değildir!” sloganları atıldı. Devrim şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşunun ardından Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri adına bir konuşma yapıldı. Daha sonra çeşitli dillerde türküler söyleyen Grup Asmin sahnede yerini aldı. Devrimci dayanışmaya vurgu yapan mesajlardan sonra Tohum Kültür Merkezi’nin hazırlamış olduğu sinevizyon gösterimi yapıldı. Daha sonra TUYAB adına bir konuşma yapıldı.

Sincan 1 No’lu Hapishanesi’nden Partizan tutsaklarının gönderdiği mesaj okundu. TUAD adına yapılan konuşmanın ardından Vardiya müzik grubu şarkılar ve marşlar söyledi. Ardından Erol Zavar’ın eşi Elif Zavar ve TTB adına bir konuşma yapıldı. Savaş Kör kürsüye çıkarak katılımcıları selamladı. Alınteri İşçi Korosu ve Hilmi Yarayıcı’nın söylediği şarkı ve marşlardan sonra etkinlik sona erdi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Trabzon Gençlik Kültür ve Sanat Evi’nde film gösterimi

25 Mart günü Gençlik Evi’nde “Kaplumbağalar da uçar” filminin gösterimini gerçekleştirdik. Yönetmenliğini Bahman Ghobadi’nın yaptığı film, Irak-Türkiye sınırında Amerikan işgali altındaki bir Kürt mülteci kampında geçiyor. Kampta yerli ve mülteci çocukların zor yaşam koşulları anlatılıyor.

İşgalin ve savaşın tüm vahşetini gözler önüne seren film aynı zamanda savaş sonrası Irak’ta çekilen ilk film olma özelliğini de taşıyor.

Anlamli bir katılımı gerçekleştirdiğimiz film gösterimlerine periyodik bir şekilde devam edeceğiz.

Trabzon Ekim Gençliği

NHKM Tiyatro Günü’nü kutladı

Nazım Hikmet Kültür Merkezi ve Sanat Cephesi sokak tiyatroları ve yürüyüşle 27 Mart Dünya Tiyatro Günü’nü kutladı.

Kadıköy İskele Meydanı’nda toplanan NHKM ve Sanat Cephesi çalışanları “Tiyatrocular korkmuyor!” ve “Emperyalizmin oyuncusu olmayacağız!” yazılı pankartlar açarak kısa bir tiyatral gösteri sergilediler. Basın açıklaması sonrası Bahariye Caddesi’ne yürüyen tiyatrocular NHKM bahçesinde de aynı açıklamayı okuyarak oyunlarını sergilediler. Yürüyüş boyunca sıkça “Yaşasın tiyatro, yaşasın sanat!” sloganı atıldı ve bildiri dağıtımı yapıldı.

45 tiyatro ve Tiyatro Derneği’nin imza attığı ortak açıklamayı okuyan Şilannaz Kambur; devlete ait salon kiralalarının fahiş fiyatlara çıkarıldığını, oyunların yasaklandığını, özel tiyatrolara yardımın kaldırıldığını ifade etti. “Özel tiyatrolar bir bir kapanacak, kurum tiyatroları çökertilecek dedi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Kırşehir’de işgal protestosu

ABD emperyalizminin Irak’a ilk attığı bombanın yıldönümü olan 20 Mart akşamı Kırşehir’de bir protesto eylemi gerçekleştirildi. Yeraltı çarşısı önünde toplanan yaklaşık 40 kişi Eğitim-Sen binasına kadar yürüdü. Yürüyüş boyunca “Katil ABD Ortadoğu’dan defol!”, “ABD askeri olmayacağız!”, “Susma haykır, savaşa hayır!”, “Kahrolsun ABD emperyalizmi!” sloganları atıldı.

Eğitim-Sen Kırşehir Şubesi önünde basın açıklamasını KESK dönem sözcüsü Ömer Kutlu yaptı. Eyleme genel olarak emekli öğretmenler ilgi gösterdi. Eylemi düzenleyen KESK’e bağlı sendikaların yöneticilerinin önemli bir kısmının eyleme katılmaması kitlenin tepkisine neden oldu.

Kızıl Bayrak/Kırşehir

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 Kartal/İstanbul (0 216 353 35 82)

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/ANKARA Tel: 0 (312) 229 06 44

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 52 91

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cumhuriyet Mah. Tennur Sok. Cumhuriyet İşhanı
Kat: 3/45 KAYSERİ Tel-fax: 0 (352) 2326671

Silifke Cd. Çavdaroğlu Çarşısı 2/93
MERSİN

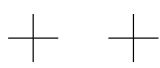
Saadetdere Mah. Fırın Sok. No: 37/25 (Depo durağı)
Esenyurt/İSTANBUL

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No’lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun deklarasyonu

2007 1 Mayıs'ı yaklaşmaktadır. Emperyalist işgalin ve saldırganlığın arttığı, milyonlarca işçi ve emekçiye kölelik ve sefalet koşullarının dayatıldığı, ırkçı, şovenist histeri dalgasının tırmandırıldığı, tüm bunlara devletin baskı, yasak ve terörünün eşlik ettiği bir dönemde 1 Mayıs'ı karşılıyoruz. Böylesi bir dönemde bu saldırılara karşı tarihsel ve güncel anlamına uygun birleşik, kitlesel, devrimci bir 1 Mayıs'ın örgütlenmesi hayati önem taşımaktadır.

Bilindiği gibi 2007 1 Mayıs'ı sınıf mücadelesi tarihimizin önemli bir günü olan 1 Mayıs '77 katliamının 30. yılına denk gelmektedir. 37 insanımızın katledildiği ve o günden bugüne devletin katliam geleneğinin bir simgesi haline gelen '77 Taksim 1 Mayıs katliamının yıldönümü önümüzdeki 1 Mayıs'a tarihsel bir anlam yüklemektedir.

Bu anlam ile birlikte düşünüldüğünde 2007 1 Mayıs'ının birleşik, kitlesel, devrimci bir tarzda Taksim'de kutlanması bir gerekliliktir. Nitekim kısa bir zaman dilimi içerisinde DiSK Başkanlar Kurulu ve bazı kurumlar da bu yönde bir karar almıştır. Bu kararlar olumludur. Diğer sendika konfederasyonları da bu yönde karar almalıdır.

Mevcut şartlar içerisinde işçi ve emekçilere kapatılan Taksim Meydanı'nda tarihsel ve güncel anlamına uygun bir 1 Mayıs eyleminin gerçekleşmesi herşeyden önce devrimci kurumların, sendika ve kitle örgütlerinin ortak bir irade göstermesine, daha bu günden biraraya gelerek etkin ve yaygın bir ön hazırlık çalışması yapmasına, en geniş kitleleri böylesi 1 Mayıs'a hazırlayarak devletin bu noktada oluşturacağı engelleri aşmasına bağlıdır.

Bizler 2007 1 Mayıs'ının emperyalist saldırganlığa, sosyal yıkım saldırılarına, neo-liberal politikalara, Kürt ulusuna yönelik imha ve inkar uygulamalarına, ırkçılığa ve şovenizme, devlet terörüne yanıt olacak bir tarzda tarihsel ve güncel anlamına uygun olarak Taksim'de kutlanmasını hedeflemekteyiz.

2007 1 Mayıs'ının yukarıda çizilen çerçevede "'77 katliamının hesabını sormak için, Taksim'de 1 Mayıs yasağına son vermek için, birleşik, kitlesel, devrimci 1 Mayıs'ı Taksim'de birlikte örgütlemek için" tüm devrimci yapıları, sendika ve kitle örgütlerini güçlerini birleştirmeye, biraraya gelmeye çağırıyoruz.

Devrimci 1 Mayıs Platformu

(Alınteri, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Demokratik Haklar Platformu, Devrimci Hareket, Emekçi Hareket Partisi, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Halk Kültür Merkezleri, Kaldıraç, Köz, Odak, Partizan, Proleter Devrimci Duruş, Yeni Dünya İçin Çağrı)

